

RUH ve MADDE

Temmuz 2011 Yıl:52 Sayı:618 (KDV Dahil) 5 TL

Başlangıçtan Öncesi

Dr. Sultan Tarlacı

Neden Dünya Gezegeninde Yaşıyoruz?

Ferda Kaleağasıoğlu

Yunusların Şifa Gücü

Jennifer Moore

Kadim Kozmoloji: Geleceğin Haritası mı?

Walter Cruttenden

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

18

Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!

Janet Cunningham - Michael Ranucci

“Yazarlar ruh eşi kavramıyla ilişkili mitlere meydan okuyarak ve ruh eşi ilişkilerinin farklı türlerini tanımlayarak büyük bir hizmet yapmaktalar. Egoyu aşan ruhsal bağın bir ruh varlığı bağı olduğunu ve Ruh Eşi ilişkilerinin, Tanrısal Kaynakla birleşebilmelerinden önce, öğrenme ihtiyacında oldukları dersler için yeryüzü planında ihtiyaç duydukları mücadeleleri (çatışmaları, acıyı ve kaybı) yarattığını okuyucuya tekrar tekrar hatırlatıyorlar. Zorlu bir ilişki nedeniyle mücadele etmekte olan herkes bu kitaba sık sık başvuracaktır.”

Betty B. Binder

Tekrardoğuş seminer öğretmeni; Past Life Regression Guidebook (Geçmiş Yaşam Regresyonu Rehberi) adlı kitabın yazarı; Association for Past Life Research and Therapies'in eski başkanı.

152 sayfa, Meta Yayınları

Çocukların Unutulan Dili

Lillian Firestone

Çocukları bütünlükle, ideallerle ve kendi başlarına düşünebilme becerisiyle yetiştirmek için Gurdjieff'in özgün yöntemlerini sergileyen ilk kitap! Çocukların içsel yaşamı, onların dillerini unutan birçok yetişkin için bir gizemdir. Bu kitap, çocukların kendileri tarafından yazılan birçok değerlendirmeyi içeriyor ve onların umutlarının, düşüncelerinin ve hislerinin benzersiz dünyasına ilişkin bir dizi canlı işaret sunuyor. Bu çalışma, çocukların bir yandan hayatı beceriyle ve cesurca deneyimlemesi için koşullar oluşturmayı, diğer yandan da kendi öz doğalarıyla ve gerçek benlikleriyle temas halinde kalmalarını amaçlayan George I. Gurdjieff'in fikirlerini temel almaktadır.

304 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

Excido

Aysun Bitir

Uşak ve Manisa'daki kapılardan girip yeryüzüne hiç çıkmadan Kapadokya'ya ulaşmak, İran'da Tebriz'e ulaşmak inanılmaz! Hiç korku duymadan Türkiye'nin altındaki geçitlere adım atmak ve dünyanın gidişatını anlamak... Sanırım insanlığın bilinç seviyesi henüz buna uygun değil. Yazar kitapta çok bilgi görünen, bir o kadar da ürkek dünyalılara sesleniyor. Konuşulamayanları, konuşulamayanları cesur yüreklilikle açık ve sağlam temellerle açıklıyor. Kısacası, bir "öteki gündem." Artık kendimize ve dünyaya başka bir gözle bakmanın zamanı... Okuyun, korkularınıza iyi gelecek.

160 sayfa, Meta Yayınları

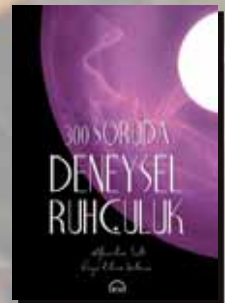
300 Soruda Deneysel Ruhçuluk

Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz

Bu kitap, Allan Kardec'le parlayıp Bedri Ruhselman'la doruğa ulaşan deneysel spiritüalizm veya ruhçuluk alanına ilgi duyup, bu alandaki temel bilgileri kısa zamanda edinmek isteyenler için başlangıç/temel el kitabı olarak hazırlanmıştır. Ruh, hayalet, Allah, evren, boyutlar, öte-alem, İlahi Yasalar, mukadderat, ölüm-ötesi, rüyalar vs. hakkında aklınıza takılan pek çok sorunun yanıtını bu kitapta bulacaksınız.

300 Soruda Deneysel Ruhçuluk, Türkiye'de deneysel spiritüalizmi ve deneysel neo-spiritüalizmi soru-cevap tarzında sunan ilk kitap olma özelliği taşımaktadır.

272 sayfa, Ruh ve Madde Yayınları

S E V G İ L İ OKUYUCULAR

GELECEĞE dair birçok tasarımıımız, duygumuz vardır. En başta, olumlu bir beklenti yükleriz geleceğe... Her zaman isteklerimiz vardır ve şu anda olan her nesnel varoluşa dair iyi niyet beklemek isteriz. Bunun kaynağına baktığımızda zamana dair algısal farkındalıkla ilgili pekçok nedensellik bulabiliriz. Biz aslında anda varoluşumuzun basit gerçeğine doğru yol almak yerine, kendi tasarladığımız sanal bir oluşumu hayal eder ve bize gelmesini bekleriz.

Hayal bu ya, bunun içinde uyanmak, kıyam etmek ile ilgili realitelerin getirdiği resimsel sonuçların rolü de küçümsenemez. Biz olmasını hayal ederiz, gerçekler rahat eder çünkü hedefi ıskalamışızdır. Uykudayken, aldığımız mantıklı sebep sonuç kararları hedefe dair, tüm insanların ortak gördüğü illüzyona ortaklık eder. Gerçek hedefi görmek için vicdanımızın bize ait basit giriş noktaları kendi üzerimizde yılmadan, usanmadan çalışarak fark edilebilir.

Vicdan çok değişik bir araç; bizi kaynağa, ışığa ve planlara bağlayan kesintisiz bir hat. Üzerine gölgemiz düşmediği süreçte temiz ve net bir bağlanma yolu. İnisiyasyonda buna değişim, dönüşüm, uyanmak diyebiliriz. Ruhçulukta ise tekamül evreleri ile açıklarız. Vicdan kader ve kaza ile gitmemiz gereken yolu belirleyen özgürlük ışığı haline nasıl gelir? Kararmadan, duyguların dışında yüce planların ilham ve sezgileri ile özümüzden varlığa inen direkt bir zaman dönüştürücüdür. Zamanın ötesinde alıp taşıyan somut bir gerçeklik aracı... Çoğunlukla, kendimizi unuttuğumuzda bu kanala düşen gölgemiz birçok hayatlar boyu telafi yasaları ile onarılmayı bekler. Bu onarımlar devreler dediğimiz okulu, dünya okulunun tedrisatını belirler.

Bu gezegendeki bulunma nedenlerimiz kendi iç uzayımızın bu okula ait gelişimine destek vermesidir. Bizim uzayımız ile kozmosun bu geometrik noktalarını karşılıklı çalışma dileğimiz belirliyor.

İşte şimdi, bu çalışmanın ürününü alma, sonuçlarını öz varlığımız ile yüksek planlara sunma zamanı. Basit gerçeğin yaşanarak dile gelmesi, özgürleşmiş ruhların yuvaya dönüş zamanı. Özgürlük rüzgarı bir kere esmeye görsün. Tekrar süzülerek başka diyarlara göçme zamanı.

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Yasemin TOKATLI
Evren POZAN

Grafik Uygulama
Arif Ümit YILMAZ

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Gümüşsuyu Caddesi
No:8 D:1 Zeytinburnu / İstanbul

ISSN 1302-0676

TEMMUZ 2011 Sayı: 618 Cilt: 52

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfı'nın** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve havale gönderileriniz için Ruh ve Madde Yayınları P.K. 9 80072 Beyoğlu İstanbul adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

Kitap sipariş etmek isteyen okuyucularımızın sipariş tutarının üzerine yurt içi %25, yurt dışı %40 PTT ücretini eklemeleri rica olunur. Lütfen havale kağıdı veya posta çekinin arkasına istediğiniz kitapların adını yazınız ya da faks veya telefonla Vakıf Merkezine bildiriniz. Dileyen okuyucularımız internet adresinden de kitap ya da dergi sipariş edebilirler. Ödemeli gönderimiz yoktur.

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

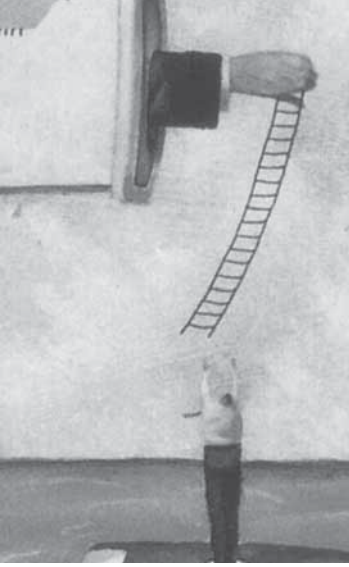
Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarım Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Hatanın Değeri** Dr. Bedri Ruhselman
- 9 **Tesirlerin Alfabetesi**
Sadıklar Planı'ndan Alıntılar
- 10 **Solioonensius** Anthony Blake
1. Bölüm
- 14 **Başlangıçtan Öncesi** Dr. Sultan Tarlacı
- 17 **Yunusların Şifa Gücü** Jennifer Moore
- 24 **Birleştiren Bilgi-Bitmeyen Bir Aşkı Sindirmek** A. Cemal Gürsoy
- 26 **Arzular, İstekler, İhtiyaçlar** Gültekin Çilekar
1. Bölüm
- 32 **Kırmızı**
Sembollerden Seçmeler
- 33 **Organ Nakilleri ve Hücresel Anılar** P. Pearsall,
G.E.R. Schwartz ve L.G.S. Russek
2. Bölüm
- 39 **Aydınlık**
Öykü
- 40 **Ruhsal Şifa-Neden Dünya Gezegeninde Yaşıyoruz?**
Ferda Kaleağasıoğlu
- 42 **Davet** Oriah
Akış
- 44 **Gerçeği Ararken Karşımıza Çıkan Engeller** Pınar Öztürk
- 50 **Kadim Kozmoloji: Geleceğin Haritası mı?** Walter Cruttenden
1. Bölüm
- 54 **Değerli Vazolar** Yavuz Keskin
Öykü
- 55 **Zaman Ve Eşzamanlılık** Yasemin Tokatlı
2. Bölüm
- 60 **Gözden Geçirilen Geçmiş Yaşamların
Çapraz Doğrulanmasının Önemi** Athanasios N. Komianos
3. Bölüm
- 62 **Aile ve Çocukluk** Lorna St. Aubyn
- 63 **Etkinlikler**

Hatanın Değeri

Dr. Bedri Ruhselman

BİZ “yüksek hakikatlerden” söz ederken çok defa, yanılmakta olduğumuza dikkat etmeyiz. Bir tartışmada herkesin hakkı ve hakikati kendi tarafında görmesi ve mücadelelerin, kavgaların meydana çıkması hep bu aymazlığın sonucudur. Herkes veya her aymaz, Mutlak Realite’ye ulaşmış gibi, iddialılığa girer ve bundan da hakikatin en yüksek tahtına oturduğunu zanneden dini, felsefi, bilimsel, toplumsal, etik vb. “ekol” sahipleri meydana çıkar. Bütün bu “ekolcü”ler aralarında boğuşurlarken düşünmezler ki hiçbirisi inanışında Mutlak Realite’ye ulaşmış değildir ve hepsinin az çok, hatalı tarafı vardır. Fakat işin asıl zor tarafı şudur ki hangi şefin, hangi noktada diğerinden daha çok hakikate yakın olduğunu takdir etmeye az çok yarayacak ölçüler de, herkesin kolayca kullanıp uygulayabileceği şeyler değildir. Bu hal birçok aldanma ve bu aldanmalar sonucunda doğacak önemli ve karışık bir sürü yararlı olayı gerektirir.

İnsanın realite alanı ne kadar darsa o kadar fazla hata yapma olasılığı vardır. Buna dayanarak denilebilir ki en ilkel duygu ve düşünce ile yaşayan bir insanın yargılarında ve inanışlarında hemen hemen yok denecek kadar az isabet vardır. Üstad diyor ki: “Aşağı derecedeki ruhlar için olan realitelerde, daha yüksek derecelere oranla hata olasılığı daha fazladır. Ruh yükseldikçe bu olasılık azalır. Fakat hata olasılığından kurtulmak bizim gibilere de nasip olmaz.”

Şu halde, ruh madde aleminde ne kadar yükselmiş olursa olsun asla hatadan uzak değildir. Bu hata, oran itibarıyla geri ruhlarınkine göre azdır fakat tamamen yok değildir. Üstad’ın aşağıdaki sözleri bu fikri tamamlar:

DUYURU

Üstat Ergün Arıkdal’ın varislerinin başlatmış olduğu tespit ve telif davası uyarınca, Realite yazılarını hukuki işlemler sonuçlanıncaya kadar dergimizde yayımlayamayacağımızı üzümlere okurlarımıza bildiririz.

Ruh ve Madde Yayınları

“Yüksek seviyelere çıkıkça görme ufku genişler, hata olasılığı azalır; bunun ikisi bir gider. Fakat -sadece dünyada değil!- maddeye bağlı kaldığımız sürece, yani aracınızın eksikliği içinde kaldığımız sürece, hatta az önce söylediğim gibi, bizim dereceye gelenlerin bile hatadan uzak kalmaları olasılığı yoktur.”

Bu sözlerin hakiki değerini takdir edebilmek için Üstad’ın tekamül derecesi hakkında az çok bir fikir sahibi olmak gereklidir. Konumuz bu olmadığı için bu nokta üzerinde durmayacağım. Ancak şu kadarını itiraf etmek zorundayım ki senelerce süren tecrübe hayatımızın devamı süresince Üstad’ın işgal ettiği aşama bizim bütün duygu ve düşüncelerimizin üstünde kalmış ve takdir imkanlarımızı aşmıştır. Burada yanılıyor muyuz, doğru mu düşünüyoruz, bilmiyorum. Yalnız, bugün benim için bir realite olan şey şudur ki bizim şu andaki yeteneklerimiz bu yüksek planlardaki varlıkların olgunluk aşamalarını takdir etmeye uygun değildir. Buna rağmen Üstad’ın birçok defa, “Bizler de hatadan korunmuş değiliz,” demesi bizim için belki çok kimselerin henüz

kavrayamayacağı derin anlamları içerir. Aşağıdaki tebliğler de aynı fikirlerin ayrıntısını verir:

“Şunu bilin ki dünyamızda ne kadar yüksek olursa olsun hatadan uzak bir fert yoktur. Her zaman bazı şeylerin hatalı tarafları olduğunu göz önünde tutunuz. Saf su gibi, hakikate ulaşmayı beklemeyiniz. Bütün hakikati anlayamazsınız.”

Hatta dünyanın ağır hayatından kurtulmuş fakat henüz bütün maddesel bağlarını çözememiş varlıkların bile hatadan uzak olmayacakları düşünülürse bizim gibi, dünyanın içinde yaşayanların hatadan muaf kalacaklarını varsaymak gülünç bir iş olur.

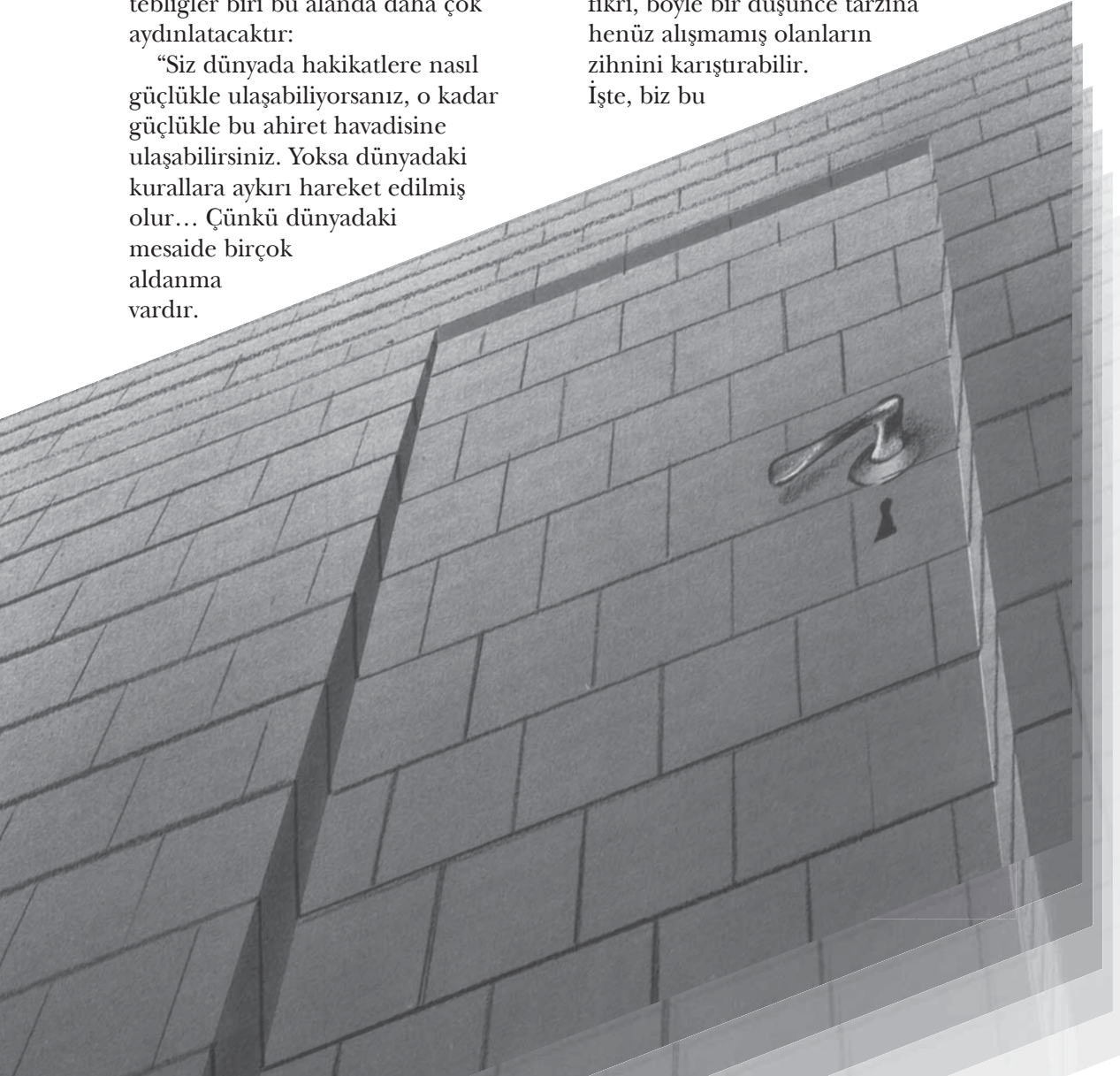
Hata, özellikle dünyamızdakilerin olgunlaşma yolunda geçirecekleri deneyim unsurlarından birisi kabul edilebilir. Deneyim ve hata birbirini yürütür ve tamamlar. Bundan dolayı, hatadan korunan bir deneyim hayatının anlamı yoktur. Her hakikati kolayca ve çaba göstermeden, hatasızca

elde edebileceğimize inandığımız anda faaliyetimiz durur. Halbuki insanın madde kainatındaki varlığı, maddeler üzerindeki etkinliğini artırmak içindir ki bu da ruhun faaliyetini kullanmaya alışmasıyla mümkün olur. Çaba göstermek ihtiyacını duymayan bir ruh atalete mahkumdur ve bu hal ruhta içkin etkinlik yeteneğiyle asla bağdaşmaz. Halbuki insanın çabasını kamçılaman ve devam ettiren en önemli etkenlerden biri de aldanmalar sonucunda meydana gelen durumdur. Şimdi, vereceğim tamamlayıcı tebliğler biri bu alanda daha çok aydınlatacaktır:

“Siz dünyada hakikatlere nasıl güçlkle ulaşabiliyorsanız, o kadar güçlkle bu ahiret havadisine ulaşabilirsiniz. Yoksa dünyadaki kurallara aykırı hareket edilmiş olur... Çünkü dünyadaki mesaide birçok aldanma vardır.

Unutmayınız ki sizin dünyanızda her şey bir çalışmadan, bir çabadan doğar. Nasıl aleminizde her istediğiniz şeye zahmetsiz ulaşamıyorsanız buradaki mesainiz de tıpkı onun gibidir.

“Siz dünyanızdan çıkmış değilsiniz. Sizi koruyan ruhlar da sizi hataya sevk edebilir. Ta ki dünyanızdaki kurallara karşı hareket etmeyesiniz.” Bu son cümle hemen fikirleri alt üst edebilir. Nitekim ilk duyduğumuz zaman bizde de aynı şeyi yapmıştı. Çünkü insanın koruyucuları, yardımcıları tarafından hataya sevk edilmesi fikri, böyle bir düşünce tarzına henüz alışmamış olanların zihnini karıştırabilir. İşte, biz bu

karışıklık hali içinde Üstad'a şöyle bir soru sormuştuk: "Bu son cümleyi biraz daha açıklar mısınız?"

Fakat aldığımız cevap tatmin edici olmuştu. Ve şimdiye kadar üzerinde durduğumuz fikrin iyi bir özetini vermektedir: "Siz dünyasal kanunlara tabisiniz. Bu kanunların hükümlerinden sizi kurtarmak lehinize olmaz. Bundan dolayı çabasız, hatasız, sizi her hakikate ulaştırmak sizin lehinize değildir."

Bu sözlerin iyice incelenmesinden sonra korunmanın hataya sevk olunmakla ilişkisi daha iyi anlaşılır. Üstad'ın sözlerine devam edelim:

"Aldanmak sizin için gereklidir... Dünyada isabetle hatanın yan yana gittiğini, hakikatle sevabın yan yana gittiğini söyledim. Nitekim aldanacaksınız, hamle yapacaksınız... Böyle aldanarak, hamleyi artırarak aradaki fazla bilgiden yararlanacaksınız..."

Her zaman tekrar ettiğim gibi, hakikatleri kolayca ve eziyetsizce size tebliğ edemem. Bu lehinize olmadığı gibi içinde bulunduğunuz dünyanın kanunlarına da aykırıdır... Yalnız, size mütevazı bir hakikati anlatmakta engel yok... Fakat gelecekte çabalarla, hatalarla elde edeceğimiz hakikatleri birer birer anlatmaya muktedir olmadığımı tekrar ederim."

Buradaki güçsüzlük keyfi veya rastgele bir hal gibi anlaşılmalıdır. Çeşitli yerlerde geçen sözlerden de anlaşıldığı gibi bu, doğa kanunlarının değişmez bir sonucudur. Ve hiçbir yaratığın iradesi bunun önüne geçemez. Fakat şunu da unutmayalım ki her şeyde olduğu gibi burada da doğa kanunları daima bizim ekinimize yarayıcı sonuçlar doğurur.

Nihayet sevgili Üstatlarımız, son temasımızda, son celselerini yine bu konuya ait tebliğleriyle kapatmışlardır:

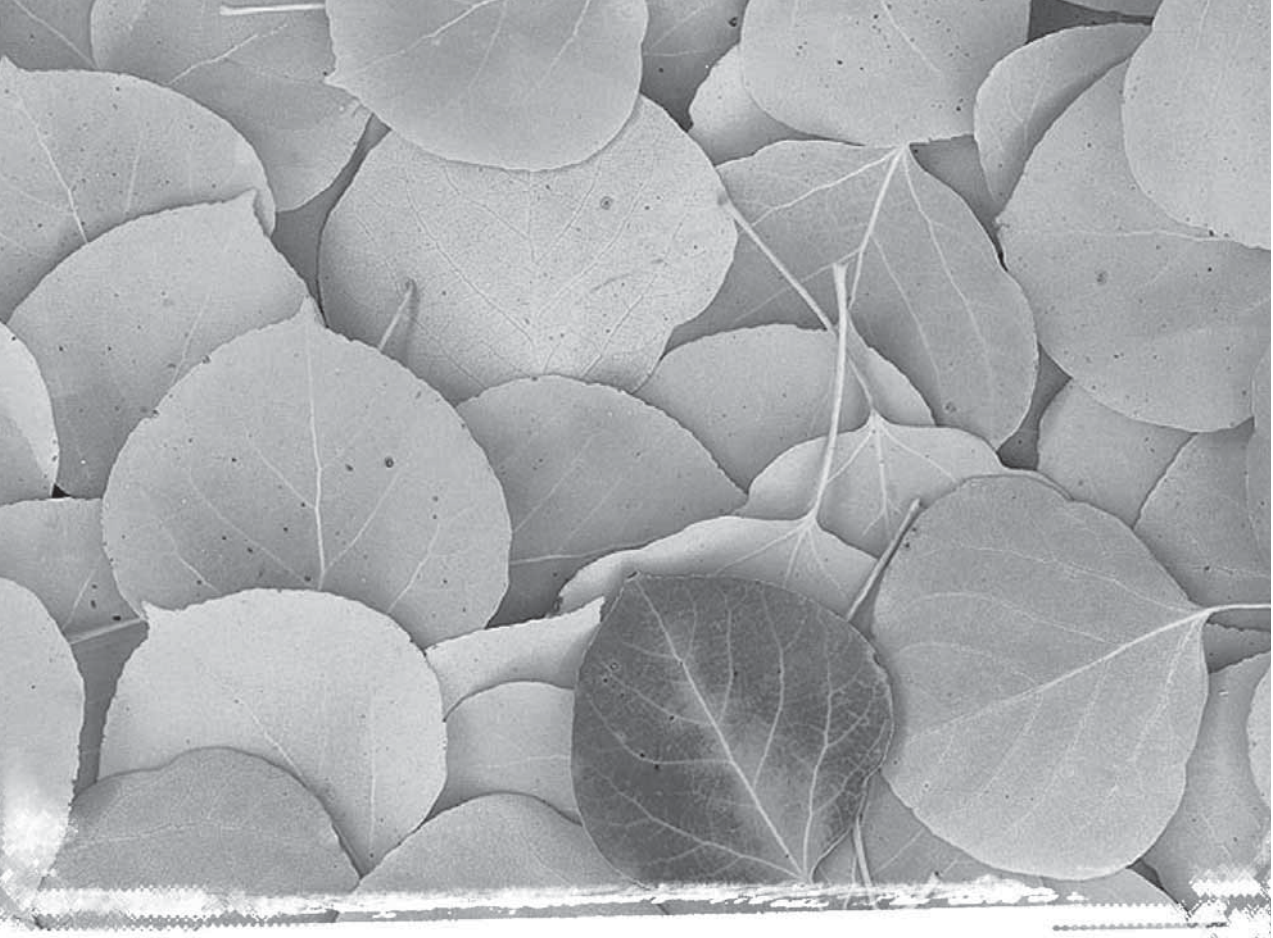
"...diğer bir kısım hatalar dünyanızda hakim olan kanunların gereği olarak kalacaktır. Hatalar insanlara yeni hamle ve daha büyük hatadan sakınma gibi faydalar sağlar. Tebrikler, sevgiler, elveda."

Zaten doğal hayatımız bize bu hükümlerin en canlı örneklerini bol bol vermektedir. Hangi insanoğlu ta doğduğu günden itibaren bütün hayat programını kesin olarak önceden bilmekteydi?

O bir defa gözü kapalı olarak hayata karıştıktan sonra, hayat şartlarının sonsuz ve daima sarp ve dikenli yollarında yuvarlana yuvarlana yürümeye çalışır. Yarın ne olacak? Başladığı bir işin sonunda kendisine ne gelecek?

Bütün bunlar bilinmemekle beraber o, yürümesinde devam eder. Burada ona kuvvet ve cesaret veren bir tek etken vardır, o da genellikle aldatan ümit. Fakat belki ümitler boşa gider, belki istekler gerçekleşmez. Fakat bu yolda harcanan çabaların hiçbiri ziyan olmuş değildir. Çünkü esasen o çabaların amacı, mutlaka gerçekleşecek olan, bizim asla düşünemediğimiz ve hayal bile edemediğimiz daha faydalı doğrultulara yönelikti. Bundan dolayı, çaba gösterilmiş ve bizim bilgimiz dışında amacını gerçekleştirmiştir. Bunun dünyasal anlayışların esareti altında beklediğimiz, görünüşte şu veya bu sonucu vermemesi, olsa olsa ancak onların karşısında göstereceğimiz tepkiler bakımından önemli olabilir. Yine aldanma hikayesi!..

Dünyadaki aktif ve yaratıcı insanların hayatlarını araştırırsanız, istisnasız

olarak onların kendilerini klazizm çemberinden kurtarmış olduklarını görürsünüz. Hata yapmaktan ve hatasını kabul ve itiraf etmekten korkanlara karşı bilim kapıları kapalı kalır çünkü bu hal insanı cesaretsiz ve uyuşuk yapar. Buna karşılık, iyi niyetle ve iyilik için çalışan insanların düşeceği hatalar yükseltici kuvvetlere sahiptir. Böyle bir hatayı itiraf ve kabul ederken insan sıkılmaz, sevinir. Bu sevinç, hatayı yaptığı için değil, onu keşfedebildiği içindir çünkü bu hal onun bir ilerleme adımı olmuştur.

Bir okul çocuğu öğrenmek için birçok hata yapacaktır. Bir çırak hatalar yapacaktır. Bunun gibi, bir öğretim kurumu olan dünyamızın insanları da hatalar yapacaklardır. Yeter ki bu hatalar kasten ve kötü maksatlarla yapılmış olmasın. Ve böyle olursa onlar esasen hata kadrosundan çıkar. Şu halde, tekamül yolunda hata

insanın hakkıdır, onun bu hakkını ortadan kaldırarak serbestliğine karşı yapılacak saldırı görünüşte iyi görünse bile hakikatte zararlı olur.

Demek akıllı bir adam kendisinden daha yüksek düşünen ve duyanlara karşı büyük bir saygı gösterirken geri realitelerde yaşayan küçük kardeşlerine de geniş bir hoşgörü duygusu besler. Ve o bilir ki bu küçük kardeşi ne kadar hatada yuvarlanıyorsa kendisi de o kadar hatadan kurtulmuş değildir. □

Kaynak: Dr. Bedri Ruhselman'ın *Ruh ve Kainat* adlı eserinin 2. cildinin 333-339. sayfalarından
Türkçeleştiren: Neslihan Kosova.

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

Tesirlerin Alfabetesi

Celse: 76, 27.01.1965

HER HADİSE muayyen grupların damgasını taşır. Yahut geliş istikametine göre asal bir tesirin damgasını taşır. Bunlar her ne kadar birbiri ile keşirse de, görüntü gene asal tesirin izlerini size verebilir. Buradan da şu anlaşılıyor ki, her tesir bir nevi kod sistemidir, bir nevi alfabledir. Sözlerimizi şu manada tamamlayınız ki, bir hadise müşahede edildiği zaman, onun hüviyetini ve size anlatmak istediğini anlayabilmek için adeta onun harflerini bilmeniz gerekir. Sizin elinizde bir veya iki türlü alfabe varsa, siz ancak bir veya iki türlü hadise ile alakadar olabilir, diğerleri ile enterese olmazsınız. İşte insanlar bazen bir, bazen yarım, bazen de iki alfabeli olabiliyorlar. Onun için her hadise herkesi ilgilendirmez. Her tezahür herkesi ilgilendirmez. Bunu aynı zamanda bir şuur zenginliği ve yaygınlığı tarzında da ifade edebilirsiniz. Yapılacak işlerden biri, Cemiyet olarak, diğer kimselere bir alfabe takdim edebilmektir; yeni bir alfabe. İsterseniz buna, camları başka olan bir gözlük deyiniz. Eğer o, alfabeyi öğrenip de hadiselerle konuşmaya başlamazsa, sizin her türlü gayretiniz kifayetsizdir. Çünkü insanlık, ikili denge unsuru içerisinde, daima kendi sayının karşılığı olarak, doğruyu ve eğriyi mukayese etmek mecburiyetindedir. Bunu kendisi yapacaktır. Ruhi planlarınızı sizlere yardımda bulunurken, işte buna mümasil tarzda çalışmaktadır. Yani size bir gözlük veyahut başka bir alfabeyi benimsetmeye, kabul ettirmeye çalışmaktadır. İnsanın yapacağı en mükemmel iş, türlü alfabeye sahip olmak, dolayısıyla her an tezahür eden hakikatlerin maddi veçhelerinden münebbih olarak, yalın hakikatleri görebilmek mümkün olacaktır. □

asal: Temel, kök.

kifayet: Yeterlilik.

mümasil: Benzeyen.

münebbih: Uyandıran, uykudan kaldıran.

müşahede: Gözle görme, gözlem.

say: Çalışma, çabalama. Emek.

veçhe: Yüz, yan, taraf, yön.

Solioonensius

Anthony Blake

1. Bölüm

Bu makale yazarın 12 Ağustos 1995'te New York'taki Open Center'da yaptığı bir konuşmanın metninden özetlenmiştir.

GURDJIEFF'İN batıya getirdiği fikirlerden -ki bunları getirdiği dönemde, öyle sıra dışı ve öyle radikal idiler ki ancak çok küçük bir grup insanın ayrıcalığı olmuşlardı- bazıları artık basmakalıp hale gelmiştir. Örneğin, başlıca fikirlerinden biri, insanın pek çok ben sahibi olduğudur. Bugünlerde, nörofizyologlar tarafından zihnin hiçbir merkezi olmayan farklı uyaranlardan oluşan bir topluluk olduğuna ilişkin keşif açıklandı. Bu, Gurdjieff ve Ouspensky tarafından yetmiş küsur yıl önce inceden inceye tartışılmıştı.

Gurdjieff'in -bir zamanlar radikal ve zor olan- öğretilerinden bir başka örnek ise tamponlar hakkındadır. Deneyimimizin karşılıklı iletişimde olmayan farklı bölgelere ayrıldığını ve bu bölgeler birbirine temas etmeye başladığı anda, genellikle böyle herhangi bir karşılıklı bağlantıda oluşu yasaklayan güçte ve yoğunlukta bir travmanın ortaya çıktığını anlatır bu fikir.

Gurdjieff'in fikirleri bilim kurgu alanına da nüfuz etmiştir. İngiliz yazar Brian Aldis'in *Barefoot in the Head* (Kafada Yalınayak) adlı kitabı tamamen Gurdjieff-Ouspensky psikolojisine dayanmaktadır. İlginçtir; konu, LSD ile bombalanan ve böylesine zor bir durumda anlam ifade edebilecek tek şey olarak Gurdjieff psikolojisinin sunulduğu bir Avrupa'da geçmektedir.

Gurdjieff'in adı

Kate Bush'un

Them

Heavy

People

adlı

şarkısında da geçer. Yaşamından, *Gurdjieff: Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar* adıyla -ne yazık ki başarısızca- bir film de yapılmıştır. Demek ki Gurdjieff artık pop kültürünün bir parçasıdır ve psikolojik fikirleri nüfuz etmiş veya daha ziyade, modern keşiflerle ve tutum değişiklikleri ile kaynaşmıştır.

İşte şimdi, onun 20. yüzyılın başlarında getirdiği şeyler üstünde düşünerek 20. yüzyılın sonuna doğru yaklaşmaktayız. Getirdiği vizyonun ilk baştaki radikalliğini yeniden oluşturmak hayli zor. İlerledikçe açıklamaya çalışacağım sebeplerden ötürü ise bunu yapmaya girişmenin önemli olduğuna inanıyorum.

Dünyaya radikal bir vizyon getirmiş olan tek kişi Gurdjieff değildir.

Kültürel bir bağlam içinde herhangi başka bir insan varlığı gibi iş gördü ve Rusya'dan çıkmış belirli bir kültür ise bazıları -onun aracılığı

haricinde- yaklaşık elli yıl boyunca batıya ulaşmamış olan fikirlerin bir mayasıydı. Daha da önemlisi, bu fikirleri sunarken oynamakta olduğu oyun türlerini, insanların önüne koyduğu mücadele türlerini idrak etmeliyiz. Anlaşılması önemli olan şey bu mücadelenin doğasıdır.

İlk olarak, kendimiz ve koşulumuz üstünde düşünelim. Konferansın dün akşamki bölümünde Charles Tart, "Pekala, hanımefendiler ve beyefendiler; buraya vardınız, yolda ezilmediniz, bir taksi bulabildiniz, buranın adresini bulabildiniz. İşte buradasınız, beni dinliyorsunuz, kelimelerimi anlıyorsunuz, makul insanlarsınız, aniden çıldırıp sokakta insan katletmezsiniz. Az ya da çok hayatınızı kazanmaktasınız. Bazı günler hayli mutlu ve kendinizden memnunsunuz. Öyleyse, sorun nedir?" diyordu. Gazeteleri okumakta ve diğer insanların, politikacıların ve avukatların ve diğer ülkelerdeki o berbat insanların çılgınlığını ve katliamları ve intiharları filan görmektesiniz. Ama aslında siz böyle değilsiniz. Öyleyse sorun nedir? Yaşadığımız bu hayli makul hayatta kafanızı kurcalamakta, içinizi kemirmekte, rahatsız etmekte olan nedir? New York'ta bile makul, bir insan varlığına yaklaşan bir hayat sürebilirsiniz.

Dalgalanan durumlarınız

olduğunu bilirsiniz.
Bazen yüksekte, bazen
alçaktasınızdır; bazen
içe kapalı, bazen
dışa açıksınızdır.
Bazen insanlarla
bağlantılısınızdır,
bazen değilsinizdir.

Ama az ya da çok
devam edersiniz. Bu nedenle
soruyorum: “Derdiniz ne
sizin? Yüzyılın başından tuhaf
bir Kafkas şahsiyetin ölçsüz
fikirleriyle ne işiniz var?” Peki,
yine yüzyılın başında ortaya çıkmış
Nietzsche veya Freud veya şu diğer
olağanüstü insanların fikirleriyle ne
işimiz vardı? Onları güdüleyen ortak
bir enerji olmuş olmalı. Müzikte,
resimde ve savaşta yeni şeylerin her
yerde meydana geldiğini biliyoruz.
Sanki yeni bir algılayış gezegene nüfuz
etmeye çabalamaktaydı.

Görünen o ki bu yeni algılayış
o kadar radikaldi ki onu izleyen
Dünya Savaşları bunu engellemeye
kalkışan şiddetli bir tepkiydi.
Hatırlıyorum da 1968’de J.G. Bennett
ile Çekoslovakya’da neler olduğu
hakkında konuşuyorduk ve o buna
“yüksek zekanın deneyi” demişti. Ve
yine ne oldu? Tanklar ilerledi ve yeni
hareketi yıkıp geçti. Avrupa gerçekten
de “eski dünya”yı temsil ediyor. Alice
Bailey “Işınlar”ı yorumlayışında,
gezegene bu yüzyılda gelen İlk Işın’ın
İrade Gücü Işını olduğunu söyler
ve komünizm ve faşizm bundan
kaynaklanmıştır. Bu yüzyılın sonlarına
yaklaşırken, yeni algılayışın yaygın
olarak inkar edilmişinin giderek yok
olduğu da söylenebilir.

Bunu tarif etmenin bir yolu
budur. Gurdjieff ise buna,

yeniyapım kelimelerinden biriyle,
solioonensius demektedir: Yeryüzünü
enerjilendirerek insanların özgürlük
arayışına girmelerine ve sonra bu
özgürlük arayışını savaş veya savaşa
denk şeylerin, yani yıkım özgürlüğü
arayışına dönüştürmelerine yol açan
gezegensel gerilim. Gurdjieff’in
teorisine göre bu, belirli yeni
doğrultuların genel kültüre
aşılabilirdiği bir zamandır. Bu daha
önce yapılmıştı.

Bunu bu bağlamda anlamak,
en azından benim için önemlidir.
Hindulara bakarsak, onların *sannyasin*
denilen şu aşırı çileciliğe, mağaradaki
fakire, her şeyden vazgeçen kişilere vb.
hep sahip olduklarını düşünürüz. Ama
bu hayli yeni, yaklaşık iki üç bin yıllık
bir icattı. İki bin yıl kadar önce belirli
müdahaleler aracılığıyla geliştirilmişti.
Neden? Neden biri çıkıp da sıradan
tüm fiziksel ve duygusal bağlardan
vazgeçme, kendini aç bırakma, evsiz
barksız dolaşma ve evrenin birliği
hakkında tefekkür etme fikrini ortaya

atmıştı? Herhangi bir insan varlığı için bu olağanüstü bir davranıştı.

Bu örneği size vermemin nedeni, Gurdjieff'in yaptığı ile bir tür kıyaslama yapmaktır. Gurdjieff bence bir kendini geliştirme programı öğretmek için gelmedi. Sanırım bunun başka bir yanı vardı. Ve vurgulamak istediğim de bu özelliştir. Gurdjieff'in fikirlerini ve bunlardan çıkan sonuçları, kendini geliştirme ile ilgili birkaç ipucu veriyormuş gibi düşünüyorsanız o zaman sanırım, hikayenin büyük bölümü boşa gider çünkü bunun çoğu kısmı kendini geliştirmeye hiç alakalı değildir. Bu bir anlamda tam tersidir ki bu da işleri daha da oyuncaklı hale getirir. Yapmakta olduğumuz şeye ekstra bir talep, ekstra bir açı ekler. Çünkü geliştireceğini beklediğimiz, kendi hakkında varsaydığımız her şeyi sorgular.

Hatırlarsak, Gurdjieff'in ele aldığı ilk insanlar gelişmiş zekalarıyla çok inatçı ve iradeli olan çok becerikli kişilerdi. Neredeyse Rus aydınlarının kaymak tabakasıydılar. İlk dinleyicileri onlardı. Sıradan anlamıyla hayatla hiçbir meseleleri olmamıştı. Ve sonra Gurdjieff gelip onlara, "Sen, sen hiçbir

şeysin. Mevcut değilsin. Varmış gibi yapıyorsun. Bu sabah karar verdiğin şeyi çoktan unuttun. Uykudasın. Zemberekli bir saat mekanizması gibisin," vb. şeyler söyledi. Ve buna, bu resme onları inandırdı. Sonunda insanlar, "Evet, Bay Gurdjieff, ben bir otomatım. Lütfen beni otomatik olmaktan kurtarın," diyorlardı.

(Devam Edecek)

<http://www.duversity.org/> adresinden çeviren:
Yasemin Tokatlı.

Başlangıçtan Öncesi

Dr. Sultan Tarlacı

BİZİM İÇİN bilinmeyen fizik kuralları, Tanrı'nın yaratacağı evren hakkındaki düşünceleri, her şeyin teorisi bilgisi (ToE, Theory of Everything) ya da Levh-i Mahfuz veri tabanı açılımı... Başlangıçtaki fizik kurallarına göre, evrenin tüm ömrünün şekillenmesi... Platon'un *Demiurgos*'unun (zaten belirlenmiş fizik yasalarının sınırları içinde çalışan bir Tanrı) bir tipi bizim evrenimizde başlar. Ve biz, "Evren neden bu şekilde?" diye soran akıllı yaratıklar olarak, sonlu beyinlerimizle sonsuz uzayı kavramaya çalışırız.

Daha sonra ortaya çıkacak olan zaman ve uzay kavramlarından bahsedilemez. Çünkü her ikisi de henüz yok. Günlük yaşamda, olayların ardışık gerçekleştiği fikrine alışkınızdır. Geçmişe doğru uzattığımız nedensellik zinciri ile belleğimizi oluştururuz. Büyük patlamadan önce ne olduğunu ya da büyük patlamaya neyin neden olduğunu sormak anlamsızdır. Zamanın olmadığı yerde alışılmış anlamda nedensellik düşüncesi ve bir ilk neden arama da anlamsızdır. Ancak bunu anlamsız kabul edip de bilim olmadığını ve bu noktadan öncesinin dinin-metafizik'in konusu olduğunu öne sürmek yanlıştır. Çünkü bilim kanunları evrenin başlangıcından hemen öne askıya alınmış olamazlar. Bilinen bir gerçek, başlangıçta evrenin çok basit bir yapıda olduğudur. Sıfır anında *tekillik* denen bir nokta söz konusudur.

Sorun, "Fiziki bir nedenin imkansızlığı herhangi bir nedenin varlığından kuşku duymak için bir gerekçe olabilir mi?" şeklinde konabilir. Var olma ve zaman arasındaki ilişki hakkında önemli birçok soru ortaya çıkar: Evren ne zaman başladı? Evreni ne önceler? Evrenin hacminin sıfır olduğu, sıfır zamanı temsil eden tekillik anlamında t 'yi kullandığımızı düşünelim. Evren $t=0$ 'da mı, yoksa ondan sonra bir noktada mı başladı? Kimileri tekillığın sadece bir genişleme sürecinin ideal limitinden başka bir şey olmadığını öne sürer. Bu görüşe göre evren $t=0$ 'dan sonra hemen varlığa geçer. Evrenin $t=0$ zamanında var olmaya başladığını varsaydığımızda evreni ne önceler? Büyük patlama ile kozmik saatin tiktaklarını seslendirerek genişlemeye başladı. Genişleyen madde değil, evrenin kendi dokusuydu. Zamanla gözümüzle gördüğümüz fiziksel sistemlerin çeşitliliği ortaya çıktı. Evrende zaman geçtikçe örgütlü karmaşıklık da arttı. Henüz elimizde evrenin tam bir tanımı yoktur ve tek bildiğimiz sürekli uzanıp gittiğidir. Aydınlanmanın büyük filozofu Immanuel Kant insan aklının evreni anlama açısından tümüyle yetersiz olduğuna inanmaktaydı. İnsan aklı "fenemonal dünya" -insanın mümkün tecrübe alanı- hakkında bilgi elde edebilir, ancak bir bütün olarak evrenin tecrübemizin nesnesi olamayacağını öne sürdü. Özellikle de, evrenin yapısını araştırmaya her teşebbüs ettiğinde, insan aklının kaçınılmaz bir şekilde bizatihi tutarsızlıklara düşeceğine inandı. Bu çelişkileri "antinomiler" olarak adlandırdı. Kant'ın ilk antinomisi

evrenin yaşı ve boyutu ile ilgilidir. Kant evrenin uzaysal sınırı fikrinde olduğu gibi, evrenin başlangıcı fikrinin tutarsızlığını tartışır. Kant şayet evren $t=0$ zamanında var olmaya başlarsa, $t=0$ 'dan önce hiçbir şey olmayan, sonsuz bir "boş zaman" genişliğinin uzanmış olması gerektiğini varsayar. Aynı şekilde Kant, evrenin uzaysal sınırları ötesinde sonsuz bir "boş uzay"ın uzanabileceğine inanıyordu. Bu ve benzeri tartışmalar bugün de astrofizikçiler tarafından yapılmaktadır. Ancak ulaşılan nokta Kant'tan bir adım ileridir.

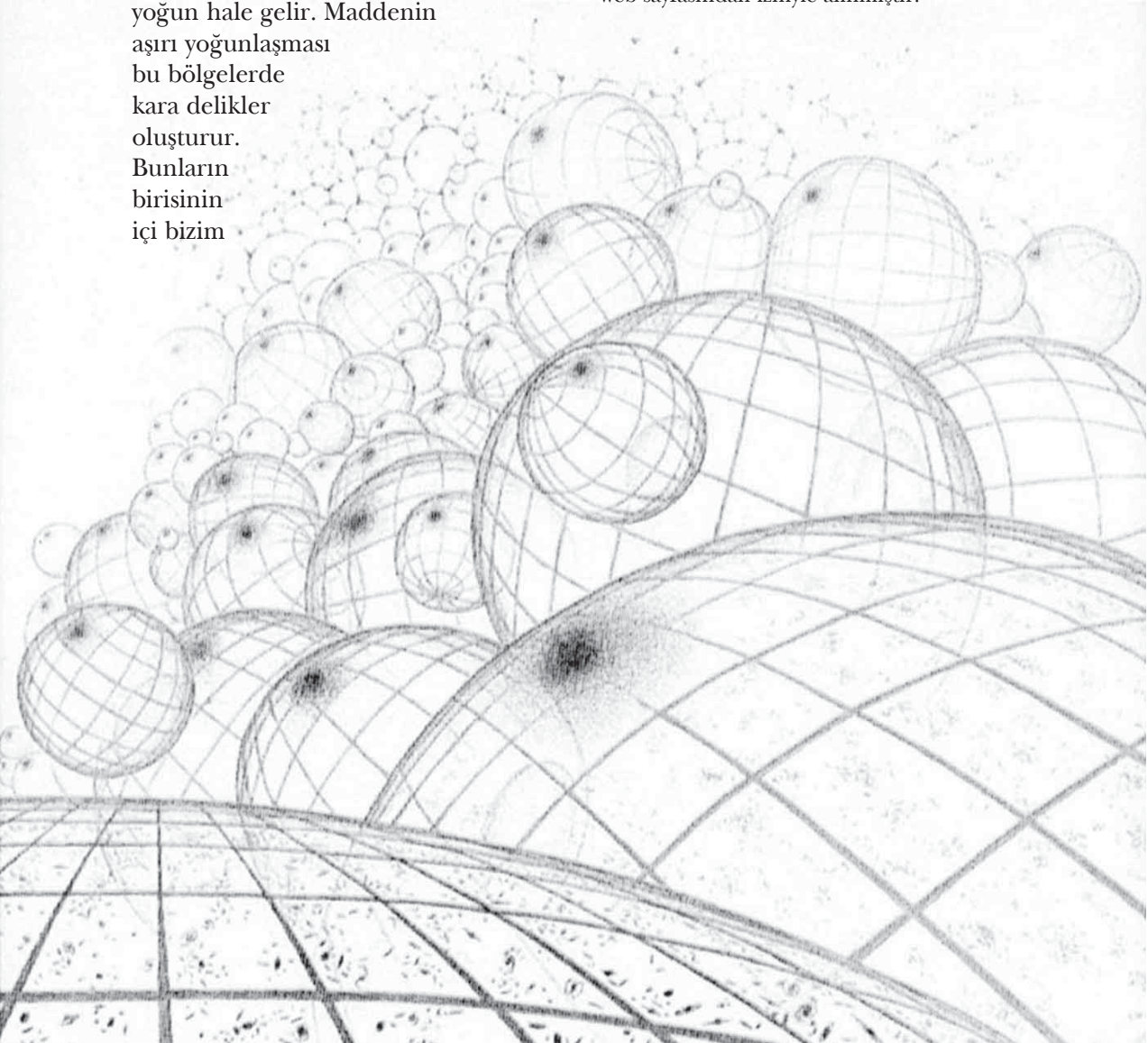
Genel görelilik, uzay-zamanı oluşturmak üzere, zaman boyutunu uzayın üç boyutu ile birleştirir. Bu kuram uzaydaki madde ve enerji dağılımının, uzay-zamanı büktüğünü, bu nedenle uzay-zamanın düz olmadığını söyler ve kütle çekim etkisini de içine alır. Uzay ve zaman ayrılmaz bir bütün olduğundan, büyük patlamadan hemen sonra uzayın oluşumu ile beraberinde, zamanda ortaya çıkmış oldu. Geçmiş doğru bakıldığında ve gidildiğinde madde yoğunluğunun sonsuz olduğu "tekillige" gidilir ve zaman kaybolur. Augustine göre, Tanrı zaman ve uzayın dışındadır. Augustin'e Tanrı'nın yaratılıştan önce ne yaptığı sorulduğunda yanıt olarak, "Zamanın kendisinin Tanrı'nın yaratılışının bir parçası olarak oluştuğunu, bu nedenle basitçe önce olmadığını," belirtir. Bazıları ise, "İşine fazla karışanlar için cehennemi hazırlıyordu," ifadesini ona uygun görürler.

Bugün için başlangıçtan öncesi hakkında konuşmak zor olsa da bu konuda düşünen bilim insanları vardır. Özellikle sicim (string) teorisi

bu konuda aydınlatıcı fikirlere yol açmaktadır. Standart genişleme teorisine göre, evren ilk şişme döneminde homojen ve izotropikti. Ve büyük patlama sonrası hızlı bir şişme ortaya çıkar. Sicim teorisine göre, genişleme patlama öncesi ortaya çıkabilir. Bunu açıklamak için iki teori öne sürülmüştür. Birincisi, büyük patlama öncesi evren, hemen hemen patlama sonrası evrenin ayna görüntüsüdür. Evrenin geçmişte sonsuz zamanda var olduğu ve kaotik madde gazları, radyasyon ile dolu olduğunu öne sürer. Madde kuvvetlerle bir araya toplanır ve bazı bölgelerde daha yoğun hale gelir. Maddenin aşırı yoğunlaşması bu bölgelerde kara delikler oluşturur. Bunların birisinin içi bizim

evrenimiz olabilir. İkincisi ise ise *ekpyrotik* senaryodur. Buna göre, bizim evrenimiz daha üst boyutlu uzayda birçok D-çadırının (D-brane; alt uzayda 3 boyutlu Dirichlet zar) çalkalanmalarından bir tanesidir. Büyük patlama bir çadırın bir diğerine çarpmasıyla ortaya çıkmış olabilir. Her iki senaryoda da ortak özellik vardır: her ikisi de büyük, soğuk, hemen hemen boş evrenle başlar ve çözülmemiş problemler içerir. Her iki senaryoya göre evren asla yok olmayacak ve daima var olacaktır. □

Kaynak: Yazarın www.kuantumbeyin.com adlı web sayfasından izniyle alınmıştır.

Yunusların Şifa Gücü

Jennifer Moore

RHİNE ENSTİTÜSÜNDE, bizler psikologusunun her yönüyle ilgilenmekteyiz ve olağanüstü hayvanlarla ilgili pek çok hikaye duymamıza rağmen bir araştırma amacıyla hayvanlarla çalışma şansına nadiren sahip olmaktadır.

Pek çok hayvan türü, insanlar kadar çok işitsel iletişime dayanmadıkları içindir ki doğal olarak telepatiyi kullanıyor görünmektedir. Gezegenin en muhteşem yaratıklarından biri olan yunuslar da bilimsel açıdan belgelenmiş, telepatı vakaları sergileyen hayvanlardır.

Bobbie Sandoz-Merrill, *In the Presence of High Beings: What Dolphins Want you to Know* (Yüce Varlıkların Huzurunda: Yunusların Bilmenizi İstedikleri) adlı kitabında büyük bölümü “yakalanmış ve kapalı alanda tutulmuş olmanın getirdiği streslerin yanı sıra annelerinden ve topluluklarından öğrenebilme fırsatı eksikliğinden dolayı da engellenmiş olan” yunuslar üstünde yürütülen araştırmasının sonuçlarını bizlerle paylaşıyor.

Buna rağmen araştırma sonuçları yine de sıra dışı. Örneğin, 1960’larda “Fransız araştırmacı Dr. Jarvis Bastian, Doris ve Buzz adı verilen iki yunusun onları ayıran ses geçirmez bir duvara rağmen bir görevi tamamlamada başarılı olmalarını sağlayacak bir plan yapmak için soyut iletişim yürütebildiklerini bulmuştur.”

Bu çizgide yürütülen diğer araştırmalar bulguların tam olarak ne anlattığına dair pek çok tartışma arasında devam ettirilmiştir ama tartışmalara rağmen, yunusların gelişkin, zihinsel bir yolla ve göze çarpan başka ipuçları olmaksızın iletişim kuruyor oldukları artık kanıt gerektirmeyen bir durumdur.

Çok zeki hayvan türleriyle yapılan araştırmaları zorlaştıran bir şey sonuçları tekrarlama ihtiyacımız olabilir. Örneğin, yunuslar bir davranışı yeterince sergilemişlerse onu tekrarlamayı nadiren ister. Sandoz-Merrill, “Yanıtları tekrar tekrar yinelemeleri istendiğinde kendilerini kontrol ediliyormuş hissetmiş ve sıkılmış görünmekte ve bazen bu, uzun süre

yiyecek ödülü almamak anlamına gelse bile insanların bu tekrarlama ihtiyacına uyum göstermeye sıklıkla direnmekteler,” diyor. Hawaii Üniversitesinin Yunus Enstitüsü bunu dikkate alarak (1960’larda Karen Pryor tarafından yürütülen) bir çalışma yapmış ve yunusları orijinal davranışlar üretmeye teşvik etmişti. Araştırmacılar yunuslarına “kendi davranışını yarat” ve ayrıca “arka arkaya yap” anlamına gelen işaretleri öğrettiler. Bu iki işaret bir arada verildiğinde, “iki yunusun aynı orijinal davranışı aynı anda tutarlı bir şekilde sergileyebildiklerini” gördüler ama araştırmacılar “yunusların bunu nasıl yapabildiklerini henüz bilmiyorlar”dı.

Sandoz-Merrill ayrıca, “Araştırma protokollerinin sınırlı değişkenlerin dışında değerlendirildiğinde,

yunuslarla etkileşen insanlar ise bu yeteneği, araştırmacılarımız daha yeni yeni günışığına çıkarmaya başladıkları yunus zekasının yüksek seviyesi ile birleşen telepatik becerilerin bir karışımına bağlamaktadır,” diye belirtiyor.

Yazarın bu yorumları bizi, yunuslarla ilgili daha ilginç sohbetlere yöneltiyor: “Araştırma protokollerinin sınırlı değişkenlerin dışında yunuslarla etkileşen insanlar”ın anlattıklarına.

Yunuslarla düzenli olarak etkileşen insanlar onların olağanüstü davranışlarına, arkadaşlığına, oyunculuklarına, şifa vermelerine vb. dair sayısız hikaye anlatmaktadır. 1996’da Hawaii adasında “Cennette Uyanış” adlı inziva merkezini açmış olan Sheoli Makara, vahşi yunuslarla (onlar bunu yapmayı tercih ederlerse)

saygılı biçimde etkileşmeleri için küçük grupları kıyıda açıklara götürmektedir. Yakın tarihli bir telefon görüşmesinde, Makara'ya yıllardır süren etkileşimlerinden sonra, yunuslar hakkında neler anladığını sorma fırsatını buldum. Makara, yunuslardan “yeryüzü melekleri” olarak söz ediyor çünkü onlar bize yardım etmek için buradalar, diyor. Yüzücüleri boğulmaktan, köpekbalıklarından veya başka tehlikelerden kurtaran yunuslara ilişkin sayısız hikaye olduğunu hatırlatıyor. Ayrıca yakın zamanlarda Hawaii’de sörf yapan bir gence saldıran köpekbalığının bir grup yunus tarafından nasıl kovalandığı hikayesini aktardı.

Yunusların hayvanlara da yardım ettiklerini, Hawaii’de yetişen köpeklerin yunusların arkadaşlığını anlar gördüklerini ve genellikle suya atlayıp onlarla yüzdüklerini söyledi. Bir köpeğin hasta olan köpek dostlarından birini yunuslarla yüzmesi ve şifa bulması için açığa götürüp getirdiğine ilişkin bir hikaye aktardı.

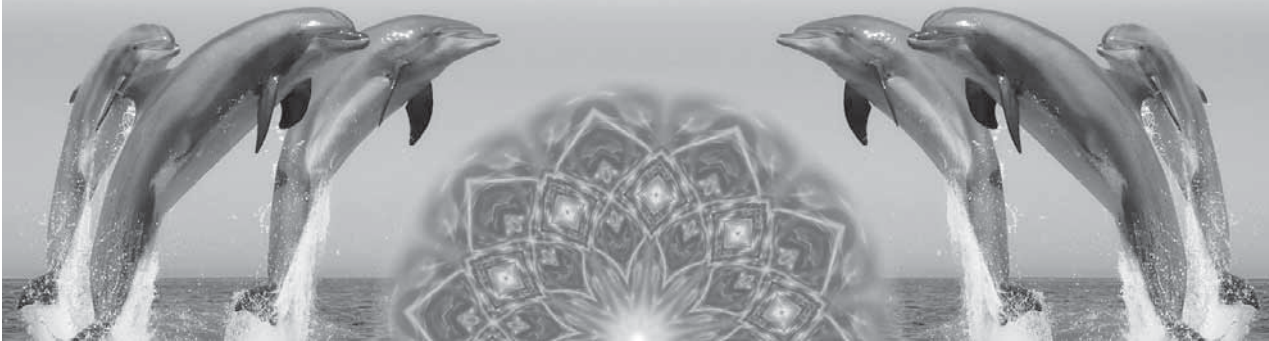
Yunuslar, görünen o ki doğal şifacılar. Makara bunu onlarla etkileşimlerinin daha en başında fark etmiş. Yıllardır çektiği kronik bir boyun ağrısı varmış, kurtulmak için her şeyi denemiş, fizikterapi biraz fayda sağlar gibi olsa da ağrı tekrar başlamaktaymış. Bir gün, her zaman yaptığı gibi yunuslarla yüzmeye ve yaprak oyunu (suyun içine bir avuç yaprakla

daldığınızda yunuslar yaprakları yüzgeçleriyle yakalayıp suyun içinde sizinle yaratıcı oyunlar oynuyorlar) oynamaya gittiğinde, yaprakları suyun dibine bırakıp yüzeye çıkmak için yükseldiğinde yunuslardan biri sıçrayıp tam kafasının üstüne çarpmış. Elbette ki bu, Makara’nın alışageldiği yunus davranışlarına hiç benzemiyormuş ve yunusun 100 kilogramı aşkın olduğu düşünülürse, canı hayli yanmış! Yunusun çarptığı yerde bir yumru oluştuğunu ve hatta biraz kanadığını gören Makara, yunusun nasıl olup da böyle bir sakarlık yaptığını bir türlü anlayamamış. Ama genel olarak iyiymiş, boynunun artık ağrımadığını toplanıp eve gittikten sonra keşfetmiş. O günden beri bir daha hiç boyun ağrısı çekmediğini söyledi.

Kapıdan kapıya pazarlama yapan ve yıllardır ağır bavullar taşımaktan dolayı yedi yıldır kolunu başından daha yukarıya kaldıramaya bir adam yunuslarla yüzmeye geldiğinde, daha onlarla ilk kez yüzmesinin ardından koşarak sahile çıkıp, “İyileştim! İyileştim!” diye bağıarak kolunu başının üstüne kaldırıp sallamıştı.

Makara ve onun gibi, yunuslarla düzenli etkileşimde olan başkaları, yunuslarla yaşanmış tuhaf şifa olaylarına dair pek çok hikaye anlatmaktalar.

Örneğin, Makara’nın bir arkadaşı yunuslarla yüzmek için Hawaii’ye gelmiş; keyifle tatil yapan sağlıklı

bir kadın olan arkadaşıyla suya girdiklerinde, bir yunus gelip Makara ile arkadaşının arasına girmiş ve bu kadının gözlerine “en az beş dakika boyunca” gözlerini dikip bakmış. Kadın, bedeninden akıp geçen güçlü enerjiler hissettiğini anlatmış. Birkaç gün sonra evine döndüğünde, düzenli kontrolleri için doktora uğradığında doktoru kadının memesinde hayli büyük bir yumru bulup tek bir biyopsi ile bunu çıkartmış. Yapılan tahlilde yumrunun kötü huylu olduğu anlaşılmış ama tamamı alınmış olduğu için artık bir tehlike sözkonusu değilmiş. Makara ve arkadaşı daha sonra konuştuklarında, o yunusun kanserli hücreleri bir biçimde tek bir yumru halinde bir araya

getirdiğini hissettiklerini paylaşmışlar zira kadın, memelerini düzenli olarak kontrol etmekte olan biriymiş veya daha öncesinde hiçbir yumru hissettmediğinden eminmiş. “Yunuslar bedenlerimizi manyetik rezonans görüntüleme makineleri gibi tarayabiliyorlar,” diyen Makara şunları da ekledi: “Bir şey bulduklarında, dengeden çıkmış olan şeyi dengeli hale getirmek için ses frekanslarını kullanmaktalar.”

Bu türden yetenekleri, özellikle de yeryüzünde hiçbir yaratığın insanların zekasını ve genel yeteneklerini geçemeyeceği fikri genel kabul görmekteyken, kuşkucu bilimsel çevrelere nasıl kanıtlarız?

Görünen o ki yunuslar yalnızca şifa becerisine sahip değiller, uzaktan görme becerileri de çok etkileyici. Örneğin, 1974’te Scott Jones ve Jan Northup, Teksas’taki Galveston Sea adlı arama merkezindeki Lucky adlı yunusla bir inceleme gerçekleştirdiler. Scott beş farklı zarfa beş talimat yerleştirip kapattı. Talimatların ne olduğu bilmeyen Jan ise Lucky ve yine talimatlardan habersiz olan iki hakem ile birlikte havuza girip Lucky’nin davranışlarını izleyip kaydettiler. Bir hakem, Jan’a ilk hangi zarfın verileceğini belirlemek için bir çift zarf atacaktı. Sonra Jan talimatı okuyup bunu zihinsel yoldan (başka herhangi bir işaret olmaksızın) Lucky’ye yollayacaktı.

Lucky ilk iki talimatı başarıyla uyguladı ama üçüncüyü aldığı anda bir sorun çıktı. Talimatları yazdığı sırada Scott, Lucky’nin bu su tankının içinde sıçrayamayacağını bilmiyordu, tankın üstündeki çatı yüksek sıçramaya imkan vermeyecek kadar alçaktı.

Bunun üzerine Lucky, istenen sıçrayışı yapmaktansa sıçrayamayacağını ama benzer birşey yapacağını Jan'a telepatik yoldan bildirdi. Jan bu mesajı telepati ile aldığı anda, başını kaldırıp bakınca çatının alçak olduğunu gördü ve havuzun ortasına giden ve yukarı aşağı batıp çıkan Lucky'nin bir sıçramayı taklit etmeye çalıştığını anladı. Sıra dördüncü talimata geldiğinde, Lucky yunuslara özgü bir şaşırtma yaptı: daha Jan zarfı açıp talimatı okumaya fırsat bulamadan görevi yerine getirdi. Jan zarfı açıp okuduğunda Lucky'nin o talimatı doğrulukla uyguladığını anladığında çok şaşırdı; Lucky beşinci ve son zarf içindeki talimatları da aynı şekilde önceden okuyup yerine getirdi.

Bu davranıştan ne çıkartmamız gerekir? Görünüşe göre bu bariz bir zeka, telepati ve uzaktan görme örneklemedir. Oysa hakemler "yunusun reddettiği sıçramayı ve zamanından önce gerçekleştirdiği görevleri 'yanlış' olarak kayda geçirdiler."

Görünen o ki yunuslarla yakından çalışan herkes onları sevmektedir ve bu şanlı insanlar sürekli olarak aynı mesajı vermektedirler: bu yaratıkları koruyun. Makara, Japonya'da halen devam etmekte olan yunus katliamından söz açtığı anda, "Bu bir soykırım," diyor, "her yaşta yunus öldürülüyor, hatta yavrular bile." Yunusların korunması ile ilgili çalışmalar yapan çevre örgütlerine destek olunması gerektiğini de ekliyor.

Sandoz-Merrill, kitabında donanmanın okyanuslarımızda yaptığı sonar testlerinin balinalar ve yunuslar için yön şaşırtıcı olmakla kalmayıp aslında "kulaklarında ve beyinlerinde patlama yaratan sarsıntılara" yol açtığını da açıklıyor; bu teori uzun süre

boyunca kanıtlanamamıştı -ta ki 2000 yılında Karayip adalarındaki Abacos sahillerine bir grup yunus ve balina vurana dek-. Söz konusu sahil neyse ki Amerikan yargısının sınırları dışında kalmaktaydı (donanma kuruluşları kulak testlerinin yapılmasını engellemektedir). Gözleri kanayan ve ölen bu balinalardan çok etkilenen bir bilim adamı sonunda kulaklarını inceledi. Sonuçlar ölümlerin sonar sonucu olduğunun kanıtıydı ve donanma dur durak bilmeden incelemelerine devam ederken, daha büyük tartışmaya yol açtı.

Haziran 2010'da Woods Hole'dan Peter Tyack insanların okyanuslarda sadece motorlu araçlarla bile yol açtığı gürültünün deniz memelilerinin son derece gelişmiş iletişimlerini bozduğunu açıkladı. Gemilerin yol açtığı gürültü balinaların işitme gücünü iki ölçek azaltmaktadır: Normalde 1000 km öteden duydukları şeyleri artık ancak 10 km öteye geldiğinde duyabilmektedirler. Bu durum çiftleşme ve ebeveynlik becerilerini de bozmaktadır çünkü anneler ve yavruları kadar erkekler ve dişiler de birbirini bulmak için bu iletişimi kullanmaktadırlar. Tyack'ın bu veriler içindeki en umut verici olguları ise şaşırtıcıydı: Bazı incelemeler balinaların "başka şarkı tutturmayı" ve gemilerin çıkardığı gürültünün sesine denk düşenden daha tiz bir frekansta çağrı yapmayı becerebilmiş olduklarını göstermiştir. Belki de bu durum, zekalarının bazı durumlarda bizim yol açtığımız zarardan (bu dengesiz davranıştan kendimizi alıkoyamadığımız kesin olduğuna göre) kendilerini kurtarabilecek olduklarına dair umut verebilir.

Aslında okyanuslarımızı sonarlarımız ve gemilerimizin gürültüleriyle kirletiyorsak belki de deniz memelilerinin iletişim için en büyük umudu bir tür telepatidir. Ancak yetenekli her uzaktan görücünün bildiği gibi, bu türden enformasyonu almak için odaklanabilmek ve gevşemek gerekmektedir; bu ise fiziksel hasara sebep olacak kadar güçlü bir cızırtının olması durumunda güç olabilir.

Yine de umutsuzluğa kapılmayıp durumu değiştirmek için olabildiğince şey yapmalıyız. Özellikle müdahaleci olmayan tarzda incelendiklerinde vahşi doğadaki deniz memelilerinin yetenekleri parapsikoloji araştırmalarının geleceğinde önemli bir odak noktası olabilir.

Belki de onların psi yeteneklerinin sergilenmesi, yaşayan bir yaratık için nelerin mümkün olduğuna dair bize bir anlayış sağlayabilir ve bu

davranışı bizim de öğrenmemiz için teşvik unsuru olabilir. Bu hayvanlar etkileyici psi yetenekleri sergilemekle kalmayıp gelişmiş ve huzurlu ilişkiler için de örnek oluşturmaktalar. Örneğin, *Outside Magazine* dergisinin Temmuz 2010 tarihli sayısında Tim Zimmermann, SeaWorld eğlence merkezinde bir eğitmenin yunus familyasının en büyük hayvanı olan bir katil balina tarafından öldürülmesi olayını yazmış: “Vahşi doğada, yirmi ila elli hayvandan oluşan karmaşık ve son derece sosyal aile gruplarında yaşamaktalar,” diyor. “Aile grupları dişiler etrafında örgütlenir. Aile reisi genelde yiyeceğin nerede bulunabileceğine dair deneyime ve bilgi zenginliğine sahip olan en yaşlı (bazıları seksen küsur yıl yaşar) dişidir. İlk orka 1965’te yakalandığında, Ted Griffin bu hayvanı 8.000 dolara satın alıp Kanada’nın batı kıyısından 450 mil ötedeki Seattle’a römorkla

çektirmişti. Bu hayvanın aile grubu olan yirmi-yirmi beş orka yolun çoğu kısmında onu izlemişlerdi. Ayrıca tutsaklığı sırasında, “denizdeki etrafı kapalı havuzunun içinden diğer orkalara seslendiği” duyulmaktaydı. Bu hayvanlar bizim olmadığımız tarzlarda birleşmiş haldedirler. Aile grupları on yıllar boyunca bir arada kalır: oğullar anneleriyle elli yıl veya daha uzun süre boyunca yaşarlar ve aile grubu arasındaki huzur mutlaktır.

Onları kendi zevkimiz için tuzağa düşürmek iğrenç bir durumdur. Belki daha çok sayıda insan deniz memelilerini anlamaya başladıkça, daha çok sayıda insan onları korumak için bir araya gelip güç birliği yapacaktır.

Bazı gedikler açmaya başladık. Örneğin, Japonların yunus katliamını açığa vuran The Cove adlı cesur belgesel film yaygın bir ilgi gördü ve 2009 yılında en iyi belgesel dalında Oscar adayıydı. Ayrıca Mayıs 2010’da Balina ve Yunus Koruma Derneği “Deniz Memelilerinin Hakları Deklarasyonu: Balinalar ve Yunuslar” başlıklı açıklamasıyla insanların sahip olduğu aynı yaşam, özgürlük ve esenlik haklarının deniz memelilerine de verilmesini talep etti. 25 Haziran 2010’da Natalie Angier, *New York Times* için yazdığı “Bir Balina Kurtaran Bir Ruh Kurtarır” başlıklı makalede pek çok bilimcinin beyin boyutu, yaşam tarzı, iletişim ve aile örgütlenmesi bakımından yunusların ve balinaların insanlara denk olduklarına ilişkin görüşlerini ele aldı.

Kanıtlar baskın biçimde barizdir: bu hayvanlar zekiler, müşfikler, karmaşıklar ve insanlarla akran, belki de onlara öğretmenler. Onların kesilip

biçilmesi, tutsak alınması veya kirliliğin pek çok türünden dolayı çektikleri korkutucudur ama kendi türümüzün davranışlarını iyileştirmeye çalışmaya devam etmekten başka yapacak bir şeyimiz yok.

Makara, “Mücadeleye devam ama vazgeçmek veya teslim olmak yok. Bunu aşmalıyız. Ne olursa olsun üstüne ışık tutmaya devam etmeliyiz,” diyor. Sandoz-Merrill ise kitabını, balinaların ve yunusların güzel bir tarifi ile bitirmiş: “Her ikisi de bir düşünceye, bir şifa ihtiyacına veya önceden ayarlanmış bir karşılaşmaya yanıt olarak aniden ortaya çıkar. Sevecen bir şefkatle, uyumla ve zarafetle doludurlar ve ultrasonik dalgaboylarında pek çok kanaldan birden konuşur. Anlayamadığımızda, bize ulaşmanın bir yolunu bulurlar. Şifa vermekte, neşe getirmekte ve bahtiyarlığı çağırırlar. Onlar, kelimenin her anlamıyla, bizler arasındaki en büyük varlıklardır.”

Bu muhteşem yaratıkların bizler tarafından yaratılmış bu karmakarışıklıktan çıkmak üzere yollarını bulabileceklerini ve sonra da yolumuzu bulabilmemiz için bize yardım edeceklerini umalım. □

Rhine Online Psi Research News-Magazine, Cilt 2, Yaz 2010 sayısından çeviren: Yasemin Tokatlı.

BİRLEŞTİREN BİLGİ

Bitmeyen Bir AŞkı Sindirmek

A. Cemal Gürsoy

BİR BESİNİN sindirilmesi ile ilgili süreçler birçok organı ve doğal yasaları devreye sokmaktadır. Hava, su ve enzimlerle başlayan organik süreç atomaltı seviyede değişen enerji seviyeleri ile devam eder. Akıllanan yeni maddelerle enerjileri sürekli akan bir dizgenin mesajını taşıyıp dururlar.

Sonsuzluk...

Tezahür aleminin tüm seviyelerdeki bu bilgi akışı kendi organizasyonunu kurar. Ruhsal iradenin hiyerarŐı ve yönlemsel işleyişine bu akışta vazife denen olgu yol gösterir. Bilginin kendisini açığa çıkaran bu süreçleri de yönettiği değişim oranlarına da ihtiyacı vardır.

Bilgi tek başına asılı halde bulunan atıl bir kaynak değildir. Aslında bizi birbirimize bağlayan ışık kaynağı da devinim merkezidir. Bilgi kendi kendisini

*Kendini bilen
sevgi ile
tezahüre katılır.*

devindirir, değiştirir, dönüştürür. Bir daha asla bu hatayı yapmayacağım, diye oluşturduğu düşünce formu aynı tarzda düzenlenmiş birbirinden az çok farklı olaylar dizisini üstümüze çağırır.

Bir olayın içindeki nedensellik bazen bizim gözleyemediğimiz boyutlaraki potansiyel dinamikleri harkete geçirir. Aslında bu potansiyeller beklenen besinin bu şekilde dönüşebilmesi için oluşturulan tasarımlarımızdır.

Bu tasarım ruhun kendine düşeni tasarlamadaki iradesi ile başka araçları da devreye alır. Hızlı bir karışıklıklar dengesi tezahür ederken, işte tam bu anda sistemin içinde devinimi sürerken, sevgi denilen enerji tayfı her oluşumun içinde olan, buna kendisini ortaya koymayan enerji sisteme katılır. Sevgi karşıtlıklara dayanmayan ama her sürecin içerisinde olan tüm olasılıkları tetikleyen katalizör enerjidir. Bu enerjinin yönlenimi ile maddeler biçimlenir, bilgilerini ortaya çıkarır, karanlık da kendindeki ilk ışığı ve sevgiyi bulmaya doğru dönüşür.

İlk dönüştüğümüz döküm potası güneşe girdiğimizde, burada ergidiğimiz süptil seviyelerde kozmostaki tüm güneşler gibi, hem görünen maddesel güneşi hem de

görünmeyen bilgi güneşini harekete geçiririz.

Güneşler bu ortamı hazırlayan varlıklardır. Sevgi ile kendi cevheresel dönüşümlerini yaşarken ortaya çıkarttığı tüm besinler yeni yaşam biçimlerine hayat verir. Hem varlıksal olarak dönüşür hem de yeni varlıklar oluşmasına kaynak olur.

Bu ortak bilgi, kozmosu bilgi güneşi ile çevreleyen varlıkların paylaştığı dildir. Yeni icat edilmemiştir. Tekamül ettikçe bu dilin uzamlarına erişmeye başlarız. Bilgi kendisini besin haline getirip sunan varlıkların oluşu ile yeni dünyalar açmaya devam eder.

Yeni yaşam biçimleri ortak dilimizdeki anlayışı güçlendirir. Anlamaların arkasındaki güneşle bizi bağlayan anları çoğaltarak, şuurlu olarak tezahüre katılımını sağlar.

Gezegendeki uyumlanma bizi niteliksel olarak zenginleşmiş bağlarla bu ziyafet sofrasının çeşnisi olarak anlayışlar boyutundaki yerimizi belirlemeye götürür.

Kendini bilen sevgi ile tezahüre katılır. Kendini bilen Yaratana bilir. Gelişir, geliştirir. Tüm uzaylara sesini salar. Kendini bilen, ayrılıkların ve yalnızlıkların duygusunun ardındaki bilinmeyene doğru süzülür. Tüm varlıkların, besinini aldığı sonsuzluğa yelken açar.

Kıyıları verilmiş sözlerle buluşma yeridir... □

Arzular, İstekler, İhtiyaçlar

Gültekin Çilekar

1. Bölüm

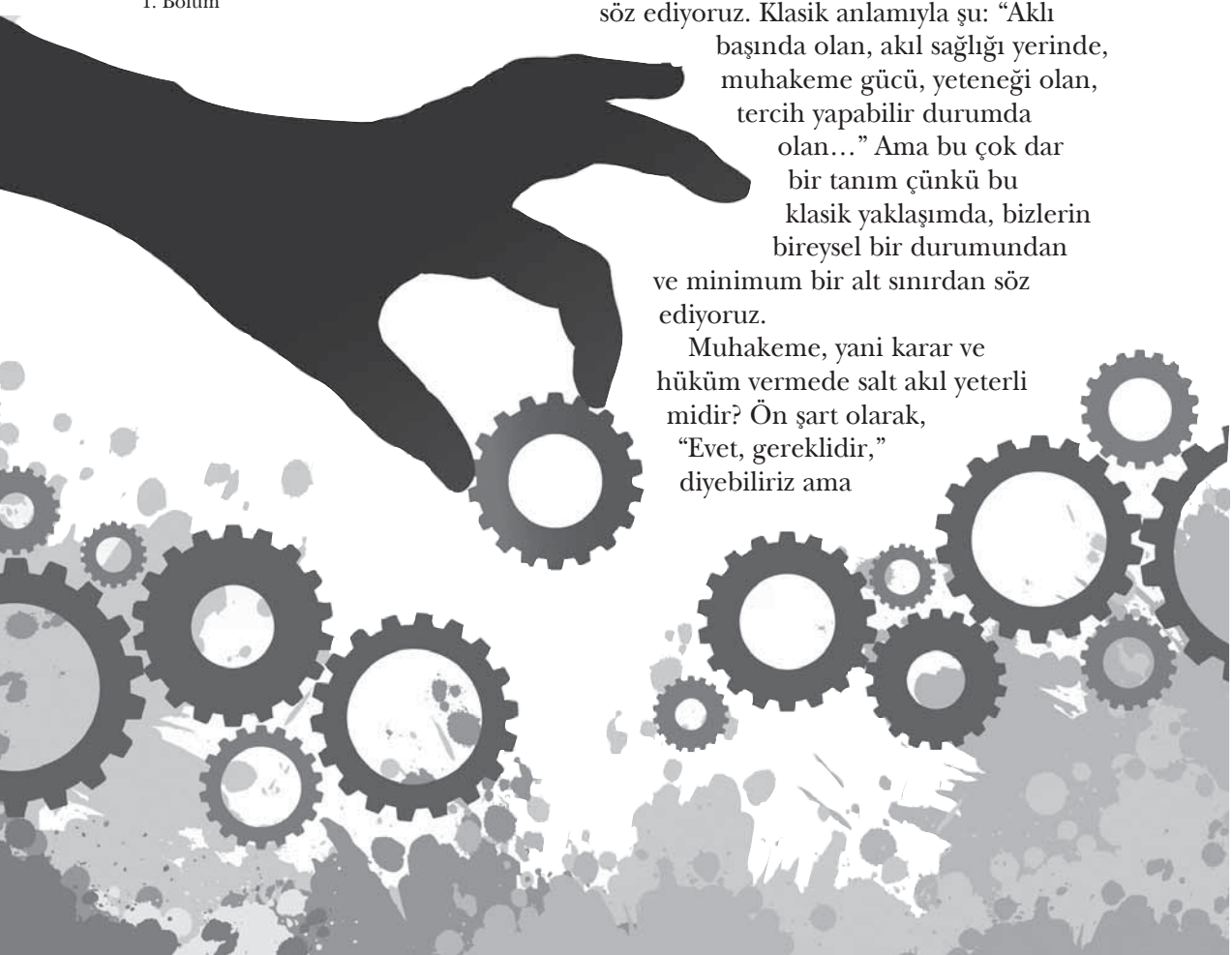
HAYAT BİR EYLEMLER bütünüdür. Her an bir faaliyet, bir hareket, bir iş, bir oluş vardır. Tabii bunların aralarında uzun ya da kısa duraklamalar, beklemler de olur. Ama niteliği, hızı, ahengi zamana, kişiye, topluma, yere göre değişen bir akış ve hareket hayatın temelidir.

Bu hareketi meydana getiren ana öge, etken ise birtakım hedefleri, amaçları olan ya da hedefi ve amacı belirsiz olan veya öyle görünen isteklerdir. İstekler ve tabii ki birtakım arzular olmadan eylem ve hareket olmaz. Bu istekleri ortaya koyan ve sonra da uygulamaya geçiren şey ise “irade” olarak adlandırılır. Yani bir “şuur” vardır. “Şuur” sahibi olmayanın istekleri de, iradesi de söz konusu olamaz. Mesela, “Akli olmayanın dini olmaz,” gibi bir ifade vardır. Yani akli olmayanın sorumluluğu da yoktur anlamında bir söz. O zaman gelin, bu ifadeleri ve kavramları bir ucundan deşmeye başlayalım... İstekleri doğuran şuur dediğimiz zaman hangi şuurdan söz ediyoruz. Klasik anlamıyla şu: “Akli

başında olan, akıl sağlığı yerinde, muhakeme gücü, yeteneği olan, tercih yapabilir durumda olan...” Ama bu çok dar bir tanım çünkü bu klasik yaklaşımda, bizlerin bireysel bir durumundan

ve minimum bir alt sınırdan söz ediyoruz.

Muhakeme, yani karar ve hüküm vermede salt akıl yeterli midir? Ön şart olarak, “Evet, gereklidir,” diyebiliriz ama

yeterlidir
diyemeyiz çünkü hayatın,
olayların ve insanlar arası bağlantıların,
ilişkilerin lineer değil, kaotik olduğunu
da çok iyi biliyoruz.

Akl ve mantık bu ilişkileri, kısaca
sebeup-sonuç bağlantılarını nereye
kadar izleyebilir. Lineer işleyişi olan
akıl kaotik çalışan sebeup-sonuçları
“doğru” algılayabilir mi? Bu şuna
benzer: Sinemalara bazen üç boyutlu
denilen teknikle çekilen filmler gelir
ve ona göre de bir projeksiyonu vardır.
Bu filmlere normal gözle bakarsak ne
görebiliriz? Bir yığın karmaşık renk ve
birbirine girişim halinde obje. Bu üç
boyutlu görüntüleri algılamak için özel
gözlükler dağıtılır.

Hayatın yapısı ve işleyişi de
böyledir. Her şey, özellikle de sebeup-
sonuç bağlantıları fizik ve akıl
gözü ile daima karmaşık ve eksik
anlaşılır. Özel bir gözlük gerekir ki
o gözlük “sezgi”lerimizdir. Burada
vicdandan söz etmiyorum. Vicdan da
bir değerlendirme ve içselleştirme
açısından yol gösterir. Saf vicdani
kanaatler de hayat içerisinde ancak
aklıleştirerek yer bulabilir, yani
makul vicdan. Yoksa varlıklar, bizler
yürüyemez bir hal alabiliriz.
Fakat “sezgisel” yanımız
olmazsa, vicdan da olduğu
gibi tezahür

edemeyecektir
çünkü o aslında
iç varlığımızın yüksek
benliğimizin sesidir ve sezgisel
yola başvurmadığımız sürece, o iç
ses de yönelmemiş oluruz. Yeterince
tezahür edemez. Akıl daima sebepler
üretirken egoyu haklı çıkarabilir ve
hayata tek noktadan bakmayı getirerek,
çok yönlü bakışı engelleyebilir. Böyle
bir yapısı vardır. Böylece akıl vicdan
dediğimiz bir üst değerler-iç değerler
tesirinin akışına ket vuran durum da
yaratabilir. Bizim dirençler dediğimiz,
eşkoşmalar dediğimiz, vicdanın ortaya
çıkmasını frenleyen unsurlar, hep
akli hale getirilerek köklemiştir.
Eğer “sezgi” dediğimiz, varlığın o
üst benliğine -kendimize- yönelik
durumu olmazsa vicdanın tezahür
edeceği kanal da daralmış olur ve
o oranda hayatımızda katı kararlar,
sert uygulamalar, tek taraflı, yalnız
kendimize yonttuğumuz durumlar da
ortaya çıkar.

“Ne yani akıl bizi yanıltıyor
mu?” der gibisiniz. Elbette hayır
ama kısmen evet. Akıl, içinde
bulduğumuz koşulları gözlemlemek
ve analiz etmek görevini görür çünkü
muhakeme işleminde analiz de vardır,
yani parçalara ayırarak bakmak,
ayırıştırmak. Ama o parçalarla ilgili
gözlemler nasıl

birleştirilecek? Ana şemayı, bütüne ait vizyonu nasıl görebiliriz? Parçaların bizde uyandırdığı minik çağrışımlar -ki akıl bunu bağlar- yetecek mi? Yani sentez -ki en önemli işlem budur karar için- neyle yapılacak?

Hayat dediğimiz puzzle, on bin-yirmi bin parçalı basit ufak bir resim değil. Bir düzlem üzerinde sabit bir kare hiç değil, sürekli devingen ve değişken bir film. Çok aktif ve hatta interaktif bir tiyatro, oyun sahnesi bu. İşte, işin kaotik oluşu buradan geliyor. Yoksa evrende, oluşta, yaratılıştta kaos falan yok. Ama bizim buradaki bakışımız, bakış açımız onun karmaşık görünmesine yol açıyor. Kaos varmış gibi. Çünkü alıştığımız, hep şartlandığımız ve beklediğiniz o “önce-şimdi-sonra” sıralaması; kısaca lineer bakış olayların, ilişkilerin bağlantıları için geçerli değil. Bizim duygularımızın getirdiği bir deformasyon var, bir dezenformasyon var. Bunu fark etmek gerekli ve önemlidir.

O zaman tekrar soralım: Hayata dair sentez nasıl yapılacak? Yani birleştirme işlemi, bağlantıları kurma, teşhis

etme, karar verme, yön belirleme ki gerçek ihtiyaçları da görebilelim. İsteklerimiz

bu sürecin
neresinde
yer alıyor?
Gözlem,
analiz,

değerlendirme, sentez, karar ve uygulama.

Hayatta yön belirlemeden önce mi istekler devreye giriyor, yoksa gözlem süreci bile başlamadan önce ta en başta isteklerimiz bu süreci yönlendiriyor mu? Ya da sürecin her parçasında isteklerimiz etkin ve yönlendirici mi oluyor? Verilecek cevap hepsinin doğru olduğudur. Çünkü yaşamın içindeki bu “gözlem, analiz, sentez” süreci, kısaca yaşamak, yeni istek ve yeni arzular, ona bağlı olarak da yeni yön çizmeler getirebilir. Ya da zaten içinde olduğumuz bu süreç, birçok isteğimizin sonucunda ortaya çıkmıştır ve şartları o getirmiştir. Hem de yaşadığımız şey ne olursa olsun muhasebe-muhakeme süreci bu isteklere bulanmış vaziyette gider. Her şey o iç itilimle ve onun açtığı pencerelerden izlenir, yönlendirir, uygulanır. Gerçekten de hayatta isteklerimizden ayrı bir süreç var mı acaba? Elbette, yok. Çünkü hayatın kendisi bu isteklerin sonucunda ortaya çıkan bir süreçtir. Nedir bu? Bu en başta, ruh

varlığının isteklerinin tezahür sürecidir ve tüm ruh varlıklarının, üstün benliklerin, küresel-bütünsel varlığın, Yaratan'ın isteklerinin tezahür sürecidir. İslam tasavvufunda şu ifade vardır: "Tanrı evreni kendi güzelliğini temaşa etmek (seyretmek) için yarattı." "Ben gizli bir hazine idim, bilinmek istedim."

İşte, en büyük isteğin biraz mecazi bir ifadesi. Bu tezahür edişin örtülü bir ifadesidir. Sakın bizler de kendi güzelliğimizi yansıtmak ve iç hazinemizi bilinir hale getirmek için şurada oturuyor, bu dünyada bulunuyor olmayalım?! Elbette, bütünsel varlığın yansımaları, uzantıları olarak aynı istek bizim içimizde de saklı. Bu sonsuz bir oluş ve yaratılış sürecine katılma, yaratma, var etme isteği. Sözünü ettiğimiz, bu en aşkın (müteal), transandantal istek. Ve bireysel olarak her varlığın özünde bu var.

Metapsişik ifade ile de ruh varlığı madde kainatlarında kendi

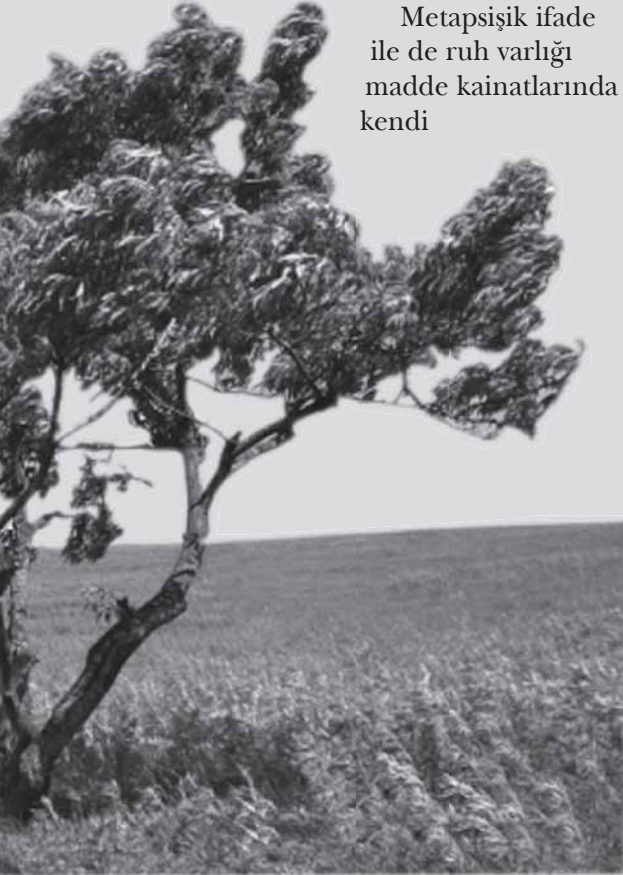
hedefleri doğrultusunda planlar yapar, istek ve iradesi ile uygular. Maddeyi geliştirir ve kendi bilgilerinin tatbikatını yapar.

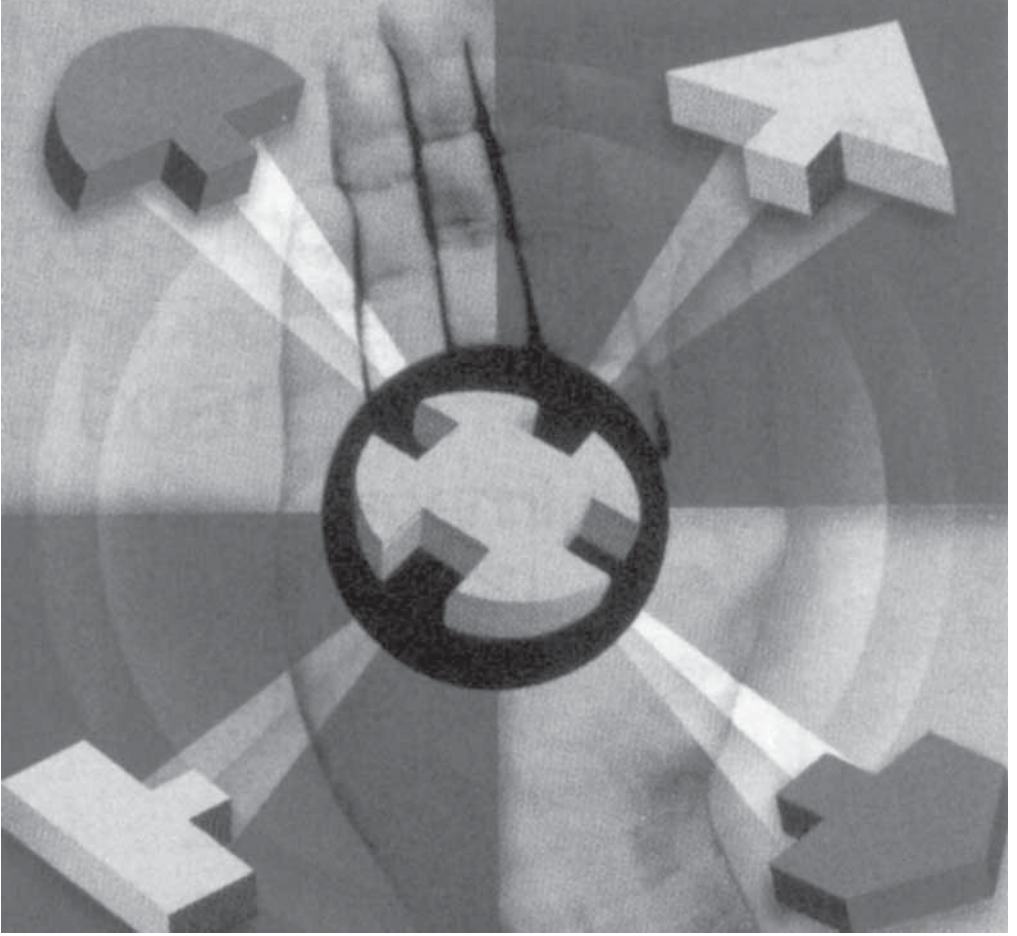
Bu öyle bir süreç ki nihai (en son) amacını, hedefini bilmek imkânsızdır. Bildiğimiz yalnızca şu: "Gösteri devam etmeli," tiyatrodaki ifadesiyle. Yani asıl görev bu: tezahür devam etmeli. Tekamül de tabi. Zaten tezahürün olduğu her yerde tekâmül var. İki iç içe.

Şimdi, bu müteal (en üst) istekten daralarak uçlara doğru yaklaşalım. Bu oluşum genel tezahürün içinde evrenlerin, gezegenlerin, dünyaların ve onun içindeki varlık planlarının istek ve hedefleri ve o planların uzantıları olan "bireysel" dediğimiz ya da sandığımız bizlerin istekleri. Hangi isteklerimizden söz edelim. Bu kadar kozmik bir düzen ve organizasyon içinde bizim şuradaki, eski bir ifadeyle "süfli, aşağılık" dünyadaki isteklerimizin rolü ne olabilir ki? Öyle mi gerçekten, süfli (aşağılık) mi bu dünya? Bu kadar sözden sonra ne dersiniz?

Bu soruyu böylece bırakıp düşünelim ve yine günlük hayata gelelim. Tüm evrenlerde isteklerden ayrı bir süreç olmadığına göre, bizim hayatımızda olabilir mi? Elbette yok, demiştik. İlk önce, planımızda bize düşen rolümüz her ne ise onu yerine getirmek en büyük istediğimizi oluşturuyor. Ve doğum ile bunun başlangıcı gerçekleşiyor. Bu isteğin ne olduğu, buradaki daralmış şuursal hal ile oldukça meçhuldür bizim için. Peki, bunu kim biliyor? Bunu da sorup düşünelim ve devam edelim.

Günlük hayattaki isteklerimiz nelerden kaynaklanır? Şöyle bir

perspektif mevcuttur. Bir pencereden, bir realiteden bakıldığında şöyle bir açıklama yapılır: “İnsanoğlu istemekten bıkmaz, isteklerimiz ve arzularımız ıstırapları yaratır. İstırapları azaltmanın yolu arzuları kaldırmaktan geçer.” Bu Budist felsefenin bir bakış açısıdır ve dayandığı bir gerçek de vardır. Arzular istekleri kamçılar ve istekler, ister istemez istenen şeye konsantre olmayı doğurur. Bu konsantrasyon hedefe ulaşmak için kaçınılmazdır. Fakat duygular yine ister istemez eşkoşmayı, özdeşleşmeyi getirir. Oranı az-çok, ne olursa olsun, hayatta özdeşleşmeler mevcuttur. Uygulamaya geçmenin,

yapmanın öncesinde, benimseme ve sonrasında artarak eşkoşma yer alır. Bu fonksiyonel olduğu ölçüde gerekli ve yararlıdır. Ancak sahip olma-elde etme gibi duygularla açgözlülük boyutlarına dek uzanabilir ve o ölçüde de hem kişinin kendisi hem de çevresi için yapıcı ölçüden çıkıp sorunlar yaratmaya başlayabilir. Hiç sorun yaratmıyor görüldüğü anda bile, en ufak bir durum değişikliği gerektiğinde kişinin gelişmesinde nasıl bir ağırlık oluşturduğu ortaya çıkar. Hele eşkoşulan şey bizde bir et-turnak misali hal almışsa, o şeyin gitmesi gerektiğinde etin içinden

tırnak sökülüyorsa bir acı söz konusu olacaktır. “Her güzel şey er geç bitecektir,” deriz hep. Biterken de acı verecektir bize. Tenimizden bir şeyler koparılıyor gibi gelir. Öyleyse güzellikleri istemeyelim, yaşamayalım ki acı çekmeyelim, diyemeyiz. Ya da bir orta yol bulalım, bir şeyi çok istemeyelim ki giderken çok ıstırap vermesin de değil. Eş koşmalarımızı azaltalım; duygularımızı kontrol edelim.

Şimdi, bu klasik mistik ve birçok inisiyatik yolun uygulamaya çalıştığı bir yol olagelmıştır ve belli realiteler içinde

gerçekten faydalı olmuştur. Ama her dönemde kendine göre uygulanmıştır. Örneğin, duygularımızı kontrol edelim değil, nefsi öldürmek denmiştir. Nasıl öldüreceksin? Şöyle eli ayağı gözü kafası olan bir şey değil ki iki tane şaplak at, fırçala, hizaya gelsin. Neyle öldüreceksin? Bir de tabii sormalı, niye öldürelim? Bu neye yarıyor? Bir işlevi yok mu? Aslında bunun adı modern ifadeyle “ego”dur. Buradaki “ben” duygusu olmazsa, hiçbir iş yapamayız, birey bile olamayız, ne kişilik gelişir ne kimlik; iç yapıyı eyleme geçiren bir yapı gerek, bu “ego”dur. Tatmin edilmezse

sorunlar doğar. Ne denmiştir o zaman? Öyleyse önemli olan bu ego'yu öne çıkarmayalım, egosantrik olmayalım, yani nefsanî olmayalım. Onu bir araç olarak, itici gücümüz olarak ait olduğu yerde tatalım. Yoksa git gide dünyayı yalnız kendine ait, her şeyi de yalnız benim için sanırsam ne kimseyle bir alışveriş yapabilirim ne de olan biteni anlayabilirim. Azıp giden istekler diğer insanlarınkiyle çatışacağı için, menfaatler çatışacağı için hayat gitgide zorlaşacaktır. Hırslar, kıskançlıklar, öfke, açgözlülük, cimrilik, nefret, saldırganlık, hep almaya çalışmak sonunda bizi insan olmaktan çıkarır. Sevgiyeye dayalı, diğerkam (başkalarını düşünen), verici, hoşgörölü, eli açık, kanaatkar ve uyumlu bir kişilik bizi

daha ince, yüksek bir varlık haline getirir ve insanlarla ilişkilerimizde de daha olumlu sonuçlar alırız.

Gerçekten de “duyguların kontrolü” değil de “farkındalığı” ve “pozitif düşünce” son dönemde en önemli hayat düsturu olmuştur ve çok eskiden inzivaya çekilerek arınma, bedenî arzularını, hatta bazı organları öldürme gibi uç anlayışlar son elli yılda yerini hayatı bir bütün olarak gören, pozitif, gelişmeye açık bir anlayışa terk etmiştir. Bu ulaştığımız anlayışta hayattan kaçarak gelişme olmayacağı; tekamülün hayatın ta göbeğinde, olayların içinde mümkün olduğu bilgisi yer alır.

(Devam Edecek)

SEMBOLLERDEN SEÇMELER

Kırmızı

“Utandırıldığında edinilen yüz kızarıklığı erdemî rengindedir.”

Diyojen

Görünür dalga boylarının en uzunudur. Doğada kanın ve ateşin rengi olarak belirir. Batı sembolizminde maddesel bedenî, aura renklerinde hırsların ve öfkenin rengidir. (Eski Mısır’da kırmızı, Batı’daki anlamından çok farklı anlamlarda kullanılmıştır. Ayrıca Eski Mısır’da kontrast renkleri kabul edilen kırmızı ve beyaz renklerden her ikisinin bir arada bulunuşu tamlığı, mükemmeliyeti ifade derdi.) Kimi inisiyasyonlarda ise inisiyeye olmayanlara yasak olan ezoterik bilgînin rengidir. □

Kaynak: Semboller Ansiklopedisi, Alparslan Salt, Ruh ve Madde Yayınları.

Aşağıdaki alıntılar ünlü araştırmacılar P. Pearsall, G.E.R. Schwartz ve L.G.S. Russek'in 2002 yılında Journal of Near-Death Studies dergisinde yayınlanan "Changes in Heart Transplant Recipients That Parallel the Personalities of Their Donors" (Kalp Nakli Yapılan Hastalarda, Donörlerinin Kişiliklerine Koşut Değişimler) başlıklı makalesinden özetlenmiştir. Bu makalenin orijinali şimdilerde, Nexus dergisinin websitesinde "Organ Transplants and Cellular Memories" (Organ Nakilleri ve Hücresel Anılar) başlığı altında yer almaktadır.

Organ Nakilleri ve Hücresel Anılar

*P. Pearsall,
G.E.R. Schwartz ve
L.G.S. Russek*

2. Bölüm

5. Vaka

VERİCİ bir otomobil kazasında ölen on dokuz yaşında genç bir kadındır. Alıcı ise kalp içzarı iltihabına ek olarak kalp kası hastalığı tanısı konmuş olan yirmi dokuz yaşında bir kadındı.

Vericinin annesi şunları anlattı:

"Sarah' cığım dünyanın en sevecen kızıydı. Sahibi olduğu sağlıklı gıda restoranını işletiyordu ve vejeteryan olmadığım için beni sürekli paylıyordu. Harika bir çocuktu, çılgındı ama harikaydı. Özgür aşka inanıyordu ve birkaç ayda bir farklı bir sevgilisi olurdu. Küçük bir kızken bile 'erkek delisiydi' ve bu hali hiç değişmedi. Ölmekte olduğu sırada bana bazı notlar yazabilmişti: Artık çoktan ölmek üzereydi ama

onlara çarpan arabanın darbesini nasıl hissettiğini anlatmaya çabalıyordu. Arabanın bedeninin içinden geçişini hissettiğini söyledi.”

Alıcı şunları anlattı:

“İsterseniz bunu insanlara anlatabilirsiniz ama size deli diyeceklerdir. Yeni kalbim takıldığında bana iki şey oldu. Birincisi, neredeyse her gece ve bazen, şimdi bile donörümün geçirdiği kazayı gerçekten hissettim. Darbeyi göğsümde hissedebiliyorum. Bana çarpıp içeri göçertiyor ama doktorum her şeyin yolunda görüldüğünü söylüyor. Ayrıca, artık et yemekten nefret ediyorum. Hiç katlanamıyorum. McDonald’ın en iyi müşterisiydim ve artık et yediğimde kusuyorum. Aslında daha kokusunu aldığım anda kalbim hızla çarpıyor. Ama bu o kadar önemli bir şey değil. Doktorum buna aldığım ilaçların sebep olduğunu söylüyor. Ona söyleyemedim ama beni asıl rahatsız eden şey başka: Nişanlandım, evlenmek üzereyim. Nişanım harika biri ve birbirimizi seviyoruz. Aramızdaki cinsel uyum harika. Sorun şu ki ben eşcinselim. En azından öyle olduğumu sanıyordum. Nakil ameliyatımdam

sonra, artık değilim...

sanırım. Bir tür
yarı

veya akli karışık eşcinselim. Kadınlar bana hala çekici geliyorlar ama nişanım kadar değil. Kadınlar artık beni heyecanlandırmıyor. Bir kadınla olma arzum artık hiç kalmadı. Sanırım aslında bir cinsiyet nakli ameliyatı oldum.”

Alıcının erkek kardeşi şunları anlattı:

“Susie artık eşcinsel değil. Cidden söylüyorum. Eşcinseldi ama yeni kalbi onu değiştirdi. Eşcinsel politikalar ile ilgili tüm kitaplarını kaldırıp attı ve artık bu konudan hiç söz etmiyor. Öncesinde bu konuda pek militanca davranırdı. Artık kızarkadaşımın benimleyken davrandığı gibi davranıyor ve Steven ile elele dolaşıp kucaklaşıyor. Kız arkadaşımın kızlara özgü muhabbetler yapıyorlar, oysa öncesinde ona cinsiyet ayrımı yapan erkekler hakkında nutuklar atardı. Ve Big Mac Kraliçesi olan kızkardeşim etten nefret ediyor. Artık eve bile sokmuyor.”

6. Vaka

VERİCİ bir jimnastik çalışmasında yaralanma sonucu ölen on dört yaşında bir kızdı. Alıcı

ise kötü huylu tümör ve kalp kası hastalığı tanısı konmuş olan kırk yedi yaşında bir erkekti.

Vericinin annesi şunları anlattı:

“Ona bir bakın (resmini göstererek). Kızım sağlık abidesiydi. Bir gram fazla yağı yoktu. Tam bir jimnastikçiydi ve koçu onu tek eliyle başının üstüne dek kaldırılabiliyordu. Öyle hayat doluydu ki küçük bir kedi yavrusu gibi sürekli hoplayıp zıplardı. Ancak yemeklerle bir sorunu vardı. Öğün atlardı ve bir süre boyunca, yediklerini çıkardı. Sanırım biraz anoreksikti. Bu nedenle terapi aldı ama yiyeceklerle pek ilgili değildi. Ve utandığında komik bir şekilde kıkırdardı. Sanki küçük bir kuş gibiydi çıkardığı ses.”

Alıcı şunları anlattı:

“Kendimi yeniden yeni hissediyorum. Kendimi bir yeniyetme gibi hissediyorum. Aslında delifışeklik hissediyorum. Bunun yalnızca yeni kalbin enerjisi olduğunu biliyorum ama kendimi yalnızca fiziksel olarak değil, her açıdan daha genç hissediyorum. Dünyayı bu şekilde görüyorum.

Kalben gerçekten gencim. Garip bir şekilde

kıkırdamaya başladım ve bu, karımı deli ediyor. Ve yemekler konusu da var. Nedendir bilmiyorum. Acıkıyorum ama yemek yedikten sonra genelde midem bulanıyor ve sanki kussam rahatlayacakmışım gibi hissediyorum.”

Alıcının erkek kardeşi şunları anlattı:

“Gus bir yeniyetme. Buna hiç şüphe yok. Bir çocuk veya en azından bir çocuk olduğunu sanıyor. Bowling oynarken bile aptalca sıçrayıp bağırıyor. Artık tuhaf bir gülüşü var. Bir kız gibi gülüyor ve bunu ona söylüyoruz. Umrunda değil. Ameliyattan sonra iştahı hiç eskisi gibi olmadı. Neredeyse hep midesi bulanıyor. Şükran Günü yemeğinden sonra -bayılır buna- üst kata çıkıp kustu. Onu acil servise götürdük ama yeni kalbiyle ilgili bir şey değildi. Muhtemelen yemekteki bir şeye tepki verdiğini söylediler. Ama ailenin geri kalanında hiç hastalanan olmadı. Buna dikkat etmesi gerekecek. Doktoru kilosundan dolayı endişeli.”

7. Vaka

VERICİ, evinin havuzunda boğulup ölen üç yaşında bir kızdı. Alıcı ise kalp kası hastalığı ve kalbin sağ ve sol kısımları arasındaki bölümde doğuştan bir kusur

olduğu saptanan dokuz yaşında bir oğlandı.

Alıcının, vericinin kim olduğunu bilen annesi şunları anlattı:

“Oğlum (alıcı) vericinin kim olduğunu veya nasıl öldüğünü bilmiyor. Biz biliyoruz. Annesinin erkek arkadaşının evindeki havuzda boğuldu. Annesi ve sevgilisi onu yeniyetme bir çocuk bakıcısı ile bırakmışlar ve olay olduğunda bakıcı telefonda konuşuyormuş. Babasıyla hiç tanışmadım ama annesi boşanmalarının çok kötü geçtiğini ve babasının kızımı hiç görmediğini anlattı.

Annesi geç saatlere kadar çalıştığını anlattı ve keşke kızıyla başbaşa daha çok zaman geçirseydim, dedi... sanırım bu konuda çok suçluluk hissediyor... yani her ikisi de artık çok geç olana dek kızlarının değerini bilememişti.”

Vericinin kim olduğunu bilmediğini iddia eden alıcı şunları anlattı:

“Bazen o kızla konuşuyorum. Onu burada hissedebiliyorum. Çok üzgün görünüyor. Çok korkmuş. Her ey yolunda diyorum ama o çok korkuyor. Keşke ana babalar çocuklarını bir kenara atmasalar, diyor. Neden böyle dediğini bilmiyorum.”

Alıcının annesi alıcı hakkında ayrıca şunları anlattı:

“En çok dikkatimi çeken şeylerden biri Jimmy'nin artık sudan ölesiye korkuyor olması. Öncesinde, suya bayılırdı. Göl kenarında yaşıyoruz ve arka bahçeye bile çıkmıyor. Arka kapıyı kapatıp kilitliyor. Sudan korktuğunu ama nedenini bilmediğini söylüyor. Bu konu hakkında konuşmuyor.”

8. Vaka

VERİCİ, bir dans dersi sırasında boynu kırılarak ölen on dokuz yaşında bir genç kadındı. Alıcı ise kalp kası yetersizliği tanısı konulan on dokuz yaşında genç bir kadındı.

Vericinin annesi şunları anlattı:

“Angela (alıcı) ile tanıştık kızımızın adeta bir kopyası. Neredeyse ikiz gibiler. Her ikisi de akıllı kızlar, yani, benim kızım da akıllıydı.

Oyuncu olmak istiyordu ama biz, onun akademik potansiyelinin daha çok olduğunu düşünüyorduk. Babası bir doktor ve onu örnek almasını çok istedi.”

Vericinin babası şunları anlattı:

“Stacy (verici olan kızı) son derece zekiydi. Ne trajik! Çok başarılı bir hekim olurdu ama o dans edip şarlı söylemeyi istiyordu. Zaten böyle öldü. Dans sınıfında düştü.

Harvard’a değil de Hollywood’a giderse hayal kırıklığına uğrayacağımı söyleyip onunla şakalaşırdım. Umarım onun mutlu olmasını istediğimi biliyordu.”

Alıcı şunları

anlattı:

“Onu kızkardeşim gibi düşünüyorum. Sanırım önceki bir yaşamda kızkardeştik. Vericimin benim yaşlarımda bir kız olduğunu biliyorum sadece ama bundan daha fazlası söz konusu. Geceleri veya üzgün olduğumda onunla konuşuyorum. Onun beni yanıtladığını hissediyorum. Bunu tam göğsümden hissedebiliyorum. Sol elimi şuraya koyup sağ elimle bastırıyorum. Sanki onunla bağlanabiliyormuşum gibi bir şey. Bazen o da üzgün görünüyor. Sanırım bir hemşire veya başka bir şey olmak istiyormuş ama çoğu zaman sanki Broadway’de olmak istiyormuş gibi geliyor bana. Sanırım Broadway’de

olmayı daha çok istemiş. Ben hemşire olmak istiyorum ama doktor da olabilirim. Onun mutlu olacağını umarım çünkü o hep benim meleğim, göğsümdeki kızkardeşim olacak. Meleğimi nereye gitsem yanımda taşıyacağım.”

Alıcının annesi şunları anlattı:

“Bazen onun, kalbiyle konuştuğunu duyabiliyoruz. Sanki ‘Sevgili Günlük’ gibi bir durum. Elini göğsüne koyup vericisi olduğunu sandığı kişiye sesleniyor. Bir keresinde, yeni kalbinin sesini duymak için göğsüne bir stetoskop koymuş halde bulduk onu. Sanırım bunu hala arada bir yapıyor. Ve diğer bir şey: Artık gerçekten tıp okumak istiyor. Daha önce bunu hiç istememişti ama sanırım bunun nedeni yaşayacağını düşünmüyor oluşuydu. Kolejde aldığı dersleri şimdiden değiştirdi.”

9. Vaka

VERICİ, bir apartman penceresinden düşerek ölen üç yaşında bir erkek çocuğuydu. Alıcı ise kalp kası yetmezliği ve kalbin sağ ve sol yanı arasındaki septumda doğuştan gelen bozukluk tanısı konulan beş yaşında bir erkek çocuktur.

Vericinin annesi şunları anlattı:

“Çok tuhaftı. Nakil merkezinde aile ve Daryl (alıcı) ile tanıştığымda gözyaşlarımı tutamadım. Kocam yanından geçmekte olduğumuz masaya bakmamı söylediğinde zaten ağlıyordum. Daryl orada, alıcının ailesi ile oturmaktaydı. Bunu derhal anladım. Daryl bana, tıpkı Timmy’nin (verici olan oğlu) yaptığı gibi gülümsedi. Daryl’in anne babasıyla

oturup saatlerce konuştuktan sonra rahatladık. Bir süre sonra durumun tüm tuhaflığı kayboldu. Daryl'in Timmy adını uydurduğunu ve yaşını doğru bildiğini duyunca, yine ağlamaya başladık. Ama bunlar rahatlama gözyaşlarıydı çünkü Timmy'nin ruhunun yaşıyor olduğunu anlamıştık.”

Alıcı şunları anlattı:

“Oğlana bir isim verdim. Benden küçük ve ona Timmy diyorum. Küçük bir oğlan. Yarı yaşında, küçük erkek kardeşim gibi. Düştüğünde fena canı yanmış. Power Rangers'ı çok seviyor, sanırım eskiden ben de severdim. Ama artık sevmiyorum. ‘Tool Time’ dizisindeki Tim Allen'ı sevdiğim için ona Tim adını verdim. Eski kalbimin nereye gittiğini de merak ediyorum. Biraz özlüyorum onu. Bozulmuştu ama bir süre boyunca bana iyi bakmıştı.”

Alıcının babası şunları anlattı:

“Daryl'e vericisinin adını veya yaşını hiç söylemedik. Kısa bir zaman öncesine dek biz de bilmiyorduk. Ölen oğlanın pencereden düşmüş olduğunu daha yeni öğrendik. Şu ana dek yaşını bile bilmiyorduk. Daryl bunu doğru bilmişti. Muhtemelen yalnızca isabetli bir tahmin ama doğru bildi. Tuhaf olan şey, yalnızca yaşını ve bir biçimde nasıl öldüğünü tahmin etmekle kalmayıp adını da doğru bilmiş olması. Oğlanın adı Thomas imiş ama yakın ailesi bir nedenle ona Tim demekteymiş.”

Alıcının annesi şunu ekledi:

“Asıl Alacakaranlık Kuşağı ayrıntısını anlatmayacak mısın? Timmy pencere pervazı altındaki çıkıntıya düşen Power Rangers oyuncakını almaya çalışırken düşmüş. Daryl artık kendi Power Rangers oyuncaklarına dokunmuyor bile.”

10. Vaka

VERICİ, bir uyuşturucu satıcısını tutuklamaya kalkıştığı sırada vurularak ölen otuz dört yaşında bir polis memuruydu. Alıcı ise iskemik kalp hastalığı ve akut arter tıkanıklığı tanısını konmuş olan elli altı yaşında bir kolej profesörüydü.

Vericinin karısı şunları anlattı:

“Ben ve Casey (alıcı ve karısı) ile tanıştığımda neredeyse düşüp bayılacaktım. Birincisi, kocamın kalbini göğsünde taşıyan bir adamla tanışmak hayli kayda değer bir histi. Sanırım Ben'in gözlerinde Carl'ı (verici olan kocası) neredeyse görebilmekteydim. Ben'e kendisini nasıl hissettiğini sorduğumda, sanırım aslında soruyu Carl'a soruyordum. Bunu onlara söylemedim ama içimden, Ben'in göğsüne dokunup kocamın kalbine seslenebilseydim, diye geçirdim.

Ama beni asıl rahatsız eden şey Ben'in ameliyatının tek gerçek yan etkisinin, yüzünde çakan ışıklar olduğunu Casey'nin öylesine bir tavırla söyleyişi oldu. Carl da tam olarak böyle öldü. O pis herif kocamı yüzünden vurdu. Gördüğü en son şey korkunç bir ışık çakması olmuş olmalı.

O herifi asla yakalayamadılar ama sanırım kim olduğunu biliyorlar. Çizimini gördüm. Uzun saçlı, gözleri çukur, sakallı ve gerçekten sakın görünümlü biri. İsa'nın bazı resimlerini andırıyor.”

Alıcı şunları anlattı:

“Adımı açıklamayacağınıza söz verirseniz, doktorlarıma anlatmadığım bir şeyi size anlatacağım. Bunu yalnızca karım biliyor. Vericimin otuz dört yaşında, çok sağlıklı bir erkek olduğunu biliyorum. Kalbim

takıldıktan haftalar sonra, rüyalar görmeye başladım. Tam yüzümde ışık çakmaları görüyordum ve yüzüm gerçekten ama gerçekten sıcaktıydı. Aslında yanıyordu. Tam o an öncesinde, İsa'nın bir görüntüsünü görüyordum. Bu rüyaları gördüm, şimdilerde ise gündüz düşü olarak görüyorum: İsa ve sonra o ışık çakması. Hayatımda ilk kez kendimi çok iyi hissediyor olmamın dışında farklı olan tek şey olarak bunu söyleyebilirim.”

Alicinin karısı şunları anlattı:
 “Ona bu nakil hakkında sorular sorduğunuza çok sevindim. Size anlattığı o ışık çakmalarından daha fazlası canını sıkmakta. İsa'yı ve sonra kör edici bir ışık çakması gördüğünü söylüyor. Doktorlara ışık çakmasından söz etti ama İsa'dan söz etmedi. Bunun muhtemelen kullandığı ilaçların bir yan etkisi olduğunu söylüyorlar ama keşke artık sona erse.” □

AntiMatters Dergisi Sayı 1'de yayınlanan makaleyi çeviren: Yasemin Tokatlı.

ÖYKÜ

Aydınlık

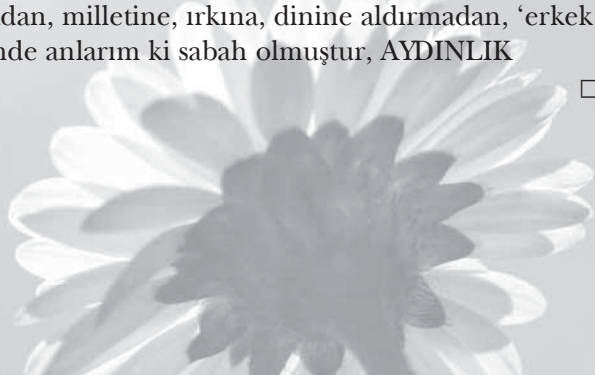
Bir bilge çölde öğrencileriyle otururken demiş ki: “Gece ile gündüzü nasıl ayırt edersiniz? Tam olarak ne zaman karanlık başlar, ne zaman ortalık aydınlanır?”

Öğrencilerden biri; “Uzaktaki sürüye bakarım,” demiş, “koyunu keçiden ayıramadığım zaman akşam olmuş demektir.”

Başka bir öğrenci söz almış: “İncir ağacını, zeytin ağacından ayırdığım zaman, anlarım ki sabah başlamıştır.”

Bilge uzun süre susmuş. Öğrenciler meraklanmışlar ve “Siz ne düşünüyorsunuz?” diye sormuşlar.

Bilge şöyle demiş: “Yürürken karşıma bir kadın çıktığında, güzel mi çirkin mi, siyah mı beyaz mı diye ayırmadan, ona ‘kız kardeşim’ diyebildiğimde ve yine yürürken önüme çıkan erkeği, zengin mi yoksul mu diye bakmadan, milletine, ırkına, dinine aldırmadan, ‘erkek kardeşim’ sayabildiğimde anlarım ki sabah olmuştur, AYDINLIK başlamıştır...” □

RUHSAL ŞİFA

Neden Dünya Gezegeninde Yaşıyoruz?

Ferda Kaleağasıoğlu

HİÇ GECELEYİN parlayan bir yıldızı seyredip onun kaç ışık yılı uzakta olduğunu merak ettiniz mi? Evrenin uçsuz bucaklığı karşısında ne hissettiniz? Şaşkınlık, hayranlık, merak, yalnızlık, korku... Ardından hayatın anlamını düşündüğünüz veya belki de sorguladığınız oldu mu?

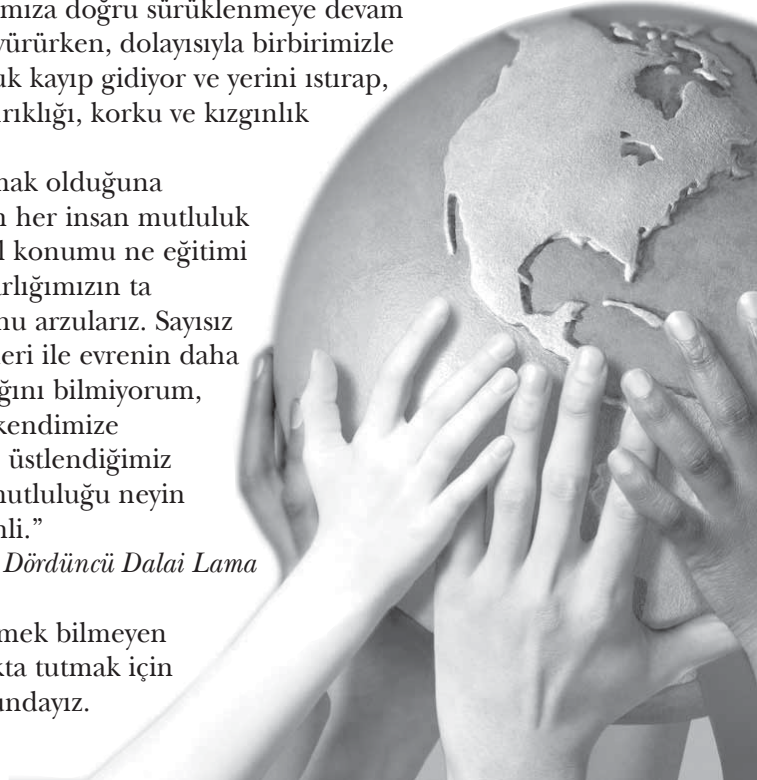
Bir cenazede iken veya ağır bir hastalıktan ayağa kalktığınızda, kısacası ölümle yüzleştiğinizde, kendi kendinize yaşamın ne kadar kısa olduğunu ve yarına çıkamayabileceğinizi düşündünüz mü?

Günlük yaşamın durmak bilmeyen koşuşturması içinde bir an durup çevrenizi gözlemlediniz mi? Doğumdan ölüme kadar bu otomatizma kalıbında sıkışmış halde yaşıyoruz. Bazı durumlarda bu kalıbın farkına varsak bile, yine dünyevi hedeflerimize ve sorumluluklarımıza doğru sürüklenmeye devam ediyoruz. Hedeflerimize doğru yürürken, dolayısıyla birbirimizle etkileşime geçtiğimizde, mutluluk kayıp gidiyor ve yerini ıstırap, hırs, umutsuzluk, tutku, hayal kırıklığı, korku ve kızgınlık gibi duygulara bırakıyor.

“Yaşamın amacının mutlu olmak olduğuna inanıyorum. Doğumdan itibaren her insan mutluluk ister ve ıstırap istemez. Ne sosyal konumu ne eğitimi ne de ideolojisi bunu etkiler. Varlığımızın ta derinliklerinden gönül hoşluğunu arzuluyoruz. Sayısız galaksileri, yıldızları ve gezegenleri ile evrenin daha derin bir anlam taşıyıp taşımadığını bilmiyorum, ama en azından, biz insanların kendimize mutlu bir yaşam kurma görevini üstlendiğimiz çok açık. Dolayısıyla en büyük mutluluğu neyin getirebileceğini keşfetmek önemli.”

Tenzin Gyatso, On Dördüncü Dalai Lama

Bugünün kapitalist uygarlığı bitmek bilmeyen tüketime dayalı. Ekonomiyi ayakta tutmak için daha fazla üretip harcamak zorundayız. Doğanın kaçınılmaz bir şekilde

*Dünya okulundan
mezun olabilmek için
dünyevi görevlerimizi
tamamlamak
zorundayız.*

kirlenişine rağmen, reklamlar tarafından daha fazla tüketmek üzere zorlanıyoruz ve yönlendiriliyoruz. Gönül huzurunu maddesel zevklerde ve dış kaynaklarda arıyoruz. Oysa dış kaynaklardan elde edilen mutluluk uzun sürmüyor çünkü bu rekabetçi dünyada ya sahip olduklarımızı kaybetmekten korkuyoruz ya da sahip olduklarımız artık bize yetmiyor.

Bu sıkıntılı arayışımıza bir çözüm bulabilmek istiyorsak, yaşamın

anlamını daha iyi idrak edebilmeliyiz. Dünya gezegeni bir okul görevini görmektedir ve bu okulda nefsimizi kullanmaya ihtiyacımız var. Diğer yandan insan, bedeni ve zihniyle bir bütündür. Diğer bir deyişle, ruh ve madde dünya gezegeninde öğrenim görme amacıyla yararlandığımız gereçlerimiz olup, ancak maddi ve ruhsal realiteleri

birleştirdiğimiz takdirde tekamül edebiliriz. Böylesine şahane bir potansiyele sahip olmasaydık, bizim için böyle bir okul açılmazdı. Bu nedenle dünyadaki ödevimiz ayrılmış bilincimizi “kendini bilme” yoluyla evrensel bilince doğru genişletmektir.

Türk halk şairi ve Sufi mistiği Yunus Emre'nin dediği gibi:

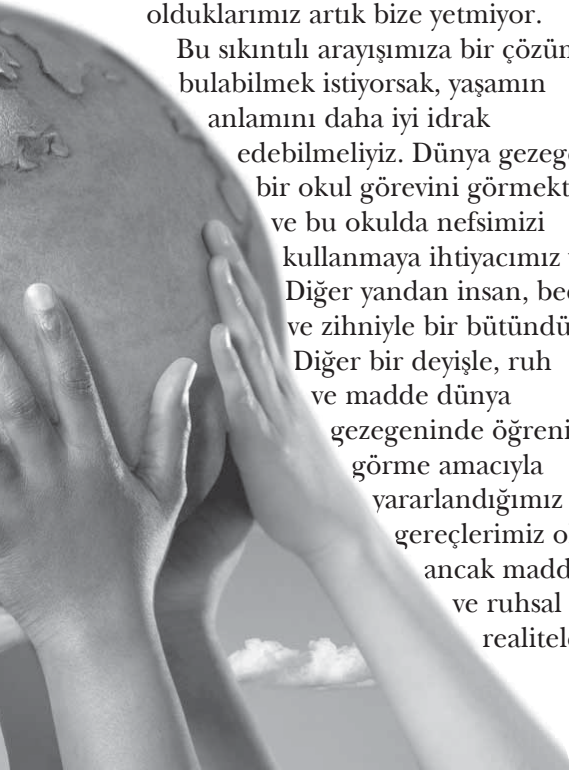
*İlim ilim bilmektir
İlim kendin bilmektir
Sen kendini bilmezsin
Bu nice okumaktır*

Gerçek bilimin temeli kendini bilmeye dayanır. Tekamülün sürdürülebilmesi “kendini bilmek” ile mümkündür. Dünya okulundan mezun olabilmek için dünyevi görevlerimizi tamamlamak zorundayız. Birleştirici Bilginin ışığında dünya gezegeninde var olan tüm canlıları sevip saymayı öğrenmeliyiz. □

Kaynaklar:

1. <http://www.dalailama.com/>
2. Arıkdal, E., *Yaşamın Amacı - Kendini Bilmek*, Ruh ve Madde Yayınları 2. Baskı, 2003.
3. Keskin, İ., *Yunus Emre İlahi Aşk Şiirleri*, Türk Edebiyat Vakfı Yayınları, 2009.

Bu dizinin İngilizce'si <http://www.dramitnagpal.co.in/> 'de yayınlanmaktadır.

AKIŞ

Davet

Oriah

GEÇİNMEK için ne yaptığın beni ilgilendirmiyor.
Neyi özlediğini,
Kalbinin arzuladığı şeye kavuşmanın hayalini kurmaya
cesaret edip edemediğini bilmek istiyorum.

Kaç yaşında olduğun beni ilgilendirmiyor.
Aşk için, hayallerin için, yaşıyor olma serüveni için
Bir aptal gibi görünme riskini
göze alıp almayacağını bilmek istiyorum.

Ay'ının etrafında hangi gezegenlerin döndüğü beni ilgilendirmiyor.
Kederinin merkezine dokunup dokunmadığını,
hayatın ihanetlerince açılıp açılmadığını,
daha fazla acı korkusundan kapanıp kapanmadığını bilmek istiyorum.

Yaşadıkların beni ilgilendirmiyor.
Saklamaya, azaltmaya ya da düzeltmeye çalışmadan
benim ya da kendi acıyla oturup oturamayacağını bilmek istiyorum.
Benim ya da kendi neşenle olup olamayacağını,
insan olmanın sınırlılığını hatırlamadan,
bizi dikkatli ve gerçekçi olmamız için uyardıktan

çılginca dans edip coşkununu seni parmak uçlarına kadar
doldurmasına izin verip vermeyeceğini bilmek istiyorum.

Bana anlattığın hikayenin doğru olup olmaması beni ilgilendirmiyor.
Kendine dürüst olmak için bir başkasını hayal kırıklığına
uğratıp uğratamayacağını; ihanetin suçlamasına dayanıp
kendi ruhuna ihanet edip
etmeyeceğini bilmek istiyorum.

Güvenebilir ve güvenilebilir olup
olamayacağını bilmek istiyorum.
Her gün sevimli olmasa da güzelliği
görüp göremeyeceğini bilmek istiyorum.
Benim ve kendi hatalarıyla yaşayıp
yaşayamayacağını;
Bir gölün kenarında durup gümüş Ay'a,
"EVET!" diye
bağırıp bağırmayacağını bilmek
istiyorum.

Nerede yaşadığın ya da ne kadar paran
olduğu beni ilgilendirmiyor.
Keder ve umutsuzlukla geçen bir
gecenin ardından yorgun ve bitap da
olsan
çocuklar için yapılması gerekenleri yapıp
yapmayacağını bilmek istiyorum.

Kim olduğun, buraya nasıl geldiğin
beni ilgilendirmiyor.
Çekinmeden, benimle ateşin ortasında
durup durmayacağını bilmek istiyorum.

Nerede, kiminle, ne okuduğun beni
ilgilendirmiyor.
Diğer her şey bittiğinde seni ayakta tutan
şeyin ne olduğunu bilmek istiyorum.
Kendinle yalnız kalıp kalamadığını ve
o boş anlarda
sana arkadaşlık eden kendini
gerçekten sevip sevmediğini bilmek
istiyorum. □

Gerçeği Ararken Karşımıza Çıkan Engeller

Pınar Öztürk

PEK çok öğretide, gerçeklik diye algıladığımız bu dünyanın, aslında gerçeği görmemizi engelleyen bir takım illüzyonlardan ibaret olduğu söylenir. Ve gerçekliğe erişmek için var olanı, zannettiğimiz ve gördüğümüz haliyle değil, var olduğu haliyle anlayabilmemiz için yollar önerilir. İnsanlık var olduğu andan itibaren kendini tanımaya çalışmış; kim olduğunu, neden yaşadığını, amacının neler olduğunu ve bunlara nasıl ulaşacağını aramış ve bulduklarını insanlıkla paylaşarak illüzyonun arkasındaki gerçekliğe ulaşacak yollar ve öğretileri uygulamaya çalışmıştır.

Yaşadığımız sadece bir yanılsamaysa çevremizi nasıl bu kadar katı algılarız. Bak işte, dokunuyorum, var; gerçekte sadece bu, deriz. Maddenin zaman zaman bu kadar katı, değişmez ve sanki başka gerçeklik yokmuş gibi algılanmasını sağlayan nedir acaba?

Kendimizi günlük işlerin akışına bıraktığımızda, bedenimizin günlük ihtiyaçlarının karşılanması dışında herhangi bir eyleme zaman ayırmadığımızda, hayatı maddeden ibaret zannetmek elbette ki çok kolaydır. Ama yine de kendimizi en fazla kaybettiğimiz zamanlarda bile, en fazla uyuduğumuz, ne maddesel ne manevi varlığımız hakkında bir düşünceye sahip olarak, sadece yaşayıp gittiğimiz zamanlarda bile bizi aramaya iten bir güç vardır etrafımızda. Bu güç belki kendini bir iç sıkıntısıyla, belki bir coşkuyla, belki de harekete geçme güdüsüyle ifade eder. Ama ne kadar kendi maddesel hayat kaygılarımıza gömülsek de bunun uzun süre bu şekilde gitmesine engel olacak itilimler hissederiz.

Varlığımızı büyük oranda meşgul eden ve gerekmediği zamanlar da bile sadece dış dünyayı algılamakta kullandığımız alıcılarımızı kendimizi keşfetmek ve anlamak yoluyla, alemi anlamaya götürecek şekilde kullanmak mümkün müdür? Evet, mümkün olduğu gibi çok da zor olmayan bir uygulamadır. Örneğin, ses ya da sessizlik, algılarımızı en çok meşgul eden, en çok tepki verdiğimiz algılamalarımızdan birisidir. Bu

güne kadar, özellikle tercih ederek ve duymak isteyerek neleri dinledik acaba. Müzik dinlemişizdir, kuş sesi dinlemişizdir, su sesi, dalga sesi dinlemişizdir. Bu örnekler daha da çoğaltılabilir ama dinlediğimiz müzik gerçekten ve doğrudan o anda duyduğumuz ritim ve titreşimler midir? Hayır, genellikle dinlediğimiz, o müzik hakkında şimdiye kadar duyduğumuz yorumlar, bestecisi, söyleyenin şekli ve bu şekil ve şemal üzerine o zamana kadar edindiğimiz değer yargılarının bütününden oluşan bir önyargılar süzgecinden geçirdiğimiz kendi zihnimizin yansımasıdır. Yani bir kuş sesini dinlerken o kuş hakkında bildiğimiz ve öğrendiğimiz, beynimize kayıtlı bilgiler olmadan mı dinledik, yoksa, “Bülbül sesi güzeldir, evet bak ne kadar güzel şakıyor, karga sesi kötüdür, bunu dinlemeyeyim,” diyerek mi dinledik? Eğer karganın sesi hakkında önceden verilmiş bir kararımız varsa ve sesi dinlemeden önce bu kararı duyuyorsak, muhtemelen sadece bir kere karga sesi duymuşuzdur, geri kalan o sesin beynimizdeki kayıdır. Dünyada duyduğumuzu, gördüğümüzü, kokladığımızı zannettiğimiz pek çok algılamalar aslında hatırlamalar demek ki. Hem bu hatırlamaların hem gördüğümüz gerçeğe yakın maddesel dünyanın ötesinde neler olduğunu da algılamak mümkün.

Duyumsamaktan ve algılamaktan kastettiğim, kendimizi dış dünyanın aldatıcı ve engelleyici tüm etkilerine kapatarak, zihnimizdeki öğrenmişlikleri ve yargıları daha sonra gerektiğinde kullanmak üzere bir kenara koyarak beş duyumuzun

ötesindeki aşkın realitelere ulaşmanın bir yolunu aramaktır.

Neden bir şeyler aramak ve değişmek zorundayız. Değişimi hem bu kadar zorunlu hem de bu kadar zor kılan nedir? Değişim için gerekli olan aslında enerjidir, harekete geçmemiz gerekir. Harekete geçmemizi engelleyen en önemli tıkaçların başında yine önyargılarımız, geçerliliğini yitirmiş inançlarımız yer alır. Yanlış inanç demiyorum dikkat ettiyse, evrenin sonsuz göreliliği içinde aslında yanlış-doğru, suçlu-suçsuz gibi kavramlar kullanılmayabilir. Sonsuz deneyimler aleminde öğrendiğimiz, edindiğimiz inanç ve davranışlar bir bilgiyi edinmemizi sağladı, bilgiyi edindik ve o inanç ve davranışla işimiz bitti, artık bırakma zamanı. Bilgiyi edinirken kullandığımız araç edindiğimiz bilgiden daha yararlı değil, aracı kullanmaya alışmış olmamız edindiğimiz gerçek bilgiye ulaşmamızı engelliyor. Çünkü alışkanlık güvenli görünüyor, oysaki geçerliliğini yitirmiş alışkanlıklarımızı bırakmak için biraz şuurlu çaba gösterdiğimizde bırakmanın bizde oluşturduğu

korkuyu hissetmeyerek, korkmanın hareket enejimizi çalmasına izin vermeden yolumuza devam edebiliriz.

Aramak bir şeyler bulmak için çabalamaktır ve bazen, sadece aradığımız şeye ulaşmak bize huzur getirecekmiş gibi hissedilebilir. Aradığımız şey o kadar uzak görünür ki bize hayatımızın bir noktasında umutsuzluğa düşüp asla ulaşamayacağımız bir yerlere gittiğimizi düşündürtebilir. Ulaşılamayacak ya da çok uzakta olduğuna inandığımız bir yer için gösterdiğimiz çaba yerini umutsuzluğa bıraktığında, enerjimizi kapatıp umutsuzlukla yerimizde saymaya başlarız. Oysaki belki de bilmemiz gereken çabanın kendisinin, aslında bulmak olduğu ve huzurun kendisi olduğudur. Her an arıyorsun, her an buluyorsun, her an huzurlusun.

Konuşmalarımızda sık sık dile getirdiğimiz “an” kelimesinin de hayatımızda sihirli bir etki yaratmasına izin verebiliriz. An, anda olmak, enerjimizi istediğimiz kadar şu anda bir şeyler yapmak için kullanmak, ne geçmişte ne gelecekte çünkü aslında geçmişte de an vardı, gelecekte

de an olacak, öyleyse şu anın içinde olursak gelecekte geçmişe gitme istediğimiz de olmayacaktır belki, bizi hep geçmişe yaşamaya ve düşünmeye iten geçmişte ki an da yine geçmişe ya da geleceğe yaşıyor olmamızdır. Hep hayatımızı geriden takip ediyoruz, yaşantımıza o anda orası için yeterli enerjiyle sahip çıkamıyoruz, ya geçmişteyiz ya gelecekteyiz, ara sıra da yaşantımızın içinde, yani andayız. Şuurumuzu geçmişe ya da geleceğe odakladığımızda o zamana gidip durumu değiştirmek dünya şartlarında olası değildir. Bu durum üzüntümüzü ve korkumuzu artırır, üzüntü ve korku da enerjimizi tüketerek bizi iş yapamaz hale getirir. Kendimizden ve aradığımız gerçeklikten uzaklaşmamıza yol açar.

Görüyoruz ki gerçekliği algılamadaki en önemli engellerimizden biri de duygularımız. Onları algularımızı artırmakta kullanabileceğimiz gibi, engellemelerini de sağlayabiliriz. Bu bizim duygularımızı nasıl kullandığımız ve onlara hayatımızda ne kadar yetki verdiğimizle ilgilidir.

Sadece duygu yoluyla gerçekleştirdiğimiz yakınlaşmalarımız, eylemlerimiz asıl temelini ne olduğunu bilemediğimiz ama bize oldukça doğru ve kabul edilebilir görünebilen fikirlere. Aslında biz onların tam olarak ne olduklarını çözememiştir, kapalıdır ve içerisinde bilgi ve sevgiden çok, nefis bulunur.

Hayatımız bize pek çok kereler elimizden kayıyormuş gibi gelir, bazen üzülmek için elimizde pek çok sebep olabilir; sevdiğimiz bir insandan ayrılmış olabiliriz, işimizi kaybetmiş olabilir, ama bazen de ortada bu tür

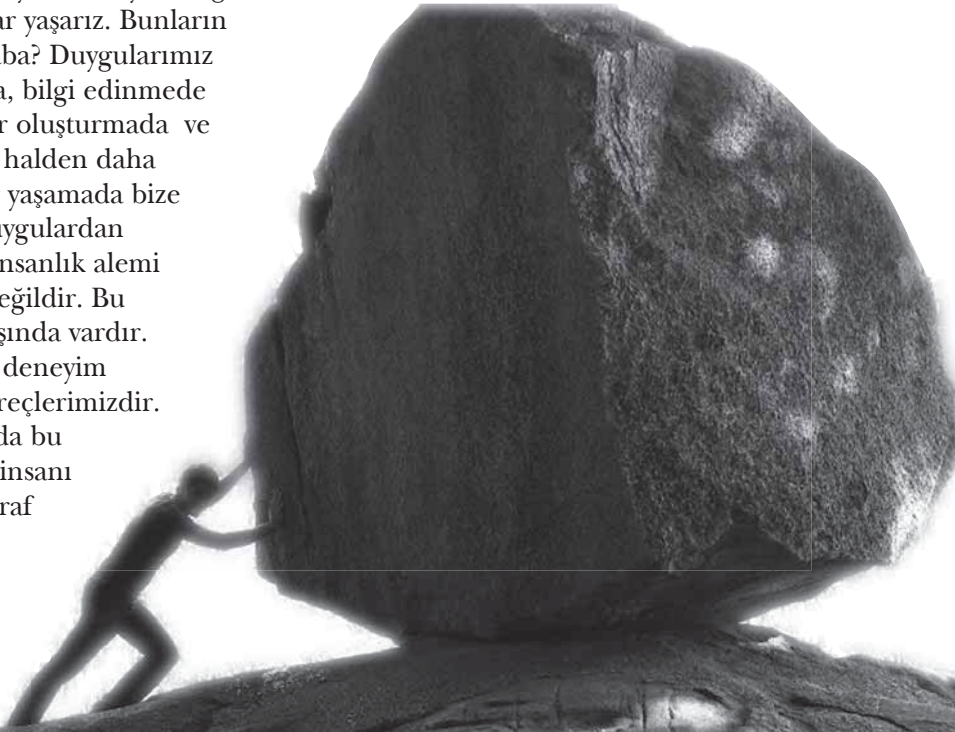
dışsal hiçbir neden yokken kendimizi üzgün, tükenmiş, çaresiz hissediyoruz. Kendimize sormalıyız, ruh, zihin ve beden sağlığım yerinde, mi diye? Evet, yerinde, cevabını aldığımızda kendimize neden hala eksik, huzursuz, sağlıksız bir şeyler var içimde, diye sorabiliriz.

Yaşadığımız bu huzursuzluk duygusunun, anlamsızlık hissinin, nedeni bilinmeyen acıların yerini huzura bırakmasını sağlayabildiğimiz zamanlarda, bir şekilde ya doğayla ya insanlarla evrensel uyumu yakalamışızdır. Kendimizi tanıdığımızda, hayatı daha derinden yaşamaya başladığımızda, dengeyi bulduğumuzda duyguların negatif etkileriyle baş etmeyi öğreniriz. Duygularla baş etmenin temelinde kişinin duygularının sorumluluğunu kendi ellerine alması yatar. Ben öyle demeyecektim ama arkadaşım beni kızdırdı o nedenle öyle dedim ya da ben aslında öyle davranacak biri değilimdir ama gördünüz işte, o da bunu hakketti gibi negatif davranışı haklı çıkarmaya yönelik tavırlarımız bu duygu ve davranışları besler. Önceleri başkalarının yanında, “Tamam, ben olayı kendi açımdan değerlendirdiğimde hiçbir koşulda bu şekilde davranmamam gerekirdi,” demek zor olabilir ama en azından kendimize hemen yaptığımız davranışın sorumluluğunu, kendi duygumun sorumluluğunu üzerime alıyorum, diyebilmeliyiz. Biz sinirlendik, biz kaygılandık, biz üzüldük demeliyiz. Bizi sinirlendirdiler, bizi kaygılandırıldılar, bizi üzdüler değil. Dikkat edersek, aynı olaya bir gün tepki verirken başka bir gün aldırılmayabiliyoruz. Olay aynı ama bazen kızıyor bazen kızmıyoruz.

Demek ki tepkilerimiz aslında tamamen yaşadığımız olayla ilgili değil, kendi iç dünyamızla ilgili. Olaya bakış açımız ve kabulleniş gücümüzle ilgilidir. Kendi alanımıza giren olaylar ve varlıklar karşısında kendimize has bir inceleme ve yorumlama içerisinde oluruz. Yeryüzünde hiç kimsenin birbiriyle birebir aynı değer ve algılara sahip olduğundan emin olamayız. Ancak bu insanlar aynı tesir alanı içerisinde olabilirler. Buna rağmen aynı tesir alanı içerisindeki insanların farklı algılamaları ve tepkileri olduğunu görürüz. O halde, gerçek olan bizim anlık tepkilerimiz olamaz.

Hayat bize haksızlık etmiş gibi hissettiğimiz zamanlar olabilir. Layık olduğumuz huzura ve mutluluğa ulaşmadığımızı, hatta bunda bizim hiç rolümüzün olmadığını düşündüğümüz zamanlar olabilir. Sorunlarımız için ya başkalarını suçlarız ya da olayları abartır, kendimizi suçlu hisseder utanırız, kolayca alınırız, güceniriz, korkarız, insanlara güvenimizi kaybederiz, kin duyarız; kısaca, herkesten, her şeyden şikayet ettiğimiz, negatif durumlar yaşarız. Bunların amacı nedir acaba? Duygularımız hayatı anlamada, bilgi edinmede çeşitli izlenimler oluşturmada ve bulunduğumuz halden daha üstün durumlar yaşamada bize kaynak olur. Duygulardan etkilenmemek insanlık alemi için mümkün değildir. Bu onların yaradılışında vardır. Duygular bizim deneyim edinme araç gereçlerimizdir. İnsanın yapısında bu vardır. Burada insanı güçlü kılabacak taraf duygularına

vereceği yöndür. Duygularını fark etmesi, yorumlaması, izlemesi adeta onları zihninde gerekli olan yerlerde gerektiği zaman kullanmak üzere gözetim altında tutması gerekmektedir. Yoksa duygulara tamamen hakim olmak her zaman gerçekleşmeyebilir. Duygularla irade arasında bir üstünlük yarışına girmekte sorunu çözmeyebilir. Burada asıl yapılması gereken, duygular yoluyla aldığımız tesirlerin ne şekilde kanalize olacağını tespit edebilmektir. O duygunun ihtiyaç duyduğu zemini yaratıp duyguya bilgi edindirici pozitif bir ortam yaratılabilir. Örneğin, takdir görme, saygı duyulma, onaylanma gibi insani zaaflarımız olabilir, bunları elde edemediğimiz zaman kendimizi yalnız ve değersiz hissedebiliriz. Bu yalnızlık ve değersizlik duygusunu bu haliyle ifade ettiğimiz zaman insanların bize daha da az saygı duyacağını zannedip basturmaya çalışırken, bu duygular kendini öfke ve saldırganlık olarak dışa vurabilirler. Oysaki takdir görme, onaylanma, saygı duyulma hisleri bize daha yüksek bir

*Hissin görevi
asıl fikrin
ortaya çıkmasına
öncülük etmektir.*

plandan, harekete geçmemizi, daha çalışkan olmamızı sağlamak için tesir edilmiş olabilir. İnsanlar bize saygı duysunlar diye ortaya koyulacak bir çalışma, aslında bize takdir görmekten daha çok işin ortaya koyulmasının önemini idrak ettirebilir. O zaman benim neden onaylanma ihtiyacım var, bir an önce bunu yok etmeliyim, demek yerine duygunun ilk halinin kendini ifade etmesine, nedenine ve sonucuna bakılarak duyguya yol gösterilmelidir. Böylece, örneğin yalnızlık duygusu kendisini alakasız bir şekilde alaycılık olarak ortaya koyamasın. Çünkü duygularımız, biz onların ne demek istediklerini anlayana kadar ve onlara yol gösterene kadar peşimizi bırakmayacaklar ve dengemizi bozacaktır. Duygulara nasıl yol göstereceğiz? Duygusal halden şuurlu hale nasıl geçeceğiz? Kararlılık, çaba, bilgi, sezgi, irade ve inançla. İki kişiyi, belli gurupları, hatta ülkeleri karşı karşıya ya da bir araya getiren nedir? Bunu duyguyla değil de bilgiyle, akılla, fikirle anlamaya çalıştıkça his kendisini dönüştürür. Çünkü hissin görevi asıl fikrin ortaya çıkmasına öncülük etmektir. Gerçek fikir ortaya çıktığında duygunun etkisi ve görevi

ortadan kalkar.

Hintli, yaşlı bir usta, çırağının sürekli her şeyden şikayet etmesinden bıkmış. Bir gün çırağını tuz almaya göndermiş. Yaşamındaki her şeyden mutsuz olan çırak döndüğünde, yaşlı usta ondan bir avuç tuzu bir bardak suya atıp içmesini istemiş. Çırak, yaşlı adamın söylediğini yapmış ama içer içmez ağzındakileri tükürmüştü. “Tadı nasıl?” diye soran yaşlı adama öfkeyle, “Acı!” diye cevap vermiş. Usta gülümseyerek çırağını kolundan tutup dışarı çıkarmış. Sessizce az ilderdeki gölün kıyısına götürmüş ve çırağına bu kez de bir avuç tuzu göle atıp, gölden su içmesini söylemiş. Yaşlı usta aynı soruyu tekrar sormuş: “Tadı nasıl?” “Ferahlatıcı,” diye cevap vermiş genç çırak. “Tuzun tadını aldın mı?” diye sormuş yaşlı adam. “Hayır,” diye yanıt vermiş çırak. Bunun üzerine yaşlı adam, suyun yanına diz çökmüş olan çırağının yanına oturmuş ve şunu söylemiş: “Yaşamdaki ıstıraplar tuz gibidir, ne azdır ne de çok. ıstırapın miktarı hep aynıdır. Ancak bu ıstırapın acılığı, neyin içine konulduğuna bağlıdır. ıstırapın olduğunda yapman gereken şeyle ilgili hislerini genişletmektir. Onun için sen de artık bardak olmayı bırak, göl olmaya çalış.”

Gerçeği ararken; huzuru, neşeyi, mutluluğu, bilgiyi ararken kendi bir damlalık bedenimiz baş etmeye yetmediğinde sonsuz okyanusla bağlantıda olduğumuzu hatırlayalım. Sadece hatırlamak ve düşünmek bile bulunduğumuz yerden bir adım ötesidir. □

Kadim Kozmoloji: Geleceğin Haritası mı?

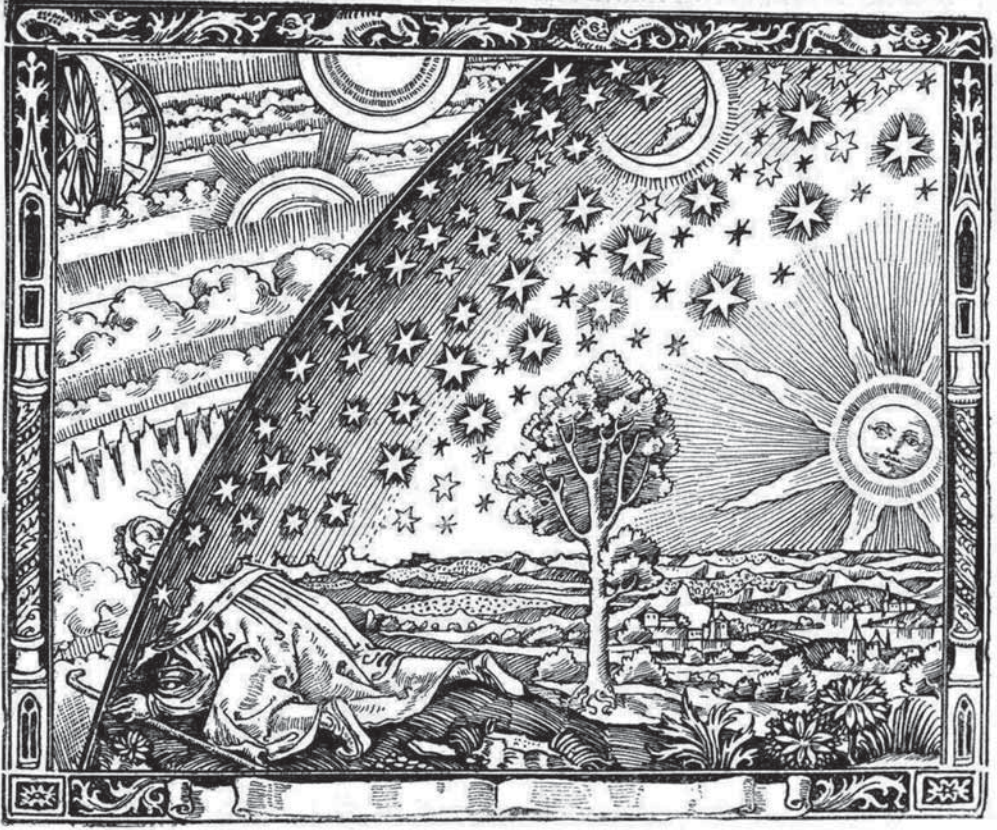
Walter Cruttenden

1. Bölüm

YAŞAM VE BİLİNÇ üstünde iki göksel hareketin derin etkisi olduğunu hepimiz biliriz. Yeryüzü'nün kendi eksenini üstünde dönüşü olan *günlük hareket* insanların her yirmi dört saatte bir uyanma durumundan bir uyku durumuna ilerlemesine sebep olur. Bedenlerimiz Yeryüzünün dönüşüne öyle iyi uyumlanmış ki bizler sürecin kayda değer olduğunu bile düşünmeden, bilinçte bu düzenli değişimleri üretir. Kopernik'in tanımladığı ikinci göksel hareket, yani *Yeryüzü'nün Güneş etrafındaki dönüşü* ise aynı derecede önemli bir etkiye sahiptir; trilyonlarca yaşam formunun yerden fıskırmasını, çiçek açmasını, meyve vermesini ve sonra çürümelerini teşvik ederken milyonlarca başka türün kış uykusuna yatmasını, yumurtlamasını veya kitleler halinde göçünü teşvik eder. Görünen dünyamız bu ikinci göksel hareketin her güçlenip zayıflamasıyla birlikte, kelimenin tam anlamıyla yaşam canlanır, rengini ve yürüyüşünü tamamen değiştirir ve tersinir.

Üçüncü göksel hareket olan *ekinoksun* (gün-tün eşitliği) *prosesyonu* ise ilk ikisi kadar anlaşılmasa da dünyanın dört bir yanındaki kadim kültürlerle inanacak olursak, etkisi bir o kadar dönüştürücüdür. Bu hareketin etkisini örten şey ise zaman ölçeğidir. Yılda ancak bir gün yaşayan ve mevsimler hakkında hiçbir şey bilmeyen mayıs sineği gibi, insan varlığı da yaklaşık 24.000 yıl alan profesyonel döngünün yalnızca 360'ta biri uzunluğunda ortalama bir yaşam sürer. Ve tıpkı kapalı, rüzgarsız bir günde doğan mayıs sineğinin günışığı veya meltem gibi herhangi harikulade bir şey olduğuna dair hiçbir fikre sahip olmayışı gibi, materyalist rasyonellik çağında doğan bizlerin de bir altın çağa veya bilincin daha yüce durumlarına dair ataların mesajı bu olmasına rağmen pek az farkındalığımız vardır.

MIT üniversitesinde eskiden bilim tarihi profesörü olan Giorgio de Santillana bize, en kadim kültürlerin bilincin ve tarihin doğrusal değil, döngüsel olduğuna, uzun zaman dönemleri içinde yükselip alçaldığına

inandıklarını anlatır. *Hamlet's Mill* (Hamlet'in Değirmeni) adlı çığır açan eserlerinde de Santillana ve yardımcı yazar Hertha von Dechend, yirmi küsur kadim kültürün mitlerinin ve folklorünün, ekinoksun presesyonu ile ilerleyen ve birbirini izleyen karanlık ve altın çağları kapsayan engin zaman döngülerini anlattıklarını göstermişlerdir. Eflatun bu engin döngüye Büyük Yıl adını vermişti.

Ekinoksun yavaş presesyonu ile bağlantılı büyük yıl fikri milattan önceki sayısız kültürde yaygın olmasına rağmen pek çoğumuza böyle bir görüşün bir masal olduğu, "altın çağ"ın hiç olmadığı öğretilmiştir. Oysa giderek artan miktardaki yeni astronomik ve arkeolojik kanıtlar

bu döngünün, gerçekten de bir olguyu temel aldığı önermektedir. Daha da önemlisi, bu döngüyü anlamak uygarlığın şu anki yönüne olduğu kadar çok da uzak olmayan bir gelecekte bilincin üslû olarak genişleyebileceği görüşüne dair de anlayışlar sağlayabilir. Durum böyleyse, o zaman 2012 fenomenine ilişkin yorumların büyük önemi vardır. Presesyonun *sebebini* anlamak anahtardır.

Gözlemlenen Presesyon

YERYÜZÜ'NÜN üç hareketinin gözlemlenmesi hayli basittir. Birincisi olan *rotasyonda*, her yirmi

dört saatte bir güneşin doğudan yükselip batıdan alçaldığını görürüz. Ve yıldızlara günde bir kez bakacak olsaydık, bir yıl boyunca benzer bir örüntü görürdük: yıldızlar doğudan doğar ve batıdan alçalır. Burçlar kuşağındaki on iki takımyıldız -*ekliptik*, yani güneşin izlediği yol boyunca uzanan kadim zaman belirteçleri-tepe noktasından her ay bir tane olacak şekilde geçer ve yılın sonunda başlangıçtaki gökssel gözlem noktamıza geri döner. Ve yılda bir kez, diyelim ki sonbahar gün-tün eşitliğinde bakacak olsak, yıldızların her yetmiş yılda bir derece oranında (ilk iki hareketin tersine) geriye doğru hareket ettiğini görürdük. Bu hızla, ekinoks yaklaşık her 2.000 yılda bir kez farklı bir takımyıldıza denk düşer ve on iki takımyıldızdan geçerek döngüsünü tamamlaması 24.000 yıl kadar sürer. Buna ekinosun sabit yıldızlara kıyasen *presesyonu* (geriye doğru hareketi) adı verilir.

Presesyon ile ilgili standart teori, bunun esasen Ay'ın yerçekiminin kutuplarda basık olan Yeryüzü üstünde yaptığı etkinin Yeryüzü'nün eylemsiz uzaya doğru yönelimindeki değişmeye, yani "presesyon"a sebep olduğu şeklindedir. Oysa bu teori, astronomlar güneş sisteminin hareket edebildiğini öğrenmelerinden önce geliştirilmişti ve artık Uluslararası Astronomi Birliği tarafından bunun, "dinamik teori ile tutarsız" olduğu bulunmuştur. Kadim şark astronomisi, ekinosun burçlar kuşağının on iki takımyıldızından yavaşça geçişinin veya "gerileyişi"nin sebebinin Güneş'in hareketinin başka bir yıldızın çevresindeki uzaydan geçerken eğimlenmesi olduğunu öğretir ve bu,

Yeryüzü'nden yıldızlara yönelik bakış açımızı değiştirir. İkili Yıldız Araştırma Enstitüsünde bizler, hareket eden bir Güneş Sistemi modeli oluşturduk ve bunun, gözlemlenebilir presesyonu gerçekten de daha iyi üretebildiğini ve de birçok Güneş Sistemi anormallğine çözüm getirdiğini bulduk. Bu durum, astronomlar henüz Yeryüzü'nün Güneş'ine eş bir yıldız keşfetmemişlerse de kadim açıklamanın en akla uygun açıklama olabileceğini düşündürmektedir.

Teknik kaygıların da ötesinde, hareket eden bir güneş sistemi -Eflatun'un deyimini kullanacak

olursak- sırasıyla birbirini izleyen karanlık ve altın çağlarla bir Büyük Yıl'a neden sahip olabileceğimize mantıklı bir sebep sağlar görünmektedir. Yani Yeryüzü'nü taşıyan Güneş Sistemi gerçekten de devasa bir yörüngede yol almakta ve Yeryüzü'nü yol üstündeki başka bir yıldızın veya elektromanyetik (EM) kaynağın EM spektrumuna maruz bırakmaktaysa bunun manyetosferimizi, iyonosferimizi ve büyük ihtimalle, o yörüngeyle uygun bir örüntüdeki tüm yaşamı etkilemesini bekleyebilirdik. Yeryüzü'nün küçük günlük ve yıllık

hareketlerinin gün-gece döngüsünü ve yılın mevsimleri döngüsünü (ki her ikisi de Yeryüzü'nün, Güneş'in EM spektrumuna kıyasen konumunu değiştirmesinden dolayıdır) üretmesi gibi daha büyük göksel hareketin de yaşamı ve bilinci muazzam ölçekte etkileyen bir döngü üretmesi beklenebilir.

Bilincin böyle göksel bir döngü tarafından nasıl etkilenebileceğine dair bir hipotez ise UCLA'da eskiden fizyoloji profesörü olan Dr. Valerie Hunt'ın çalışması üstüne kurulabilir. Dr. Hunt birkaç incelemede ambiyans (bizi sürekli çevreleyen) EM alandaki değişimlerin insan kavrayışını ve performansını dramatik biçimde etkilediğini bulmuştur. Kısaca, bilinç süptil ışık alanları tarafından etkilenir görünmektedir veya kuantum fizikçi Dr. Amit Goswami'nin dediği gibi: "Bilinç ışığı tercih eder." Mitler ve halk inanışlarıyla tutarlı olarak, Büyük Yıl'ın veya döngüsel tarih modelinin ardındaki kavram, Güneş'in uzay içinde yol alırken Yeryüzü'nü güçlenen ve zayıflayan yıldız alanlarına (tüm yıldızlar devasa EM spektrumu üreteçleridir) maruz bırakmasının büyük zaman dilimleri içinde çağların efsanevi yükselişi ve alçalışıyla sonuçlanmasına dayanmaktadır.

(Devam Edecek)

Kaynak: IONS dergisi Mart 2011 sayısı

ÖYKÜ

Değerli Vazolar

Yavuz Keskin

BİR JAPON prensi hepsi de birbirinden güzel yirmi adet porselen vazo yaptırmıştı. Bütün vaktini, onları keyifle seyrederek geçiriyordu. Bir gün, hizmetkarlarından birisi bu vazoların birini kazara kırdı. Şımarık prens son derece kızdı ve zavallıyı ölüme mahkum etti. Olayı öğrenen bir diğer hizmetkar prensin huzuruna çıktı ve ona şöyle dedi:

“Bende çok değerli bir yapıştırıcı var. Müsaade buyursanız, bu maddeyle kırılan vazonuzu, diğerlerinden ayırt edilemeyecek şekilde, hiç kusursuz tamir edebilirim. Yalnız bütün vazolarınızı bir arada görmem lazım.”

Adamı değerli eşyaların bulunduğu odaya götürdüler. Vazolar ipek bir örtünün altında duruyordu. Hizmetkar örtüyü kaldırır kaldırmaz seri bir el hareketiyle bütün vazoları yere fırlatıverdi. Hepsi paramparça olmuştu. Sonra prense dönerek şöyle dedi:

“Geri kalan bu on dokuz vazo on dokuz zavallının daha başını yiyecekti. Haydi öldürtün beni! Hiç olmazsa diğer insan kardeşlerim kurtulsun.”

Prens adamın verdiği bu güzel dersi anladı. Sarayındaki tüm vazoların değil, bütün hazinesinin bile bir insan hayatından daha değerli olamayacağını düşünerek her iki hizmetkarını da affetti.

İnsanın maddi bedeni öldürülebilir ama manevi varlığı asla. O, ezelden beri sürdüregeldiği evrimleşme çabasını ebediyetler boyunca sürdürmeye devam edecektir. Bu inanca sahip olan kişi de mert olur, yiğit olur ve korku nedir bilmez! □

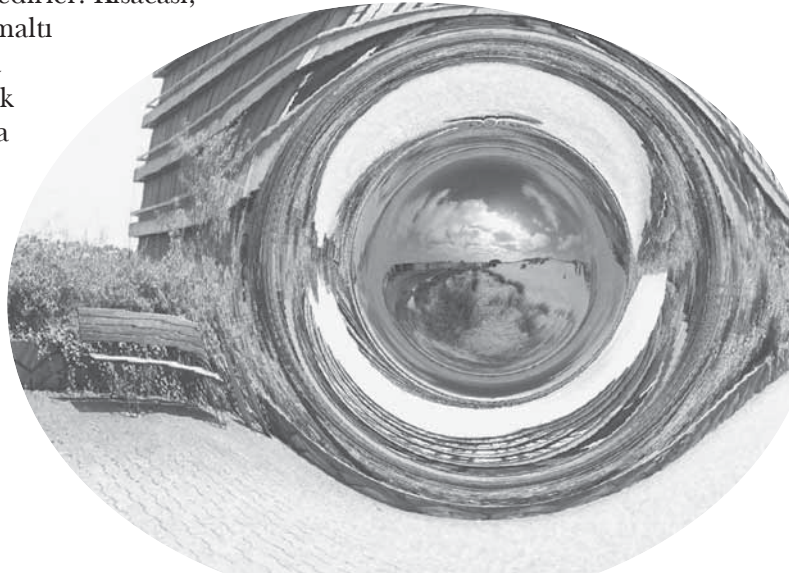
Zaman Ve Eşzamanlılık

Yasemin Tokatlı

2. Bölüm

ZAMAN ve zamanı nasıl kullandığımız konusunun yakın geleceğimizde, gittikçe artan bir şekilde önem kazanacağı günlerdeyiz. Bir araya geldiğimizde zamanın hızlanmış olduğunu hissettiğimizden söz ediyoruz, zamanın zihnimizden geçenlere veya yapmayı planladığımız şeylerin daha çabuk ortaya çıkabilmesi için gün içinde, neredeyse sıçramalar şeklinde bağlantılar oluşturup bize eşzamanlılıklar yaşattığından söz ediyoruz. Muhtemelen bizler, bugün birbirimize hafif de olsa şaşkınlık ve sevinçle karışık duygular içinde anlattığımız bu olayları yaşarken, aslında zamanın bir olduğunu kabul edeceğimiz hale yaklaşmanın ilk işaretlerini görüyoruz. Fizik metafiziğin şu cümlesini yaşamaya doğru değiştiriyor: Her şey Ebedi Şimdi'de mevcuttur. Geçmiş, şimdi ve gelecek tekil bir bağlamda görülecek ve kendisi de bir enerji olan zamanın gerçek değeri en sonunda kabul edilecektir.

Zamanın henüz tam olarak algılayamadığımız bu özelliğini anlayabilmek için kuantum fiziğinin bulgularından söz etmemiz şart. Atomaltı parçacıklar incelenmeye başladığında, onların bizim bildiğimiz uzay, yani mekan ve zaman kavramlarını aşıp geçtiği görüldü. Bu koca bedenlerimiz uzayda, yani mekanda bir yer kaplarken, doğrusal bir zaman tabii iken, birbiriyle iletişime geçmek için zaman ve mekan içinde iş gören araçlar kullanmaktayken, bu bedenleri oluşturan hücrelerin ve onları da oluşturan atomların ve atomaltı parçacıkların hiç de böyle zaman alan ve mekan kaplayan işlemlere ihtiyaç duymadığı ortaya çıktı. Atomaltı parçacıklar aralarında bizim anladığımız türden herhangi bir bağlantı olmaksızın, birbirine çok uzak mesafelerden, anında etkide bulunabilmektedirler. Kısacası, bizi oluşturan atomlar ve atomaltı parçacıklar bizi yöneten doğa kanunlarına göre daha değişik kurullarla işlemekteydi. Kısaca söyleyebiliriz ki bizlerin hem parçacık hem de dalga özelliği gösteren birimlerden oluşmamız meselesi henüz tam olarak anlaşılamamıştır. Ama Einstein bir keresinde,

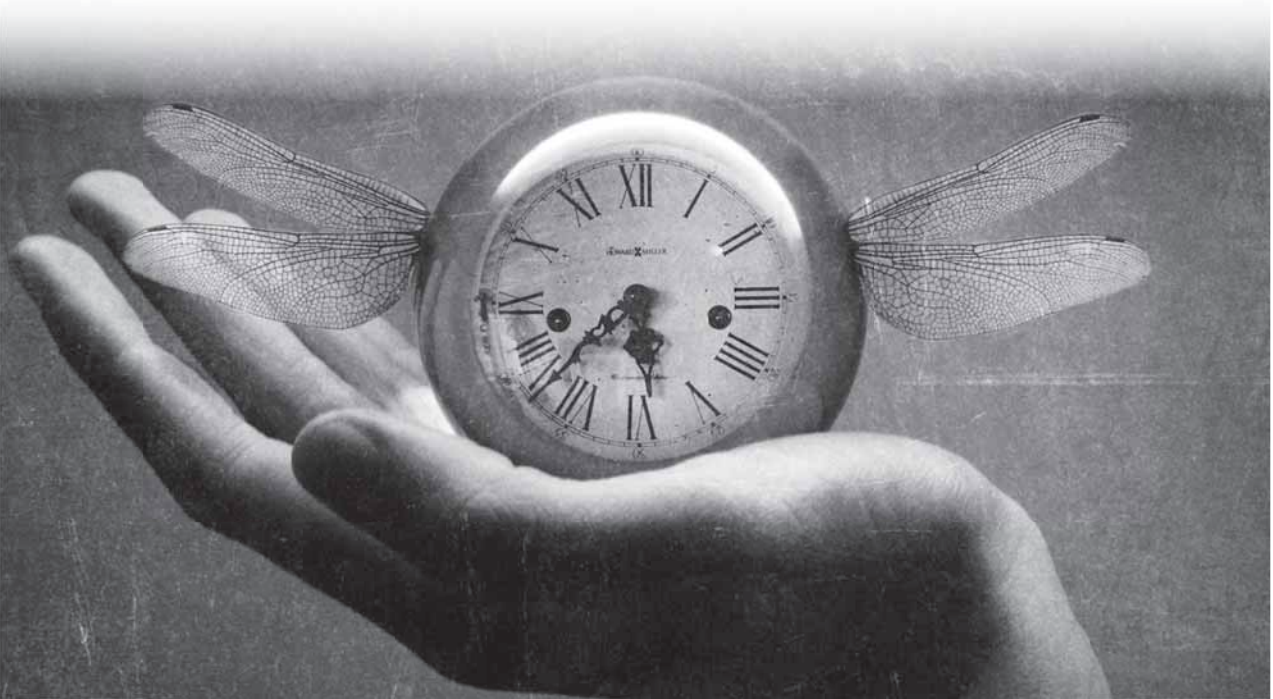
“Evren hakkındaki en anlaşılmasız şey, belki de anlaşılabilir oluşudur,” demiş. Belki de tüm mesele evrene bakarken taktığımız gözlüktedir.

Kuantum fiziğindeki bulguları hayatı algılayışımızdaki ikilemleri açıklamakta kullanan pek çok bilimci vardır. Çoğu bizim şuurumuzun bir kuantum sistemi olduğunu ve yaşayan her şeyin diğer her şeyle ve de Tanrı'yla yakın ve sürekli bir etkileşim içinde tuttuğunu ifade etmektedir.

Zamanın bir enerji olduğunu ve evrenin Ebedi bir An'dan oluştuğunu konuşuyorsak, bir anın içinde yaşıyor olmamıza rağmen iç zaman bakımından bu küre üstünde farklı saatlere sahip oluşumuz gibi, farklı kürelerde ve hatta farklı evrenlerde yaşayan varlıkların zaman anlayışlarının da bizimki gibi Ebedi An'dan uzak veya Ebedi An'a yakın olduğunu ve onların gerçekliklerinin de bu anlayışa göre düzenlenmiş olduğunu varsaymamız gerekir. Hatta paralel evrenlere yapılacak zaman yolculuklarının uzayda bir yerlere doğru değil de, iki kulağımızın arasında yapılması olasılığını ele alan fizik teorisyenleri

bile vardır. Paralel olsunlar ya da olmasınlar, bu evrenlerin bizimkinden ve birbirinden değişik frekansta ve birbiriyle iç içe olduklarını; röntgen, gama ışınlarını, radyo dalgalarını normalde nasıl göremiyorsak onları da göremediğimizi pek çok bilim adamı öne sürmektedir. Bir zamanlar bu söz konusu enerjileri kullanabilen kişiler sihir yapmakla suçlanırdı, durumun böyle olmadığını anlamış olmamızın nedeni şu an onları saptayabilecek teknolojiye sahip oluşumuzdur. Aynı şey paralel evrenler için de geçerli olamaz mı?

Kara delikler ile ilgili teoriler, onların sadece çevrelerindeki uzayda bulunan tüm maddeyi kendilerine çekmekle kalmayıp zamanı da büktüklerini ve birer ak delik olarak, yeni bir evrenin malzemesini oluşturacak türden dönüşüme uğramış maddeyi diğer uçlarından püskürttüklerini belirtmektedir. Zamanın en büyük dönüştürücü olduğu söylenir. Tüm bunlar akla, ölüme yakın deneyimlerde karanlık bir tünelden geçtikten sonra ötedeki beyaz ışığa vardıklarını anlatan kişilerin

söylediklerini getiriyor. Elbette, ihtiyacımız olan bilgiyi onu saptayıp ölçebilmek için gereken teknolojiyi beklemeden de kullanabilmemiz mümkündür. İhtiyacımız olan bilgi hem kavranabilen hem de kavranamayan bütün enerji alanları arasındaki birleştirici zincirin zaman enerjisi olduğu gerçeğidir. Ve bize olan her şeyin, biz onları teknolojimizle saptayalım ya da saptayamayalım, bu ve diğer evrenlerdeki her şeye de aynen olduğu gerçeği.

Evrenin tek bir an olması fikri pek çok fikrimizin değişmesini gerektirecektir. Modern fizik ve astronomide ortaya atılan teoriler birbirine bağlı olayların dinamik bir ağından söz etmektedir. Bu ağın hiçbir parçasının özellikleri temel değildir ve hepsi diğer bölümlerin özelliklerinden çıkmıştır. Ve bunların arasındaki karşılıklı bağlantıda oluş hali bu ağın tutarlılığını belirlemektedir. Muazzam bir bütün oluşturan sonsuz çeşitlilikte birimin, her birinin verdiği karar ve yaptıkları seçimlerle hemencecik, anında birbirini etkiledikleri düşüncesi hepimizi zorlayabilir. Çünkü iç zamanın dayatmasıyla sağlam ve güçlü olanın kalıcı, değişmez olan olduğuna dair bir kabulümüz vardır. İçindeki her şeyin diğer her şeyi sürekli olarak değiştirdiği bir bütün fikri bazılarımıza hoş gelmeyebilir. Ama gelin, önce an ile ilgili fikirleri bir elden geçirelim, daha sonra eşzamanlılık olaylarının bizlere ne anlatmak istediğine bakalım, belki bir fikir geliştirebiliriz.

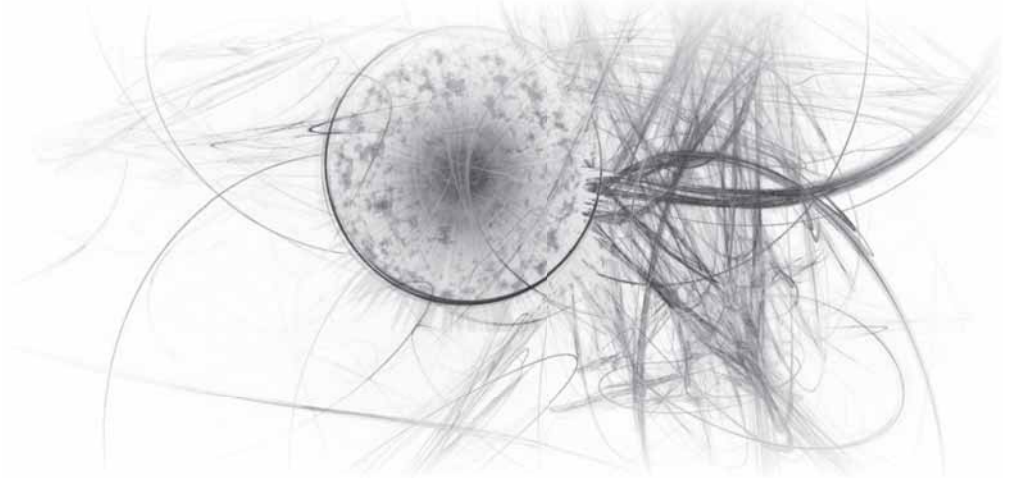
Yeni Çağ felsefesinin günlük hayatlarımıza soktuğu ve belki de üstünde pek de düşünmeden kullandığımız bir kavram da “an’ı yaşamak”tır. Ancak zaman zaman

hepimiz anı yaşamaktan, kendimizi şuursuz bir akışa kaptırmayı anlayabiliyoruz. Zerdüşt, “Zeki bir kişi geçmişini hatırlar ve geleceği anlar, fakat bilgisiz kişi yalnızca şu anın fani zevkleri için yaşar,” demiş. Demek ki anı yaşamak kavramının içi bizim yüzeysel olarak anladığımızdan daha fazlasıyla dolu. Muhtemelen iç zamanımızla değil de, dış zaman ile ilgili. An’ı yaşamak konusu tüm kadim öğretilerde üzerinde uzun uzun durulmuş bir konu olduğuna göre, bunun bizim zihinlerimizi dış zaman bakımından bir an anlayışına götürmek amacıyla bu kadar yoğun biçimde irdelendiğini düşünebiliriz.

Öyleyse, bizler dış zamanı daha çok algılamaya başladıkça, örneğin eşzamanlılık olayları bizim için şaşırtıcı ve anlaşılmasız olmaktan çıkmaya başladıkça, tabiatını ve genişliğini hayal bile edemeyeceğimiz çok büyük enerji alanları, kendilerinden faydalanılmak üzere ortaya çıkabilir. Şu anda mevcut olmasına rağmen, zihinlerimizin böyle bir algılama genişliğine henüz uyarlanmamış olması nedeniyle bizler için sadece arada bir ve raslantusalmiş gibi görünen anlarda kendini belli etmektedir.

Eşzamanlılık

EŞZAMANLILIK ünlü psikiyatrist Carl Gustave Jung tarafından, tam anlamıyla bilimsel olarak ele alınmış olmasına rağmen gereken ilgiyi görmemiştir. Kuantum mekaniğinin katı nedenselliği ortadan kaldıran ve olasılıklara yer açan özelliği Jung’u etkilemiştir. “Olaylar genelde bir yandan nedensellik zincirleriyle ve

bir yandan da bir tür anlamlı çapraz bağlantı yoluyla birbirine bağlıdır,” der ve bu fiziksel prensipine eşzamanlılık adını verir. Hakikaten de bu anlamlı çapraz bağlantı yoluyla, normalde asla yan yana gelmeyecek olaylar, adeta aralarında bir kestirme yolun çizilmesiyle birdenbire birbirine bağlanabilmektedir.

Murry Hope’un araştırma amacıyla bir kitaba ihtiyacı vardır. Londra metrosunda iken metroya gürültücü bir öğrenci grubu biner. Tıp fakültesinden diplomalarını almışlardır ve bir kız öğrenci elindeki ağır çantayı taşımakta zorlandığını belli edince erkek arkadaşı, “Hayatım, artık bunlara ihtiyacın yok, at şunları pencereden dışarı,” der. Kız bunun üzerine, elindeki çantayı yazarın kucasına bırakarak ilk istasyonda iner. Çantanın içindeki üç cilt, yazarın aradığı kitabın ta kendisidir.

İtzhak Bentov’a göre, düşünce bir enerjidir ve beyindeki sinir hücrelerinin belirli bir şekilde ateşlenmesine sebep olur. Bu doğal olarak, beyin kabuğunda küçük akımlar üretir ve bunlar, kafatasının

yüzeyindeki elektrotlar aralığıyla, duyarlı araçlarla saptanabilir. Demek ki düşünce küçük bir hareket olarak başlamasına rağmen, en sonunda tam olgunlaşmış bir düşünce şekline dönüşür ve beyin kabuğunda en azından 70 milivolt gücünde bir gerilim üretir. İlk sinir hücrelerini ateşler ve bu sinir hücresi de sırasıyla diğer sinir hücrelerinin belirli aralıklarla ateşlenmesine neden olur. Evren içinde hiçbir enerjinin kaybolmadığını biliyoruz. Öyleyse düşünce enerjisi elektromanyetik dalgalar şeklindeki bir yayındır ve bulunduğumuz çevre içinde ve nihai olarak kozmos içinde ışık hızına sahiptir.

Buna bir de Lyall Watson’un “parçalanmış hologram teorisi”ni eklediğimizde, şu an için bilim tarafından normal üstü diye tanımlanan pek çok fenomenin de kolayca açıklanabileceği ortaya çıkar. Bu teoriye göre, Öz’ün bütünü, yani bütünsel kuantum benliği parçalanmış ve parçaları, zamanın tüm dönemleri ve bütün evrenlerin sınırsız boyutları içinde aynı anda dağılmıştır. Her parça bütün olarak aynı imajı

içerdiğinden, asli benliğin bir parçası her hayat biçiminde mevcuttur ve bu parça her bir hayat biçiminin yüksek benliğidir veya temel Öz'üyle bağlantısıdır. Dolayısıyla bazı hayatları genç parçalar, bazı hayatları orta veya olgun şekillerde tecrübe ederiz. Bu aynı anda birçok yaşamda birden olma fikri, tekrardoğuşları doğrusal bir hat üzerinde kabul etmeyi tercih edenler için ilk başta garip gelecektir.

İnsanoğlu bilinen tarih ve bilinen tarihi yazanlara, tüm bildiklerini anlatanlara dair bilmediğimiz tarihten bu yana hem dünyayı hem de galaksiyi hem de evreni ilgilendiren zamansal döngüleri belirlemeye ve onlara göre yön tayin etmeye dikkat kesilmiştir. Zamanın bildiğimiz gibi olagelmediği açıktır. Sümerliler kendilerini yaratanlar olduklarına inanan varlıkların kendi gezegenlerinin zaman ölçüsüne göre zamanı ve devirleri tayin etmekteydiler. Hint vedalarının kozmolojisinde dünya çağları "yugalar" diye adlandırılır. Şu an Kali Yuga'dayız, yani Demir Çağında. Bu çağın sonunda 4.320.000 yıllık büyük yuga başlayacaktır. Bin adet mahayuga, yani 4.320.000.000 yıl bir *kalpa* oluşturur. Tanrı Brahma'nın hayatındaki bir günü...

Mısır mitolojisi ve Yunan mitolojisine göre oluşturulan bir düşünce okulu, bir zamanlar dünyanın bir yılının 360 günden oluştuğunu ama tarih öncesi bir dönemde dünyanın ekseninde oluşan bir eğilme sonucunda şu an bildiğimiz bir yılı tamamlayan beş günü bu 360 güne eklendiğini iddia eder. Biyortim alanındaki çalışmalar da bedensel döngülerimizin saatlerimizin ve takvimlerimizin zamanında pek uyumlu olmadığı açıktır. Bedenlerimiz

ışığa göre tavır almaktadır, saatlere veya takvimlere göre değil.

Yeni bir dünyanın doğması için belki de üstünde yaşayan bizlerin an'ı yaşama yoluyla, sonsuza dek dağılan bir dalga gibi, evrenin diğer her parçasıyla bağlantıda olduğumuz gerçeğinin şuuruna bir an önce varması gerekmektedir. Bir şeylerin değişmesi için çok zaman geçmesi gerektiği yolundaki inancımız bizim evrenle birlikte an'ı yaşamamızı engelliyor olabilir. Bazı araştırmacılar şuurlu bir davranış sergilediğimiz her anda varlığımızın bir üst varlık düzeyine doğru bir kuantum sıçrayışı yaptığını düşünmektedir. Bir üst boyuta geçmek dediğimiz şey, sebep ve sonuç ilişkileri ağının daha büyük bir alanını görmek ve buna göre yaşamak olabilir. En azından yaşam içinde iç zaman anlayışımızla oluşturduğumuz yaşam yolunu dış zaman anlayışımızla daha yukarıdan seyrederek, bir sonraki adımlarımızı atarken daha şuurlu davranabilesek ne ala. Bizler şuurlu davrandıkça gerçekliğimiz içinde yükselebiliyorsak, fizikteki son çalışmaların gösterdiği gibi verdiğimiz kararlarla, yaptığımız seçimlerle daha önceki seçimlerimizin etkilerini bile iptal edebiliyorsak kendimizi bunu topluca yapacağımıza dair inandırmak için ne gerekiyorsa yapmanın zamanı da gelmiş demektir. Belki de an'ı gelmiş demek daha doğru olacak. □

Yararlanılan Kaynaklar:

- Dinlerde, Bilimde ve Metafizikte Zaman Enerjisi*, Murry Hope, Ruh ve Madde Yayınları.
Çalgın Sarkacın Peşinde, Itzhak Bentov, Ruh ve Madde Yayınları.
Ezamanlılık: Bilim, Mit ve Kozmik Şakacı, Allan Combs-Mark Holland, Ruh ve Madde Yayınları.
Devre Sonu, Ergün Arıkdal, Ruh ve Madde Yayınları.

Gözden Geçirilen Geçmiş Yaşamların Çapraz Doğrulanmasının Önemi

Athanasios N. Komianos

3. Bölüm

Tartışma

BU VAKA incelemelerinin hepsindeki ortak payda nedir? Olur da biri bu üç hikayede de veremden ölen biri vardı derse, anlatmak istediğimi anlatamamışım demektir.

Ayrıca bu üç hikayenin de çok etkileyici, dramatik ve neredeyse trajik olduğunu söyleyebilen biri de çıkabilir. Bu kesinlikle doğrudur ama sizce bu makaleyi bu nedenle mi yazdım? Ortak payda nedir bu durumda? Sözünü ettiğim vakaların hepsinde, üçüncü vaka dışında, elimizde hiçbir insan ismi, tarih veya yer adı yoktur. Tarihsel olgular öylesine belli belirsizdir ki ilgili bir araştırmacı açığa çıkan ayrıntıların doğruluğunu keşfetmekte çok zorlanacaktır. Ancak söz konusu hikayelerin katılımcılar tarafından çapraz doğrulanmış olduğu apaçıktır. Baş oyuncular bu sahneleri kendi bakış açılarından (yeniden) yaşadılar ama bunu yaparken diğer kişinin tanıklığını da doğruladılar. Açığa çıkan hikayelerde hem tutarlılık hem de devamlılık söz konudur. Bu durum şaşırtıcı olmanın da ötesinde, böyle bir deneyime tanık olan ve bunu paylaşanlar için yaşam değiştiren türdendir.

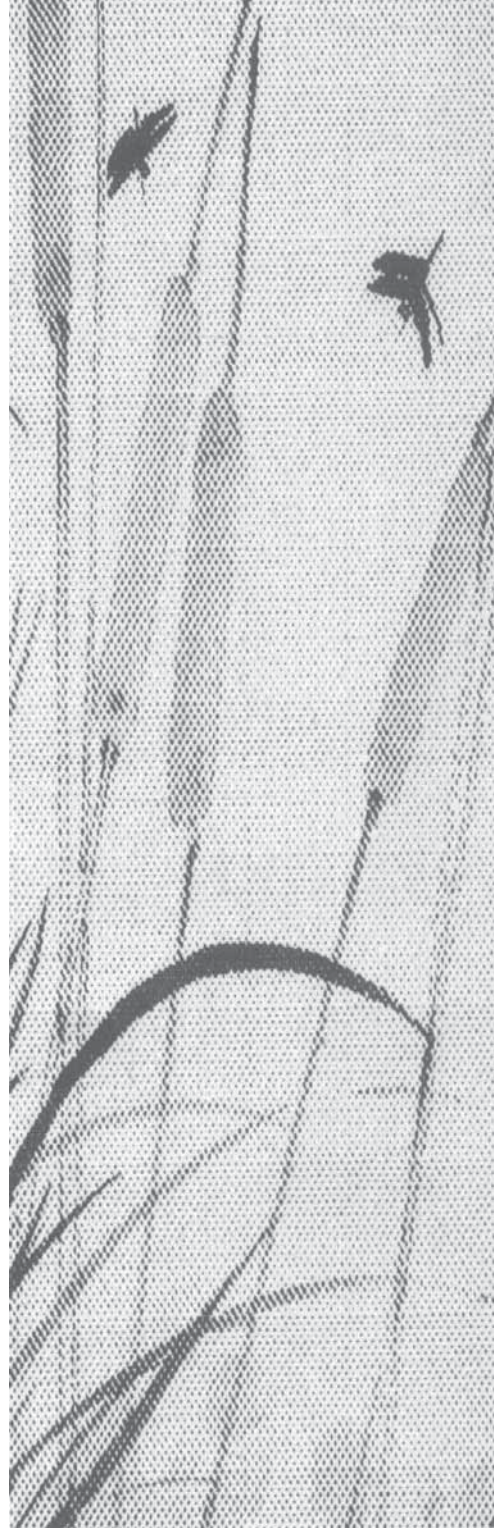
Burada neler olmaktadır? Bizler (regresyon terapistleri olarak) geçmişin derinliklerine gömülü olup akıldan hiç çıkmayan hikayeler olarak öne çıkan hikayelerin tanıkları mıyız? Bu anılar bizim üzerimizde etkili midir? Günümüzü veya geleceğimizi şekillendirir mi? Bu türden deneyimler yaşayanlar için o ana dek sürdürülen bakış çerçevesinde otomatik bir değişim söz konusudur. Eski değerler bir kenara atılır. Artık yeni boyutlar söz konusudur, yeni parametreler eklenmiştir. Birçoğu yukarıda gösterildiği şekilde, çapraz doğrulanmış yüzlerce hikaye hayatta kalma mücadelesi veren harikulade olağan insanlar tarafından ofisimde önüme serilmektedir. Bu durum, yaşamlarımızda önemli ve yetiştirici roller oynayan insanlarla daha önce bir arada olmuş olduğumuz hipotezi ile tutarlıdır. Yaşamlarımızda önemli olan insanlar değişen rollerle daha önce de bizimle olmuşlardır ve hepimiz bir amaç için çalışmaktayız: Daha çok gelişmek, potansiyel emanetlerimize şans vermek ve bunları zenginleştirmek, karmamız ve

dharmamız üstünde çalışmak.

Başka çapraz doğrulama vakaları da sıralayabilirim. Ancak benim vardığım sonuçlara varmış başka yazarlar da vardır. Bu durum meydana gelmeye devam ettiğine göre, bu durum mevcut hakim paradigmaya uymadığı için sanki bir safsataymış gibi yapmacık davranmaya devam edemem. Mesleğimizin öncülerinden bazılarının, danışanlarımızın deneyimlerinin tarihsel geçerliliğine ilişkin yürüttükleri mantığı da kabul edemem. Bizler de bu sürecin birer parçasıyız ve herhangi bir laboratuvarında olayları inceleyen tarafsız gözlemciler gibi yalıtılmış bir halde değiliz. Bazıları ne kadar objektif olmayı arzulasalar da yaşamda bir duruşları, benimsedikleri değerler ve doğrular vardır ve bunlar onları biçimlendirir. Öyleyse gelin, şeyleri adlarıyla çağıralım ve insanları yalnızca semptomlarından kurtarıyormuş gibi davranmayalım.

Teşekkür

HANTAL İngilizcemi tashih etmek için zaman ve emek harcayan Louis Siron'a, Janet Cunningham'a ve Belinda Tanner'a teşekkür ederim. □

YILLAR BOYU, bütün problemlerimizin, nevroz ve hatalarımızın sorumluluğunu önceki kuşaklara atmak hem moda hem de son derece rahatlatıcı oldu. Ya bizi engelleyecek derecede kuralcı ya da öz disiplini öğrenmemize asla imkan vermeyecek ölçüde hoşgörülüydüler. Beklentileri o kadar yüksekti ki ya umutsuzluk içinde başaramadığımızı kabul ettik; ya da umurlarında dahi olmadık. Bu tavırlar özgüven yoksunluğumuzun temel sebebini oluşturdu. Sonuçta zavallı ana babaların ya da benzer konumdaki kişilerin kazandığı hiç olmadı. İster alkolik ister tek damla bile içmeyen kişiler olsunlar; ister sofu ister ateist olsunlar; ister gıdaklayan tavuklar ister birer Dr. Prensip olsunlar hiç şansları yoktu: Hatalıydılar.

Ancak öz sorumluluk Yeni Çağ düşüncesinin temel öğelerinden biri olduğu için, bu zararlı tavrı derhal bırakmak gerekir. Eğer bu defasında öğreneceklerimiz için en uygun aile ortamını bizzat seçtiğimiz fikrini kabulde zorlanıyorsanız, bir defa olsun bu ihtimali açık fikirlikle bir düşünün. Bunu başardığımızda, kötü taraflarını görecek yerde olumlu ve yararlı tarafları fark etmeye başlayabiliriz. Öğrenmemiz beklenen neydi acaba? Ruhsal çalışmamız için bu ortam nasıl hazırlanmıştı? Getirdiği sorunların doğası itibarıyla bizden hangi özel beceriler ve dayanıklılıklar bekleniyordu? Peki ya neleri öğrenemedik ya da keşfedilecek daha neler kaldı?

Eğer yaşam bir antrenman sahasıysa, ilk seneler, karakterimizin dikkat gerektiren tarafları üzerinde çalışmak için ideal zamandır. Bizimle çocukları konumunda olduğumuz kişiler arasındaki zorluklar genellikle geçmiş yaşam bağlantılarından kaynaklanır ve geçmişin borçlarının en iyi biçimde ve en çabuk telafi edilebileceği bu yıllar en yoğun ve en incinilebilir olunan zamandır. Aynı şekilde, geçmişte sevdiğimiz kişiler de sık sık yardımcı aile üyeleri şeklinde karşımıza çıkarlar. Zorlu karmanın çözülmesinin bir parçası olarak ele alındığı zaman, mahrumiyet ve acımasızlıkla dolu bir çocukluk dahi geçmişteki dengesizlikleri gidermek ya da daha önce kapanmış bir kalbi açmak için en uygun dekor olarak düşünülebilir. Elbette çocuğun, belli bir durumda öğrenci değil öğretmek rolünü üstlenmiş olması da mümkündür.

Benzer biçimde, çocukluk sıklıkla en yoğun karmik ortamların çözülebileceği ortamları da sağlar; böylece daha iyi bir gelecek için en derin karmik borçların ödendiği zaman olabilir. Güç mücadeleleri, mizaçlarla ilgili sorunlar, öfke, açgözlülük ve haset genelde aile ilişkilerinde ortaya çıkar ve kişiyi birçok hayat boyunca başkalarıyla karşı karşıya getirebilir. □

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)
- 05 TEMMUZ Meditasyon ve Tefekkür..... Alper BAYRAKTAR
- 12 TEMMUZ Materyalizasyon Celseleri..... Gültekin ÇİLEKAR
- 19 TEMMUZ Hayat Planına Uygun Yaşamak..... Tülin ETYEMEZ
- 26 TEMMUZ Birleştirici Bilgi ve Yeniçağ Levent KOSOVA

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zarifi Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
Faks: (0 212) 252 07 18 • email: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:00-20:30)
- 05 TEMMUZ Ruhsal Gözle Evlilik Kurumu Adnan ERSOY
- 12 TEMMUZ Sadıklar Planı'nda Bedenlerin Esası ve
Bedenin Şuurlanması Günay YALÇIN
- 19 TEMMUZ Korku ve Korkuların Fizyolojik,
Psikolojik ve Ruhsal Yönü Seyhan OKAN
- 26 TEMMUZ Ruhsal Realite..... Ercüment KAYA

Yer: Sağlık-2 Sokağı No: 65/10 Kızılay - ANKARA • Tel: (0 312) 434 05 24 • Faks: (0 312) 325 60 42 •
email: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcaklıkları nedeniyle konferans düzenlenmemiştir.

Yer: Kabns Şehitleri Cad. No: 134/1 Kat: 4 Daire: 401 Alsancak / İzmir Tel: 0232 464 00 17 Faks: 0232- 422 72 12
e-mail: irader@superonline.com • www.irad.org

Derneğimiz etkinlikleri İntegral Bütünsel Gelişim Merkezi Seminer Salonunda devam etmektedir.

Katılım ücretsizdir. Yerimiz sınırlı olduğundan etkinliklerimize kaydolmak için lütfen 14:00 - 17:00 saatleri arası
4640017 No'lu telefonumuzu arayınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz tatili nedeniyle konferans düzenlenmemiştir.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29
e-mail: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ ve SERBESTTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

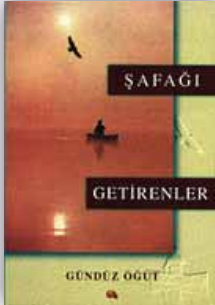
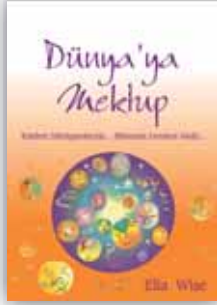
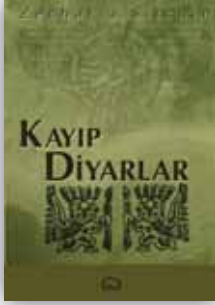
12. Gezegen: Zecharia Sitchin	23 TL
300 Soruda Deneysel Ruhçuluk:	
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz	15 TL
Agarta: Rene Guenon.....	12 TL
Akaşık Kayıtlar: Rudolf Steiner	13 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre.....	5.5 TL
Ayurveda: Roy Eugene Davis.....	11 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"	11 TL
Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yavalmak.....	6 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin	21 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler	9 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin.....	6 TL
Çocukların Unutulan Dili: Lillian Firestone.....	17 TL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann.....	11 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir.....	19 TL
Dünya Tarihi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin	22 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue	25 TL
Enerjiler: John G. Bennett	8 TL
Enerji Beden Hekimliği: Dr. Janine Fontaine.....	9,5 TL
Enki'nin Kayıp Kitabı: Zecharia Sitchin.....	21 TL
Enneadlar: Plotinos	16 TL
Eom: Jean E. Charon.....	11 TL
Ezamanlılık: Allan CombsMark Holland.....	10 TL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson.....	9 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt.....	7,5 TL
Gerçek Dünyadan Manzaralar: G. I. Gurdjieff.....	18,5 TL
Gerçek Varlık Ruhur: Leon Denis.....	8 TL
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll.....	30 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll.....	30 TL
Günlük Sofoloji: Jean Yves Pecollo.....	10 TL
Herkes İçin Ötealem Rehberi: G.M. Roberts.....	13 TL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis.....	10 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda.....	15 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yitik.....	8 TL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton.....	10 TL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann	14 TL
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin.....	22 TL
İnsanın Gerçeği - Kendini Bilmek: P. D. Ouspensky.....	25 TL
İpnoz ve Ötesi: Lee Pulos.....	9 TL
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier	8 TL
İsis ve Osiris: Plutark.....	13,5 TL
Kader Sorunu: Leon Denis	13 TL
Karma ve Tekrar Doğuş: Dr. H. Motoyama	12 TL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin.....	18 TL
Kendini Bilen Evren: A. Goswami.....	22 TL
Kozmik Sempati: David Spangler.....	17 TL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin	19 TL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması: R. Eugene Davis.....	5,5 TL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett	8,5 TL
Küresellik: Cengiz Çevre	7 TL
Meta Ansiklopedi: Alparslan Salt-Cem Çobanlı.....	40 TL
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett.....	8 TL

Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokatlı	9 TL
Olağanüstü İnsanlarla Karşılaşmalar: G.I.Gurdjieff.....	18 TL
Ölüm Sonrası: Colin Wilson	22 TL
Ötealem Deneyleri: Dr. Gary Schwartz	19 TL
Ötealeme Geçerken Gördüklerimiz: Sir William Barrett.....	8 TL
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin.....	9 TL
PsikoRegresyon: Dr. Francesca Rossetti	11 TL
Psikosentez: Will Parfitt	10,5 TL
Ruhlar Kitabı: Allan Kardec.....	30 TL
Ruhsal Alemin İşği: Silver Birch.....	10 TL
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları: A. Pauchard.....	6 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1:Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2:Dr. K. Nowotny.....	11 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny.....	10 TL
Ruhun Güçleri: Leon Denis	8 TL
Rüyalar: Seveda Yücesoy	15 TL
Sevinç ve Güzellik Alemleri•	
Kader Bilmecesi: A. Pauchard.....	7 TL
Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt.....	30 TL
Şakra Teorileri: Dr. Hiroshi Motoyama.....	16 TL
Tarımların ve İnsanların Savaşları: Zecharia Sitchin.....	20 TL
Tarımın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben.....	20 TL
Tekrar Doğuş 1. Cilt	12 TL
Tekrar Doğuş 2. Cilt	13 TL
Tekrar Doğuş 3. Cilt	13 TL
Umut Habercileri: Paola Giovetti.....	12 TL
Uzay Gemilerinde: George Adamski.....	9 TL
Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar: John Willner.....	22 TL
Vizüalizasyon: Ursula Markham.....	10 TL
Yay ile Ok Atış Sanatında Zen: E. Herrigel	5.5 TL
Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett	8 TL
Yeni Çocuklar ve Ölüme Yakan Deneyimler: P.M.H. Atwater.....	17 TL
Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner.....	13 TL
Zaman Başlarken: Zecharia Sitchin	20 TL

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayımları).....	5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık)	60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci).....	52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık)	75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19.....	10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34	12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35.....	14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36.....	16 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37.....	18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38.....	20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39.....	22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40.....	24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41.....	26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42.....	30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43.....	34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44.....	40 TL

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı</i> : Murry Hope	12 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa</i> : Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl..	15 TL
<i>Cesur Ruhlar</i> : Robert Schwartz	18 TL
<i>Çılgın Sarkaç</i> : Itzhak Bentov	18 TL
<i>Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!</i> : Janet Cunningham, Michael Ranucci	12 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi</i> : J. V. Belle	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup</i> : Elia Wise	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı</i> : Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
<i>Excido</i> : Aysun Bitir	10 TL
<i>Göksel ve Yersel Işıklar</i> : Wilton Kullmann	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer</i> : Zeynep Camat	14 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri</i> : U. Markham	11 TL
<i>Işığın Elleri</i> : Barbara Ann Brennan	23 TL
<i>Kainatın Masalı</i> : Zeynep Zahal Camat	14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin</i> : William Bloom	13 TL
<i>Kıyamet Kitabı</i> : Zeynep Zahal Camat	10 TL
<i>Küçük mucizeler</i> : Judith Leventhal	11 TL
<i>Mandala</i> : Helga Fiala	18 TL
<i>Masumiyete Dönüş</i> : J. M. Schwartz	16 TL
<i>Mong</i> : Hendrick Vannek	10 TL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi</i> : Robin Norwood	14 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i> Kurmak: D. Zohar-Dr. I. Marshall	19 TL
<i>Strese Son!:</i> Alix Kırsta	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı</i> : M. Mercati	18,5 TL
<i>Zararlı Işımlardan Korunma</i> : W. Kullmann	11 TL

Ege Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Alexander Tekniği</i> : Jonathan Drake	17 TL
<i>Beethoven ve Ruhsal Yol</i> : David Tame	16 TL
<i>Bilinmeyen Jung</i> : Stephan A. Hoeller	15 TL
<i>Bitmemiş Senfoniler</i> : Rosemary Brown	12 TL
<i>Frodo'nun Arayışı</i> : Robert Ellwood	15 TL
<i>Geleceğe Ait Kitle Rüyalari</i> : H. Wambach	16 TL
<i>Geleceğin Psikolojisi</i> : Stanislav Grof	18 TL
<i>İmgelenin İyileştirici Gücü</i> : M. L. Rossman	16 TL
<i>İnsiyeler İçin Astroloji</i> : Papus	10 TL
<i>İyileşmenin Simyası</i> : Dr. Edward-C. Whitmont	16 TL
<i>Kabile Geri Dönüşü</i> : Janet Cunningham	15 TL
<i>Kalbin Dili</i> : Dr. Paula M. Reeves	15 TL
<i>Kaos</i> : John Briggs-F. David Peat	15 TL
<i>Kutsal Evrim</i> : Edouard Schure	15 TL
<i>Masal Dağı'nın Sırrı</i> : Gündüz Öğüt	10 TL
<i>Mısır'da Ölüm Sonrası Fikri</i> : W. Budge	12 TL
<i>Mısırlıların Kökeni</i> : A. Le Plongeon	14 TL
<i>Nehrin İki Yakası</i> : Gündüz Öğüt	12 TL
<i>New Age (Yeni Çağ)</i> : Lorna St. Aubyn	10 TL
<i>Perilerin Gerçek Dünyası</i> : Dora Van Gelder	12 TL
<i>Psikoyolculuk</i> : John Perkins	10 TL
<i>Psşik Arkeoloji</i> : Stephan A. Schwartz	16 TL
<i>Psşik Şifacılık</i> : Alfred Stelter	18 TL
<i>Ruhların Kaderi</i> : Michael Newton	22 TL
<i>Ruhların Yolculuğu</i> : Michael Newton	20 TL
<i>Ruhsal Şifa</i> : Dora Kunz	16 TL
<i>Rüyalardan Yararlanma</i> : G. Öğüt	14 TL
<i>Sağlık İçin Enerji Çalışmaları</i> : F. Sills	15 TL
<i>Sorumluluk Sahibi İnsanlar</i> İçin Öneriler: P. Brunton	10 TL
<i>Şafağı Getirenler</i> : Gündüz Öğüt	12 TL
<i>Şakralar ve Enerji Alanları</i> : D. G. Kunz	15 TL
<i>Uyanış</i> : Charles T. Tart	18 TL
<i>Yanbaşımızdaki Bilgelik</i> Dr. Rachel Naomi Remen	15 TL
<i>Yeni Bir Yaşam Bilimi</i> : R. Sheldrake	17 TL
<i>Yönlendirmeli Gevşeme Uygulaması</i> Audio CD: Reşat Güner	15 TL
<i>Zamanda Yolculuk</i> : J. H. Brennan	12 TL
<i>Zihinsel ve Bedensel</i> Gevşeme Teknikleri: Reşat Güner	13 TL

Kozmos Yayınları Fiyat Listesi

<i>Sakin Zihne Ulaşmak</i> : Robert Ellwood	10 TL
<i>Güç Noktalarınıza Keşfedin</i> : K. S. Davis	10 TL
<i>Kendi Kendine Gevşeme</i> : Karl O. Steober	10 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

WCRT4

4. Dünya Regresyon Terapisi Kongresi

20-21-22 Ekim 2011, Kuşadası, İzmir

Bilyay Vakfı ve Avrupa Regresyon Terapisi Birliği (EARTh) Ev sahipliğiyle

WCRT4 ÖN-ATÖLYE ÇALIŞMALARI (17-18 Ekim 2011)

Hans TenDam/Hollanda (Kişilik Ötesi Bütünleşmeler)

Anita Groenendijk/Hollanda (Kas Testi ile Tutunmuş Enerjileri ve Geçmiş Yaşam Regresyonu Verilerini Bulmak)

Neeta Yuvraj/Hindistan (Redikall Şifa ve Regresyon Terapisinde Kullanımı)

Trisha Caetano/ABD (Yöntemlerin Bütünleşmesi: Regresyon Terapisi ile Psikosentez, Gestalt ve Danışan Merkezli Terapinin Sergilenmesi)

WCRT4 ATÖLYE ÇALIŞMALARI (20-21-22 Ekim 2011)

Pavel Gyngazov/Rusya, Bonnie Cripe/ABD, Yuvraj Kapadia/Hindistan, Milton Menezes/Brezilya, Andy Tomlinson/İngiltere, Reena Kumarasingham/İngiltere, Diba Ayten Yılmaz/Türkiye, Monique Houben/Hollanda, Karen Stemkens/Hollanda, Janet Cunningham/ABD, Athanasios Komianos/Yunanistan, Barbara Pomar/ABD, Jordan van der Zeijden Campos/Brezilya ve birçok isim daha

PANEL

Richard Stammler/ABD

(Yeryüzünün dışından ve içinden varlıklar ile deneyimler ve terapi)

Kimler katılabilir:

Regresyon Terapisi Uzmanları, Öğrencileri, Doktor, Psikolog, Psikiyatrist, İpnoz eğitimi almış kişi ve uzmanlar, enerji çalışması uzmanları

Daha ayrıntılı bilgi, sunum başvuruları ve kayıtlar için:

info@regressioncongress.org

www.regressioncongress.org

Not: Ana salonda Türkçe çeviri yapılacaktır.

Program Komitesi:

Tülin Etayemez

Marion Boon

Milton Menezes

Bob Holmes

Marina Paulo Eberth